

Ghid pentru instructori

Juniori

A2

aprilie – mai – iunie

CE CREDEM NOI

Juniorii A2
aprilie – mai – iunie

O publicație a Departamentului Școala de Sabat/Slujire personală
Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea
12501 Old Columbia Pike
Silver Spring, MD 20904-6600, USA

Cuprins

Cum se folosește „Ghidul instructorului”	3
Introducere	4
1. Cina Domnului	5
2. Daruri spirituale	12
3. Darul profeției	19
4. Cele Zece Porunci	25
5. Sabatul	31
6. Isprăvnicia creștină	37
7. Un stil de viață creștin	43
8. Căsătoria și familia	50
9. Simplitate și echilibru în vestimentație	56
10. Isus – Marele nostru Preot	62
11. A doua venire a lui Isus	69
12. Moartea și învierea	76
13. Mileniul și Noul Pământ	82

Ghidul instructorului de la secțiunea Juniori – material editat de Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea, Departamentul Școala de Sabat.

Autor: Francis A. Soper

Traducere: Alina Badea

Redactor: Adela Băncău-Burcea

Prelucrare și adaptare: Adela Băncău-Burcea

Corectură: Lavinia Goran

Tehnoredactare: Irina Toncu

Cum se folosește „Ghidul instructorului”

1. Citiți, mai întâi, materialul pentru elevi. Este important să faceți referire uneori la el când conduceți desfășurarea lecției.

2. Citiți apoi materialul din „Ghidul instructorului”. Formați-vă o viziune proprie din resursele puse la îndemâna voastră.

3. Fiți atenți la forma în care este prezentat „Ghidul instructorului”. Acesta nu este conceput ca un comentariu pe zile, corespunzător materialului din lecție. Mai degrabă putem spune că acoperă același subiect, tratându-l însă dintr-un unghi diferit.

4. Fiți atenți la obiectivele pe care le are în vedere lecția. Țineți-le minte când vă pregătiți.

5. Citiți cu atenție bibliografia propusă pentru lecția respectivă. Această parte este destinată studiului vostru personal și vă va ajuta să găsiți diferite modalități de a aborda lecția.

6. Alegeți una dintre activitățile de predare, pentru a o folosi în introducere. Aceasta ar trebui să capteze atenția participanților și să pregătească terenul pentru studiu.

7. Alegeți câteva dintre ideile prezentate în acest ghid. Pornind de la acestea, alcătuiți-vă propriul plan de abordare a lecției. „Ghidul instructorului” conține mai mult material decât poate fi folosit într-o oră. Alegeți acea metodă, acele texte, întrebări, idei și exerciții pe care le considerați cele mai potrivite pentru grupă.

8. Nu pierdeți din vedere rezumatul. La sfârșitul fiecărei lecții, recapitulați pe scurt ceea ce au învățat participanții.

9. Faceți o listă cu materialele ajutătoare de care veți avea nevoie pentru a conduce studiul. S-ar putea să aveți nevoie de creioane, coli, carioci sau copii ale unor texte. Participarea elevilor este esențială.

10. Adaptați materialul la mărimea grupei. După cum veți observa, materialul a fost conceput pentru grupe mari, care să se împartă în echipe mai mici, presupunându-se că aceste grupe își desfășoară activitatea în săli separate de sala mare a comunității. Unele dintre activitățile propuse (mici experiențe cu substanțe chimice, coloranți, artificii, mime, mersul prin încăpere legat la ochi etc.) nu se pot face în aceeași sală cu adulții sau cu grupe de altă vârstă. Să nu uităm însă că acest material nu este normativ (activitățile prezentate nu sunt obligatorii), ci mai degrabă orientativ, oferind sugestii și, uneori, alternative.

Alegerea sugestiilor care sunt cele mai potrivite pentru grupă, adaptarea lor sau înlocuirea unor activități cu discutarea unor pasaje din Biblie, din Spiritul Profetic sau a unor situații de viață cu specific local, potrivite cu tema studiului biblic, rămâne la aprecierea instructorului.

Redacția

Despre autor

Înainte de pensionare, Francis A. Soper a fost, timp de treizeci de ani, redactor la *Listen*, revistă lunară pentru tineret, care prezintă și principiile unui stil de a trăi sănătos. În activitatea sa, s-a specializat mai ales în realizarea unor interviuri cu oameni deosebiți, cei mai mulți dintre ei tineri, oameni cu convingeri serioase cu privire la o viață sănătoasă.

A scris patru cărți pentru tineret: *Really Living*, *Now You're Living*, *Invasion Upstairs* și *To Go to Pot or Not*. A lucrat timp de nouă ani la Pacific Press, California, ca scriitor și redactor, fiind în același timp pastor al comunității Sunnyvale. A fost președintele Asociației Părinților Adventiști pentru Eliberarea Tineretului de Droguri, asociație al cărei scop era acela de a veni în ajutorul tinerilor dependenți de droguri și al familiilor lor. În călătoriile sale prin lumea întreagă, a organizat întâlniri cu tinerii, tabere de tineret și seri de tineret în comunități, în peste patruzeci de țări.

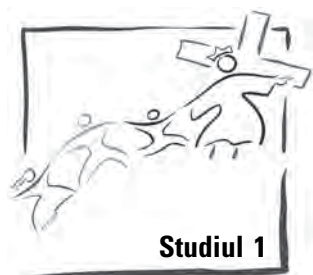
Introducere

Acesta este al doilea trimestru în care studiem cele douăzeci și șapte de puncte de doctrină ale Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea.

Studiile acestea sunt o ocazie de a revedea bazele scripturistice ale doctrinei noastre și de a aprofunda aceste cunoștințe. Este o ocazie pentru juniori de a-și întări credința în Biblie și în doctrinele bisericii. Ca materiale suplimentare pentru studiul dumneavoastră, puteți folosi *Adventiștii de ziua a șaptea cred...* și *Manual de doctrine*, de W. Moldovan.

Lecțiile sunt și o invitație pentru fiecare de a studia Biblia personală, cu care să se obișnuiască, după care să-și completeze textele când se cere acest lucru în lecție, în care să-și sublinieze referințele indicate la fiecare subiect. Obișnuiți-i pe elevi să vină cu Biblia la Școala de Sabat.

Subliniați de fiecare dată legătura dintre textul biblic și scrierile Spiritului Profetic. Principiile de care ne ocupăm sunt valabile pentru orice situație, orice vreme, orice vârstă. Dacă sunt studiate cu atenție și aplicate, vor fi o bază solidă pentru viața de acum și o pregătire serioasă pentru viața veșnică, „pentru orice lucrare bună” (2 Timotei 3,16).

Cina Domnului

Un text important

Comentați împreună cu elevii textul din Matei 26,26-27. Pâinea și vinul nefermentat simbolizează trupul și sângele Domnului Isus. Unii spun că, la Împărtășanie, aceste simboluri devin efectiv trupul și sângele lui Isus. Însă o astfel de interpretare este illogică și nenecesară. Domnul Isus a folosit adesea figuri de stil în cuvântările Sale sau când S-a referit la Sine și la lucrarea Sa. De exemplu: „Eu sunt ușa” (Ioan 10,7) sau „Eu sunt calea” (Ioan 14,6). Nimeni nu susține că El a fost sau S-a făcut o ușă sau o potecă.

„Acesta este trupul Meu” înseamnă, de fapt, că aceasta reprezintă. Același sens este și în Marcu 4,15-18, în pilda semănătorului, unde Cuvântul lui Dumnezeu este asemănat cu sămânța pe care o seamănă un om în țarina sa.

Pâinea folosită la Sfânta Cină a fost nedospită, conform cu instrucțiunile care fuseseră date pentru Paște. Vinul era nefermentat și, potrivit cu obiceiul vremii, era probabil diluat cu apă.

„Beți toți din el”, a spus Isus, referindu-Se la vin, nu la paharul în care era pus.

Obiective

1. Să-i ajutăm pe elevi să înțeleagă mai bine sensul rânduiei actului umilinței și al Sfintei Cine, ca părți ale unei ceremonii cu totul speciale între orânduile bisericii.
2. Să prezentăm spălarea picioarelor ca pe o pregătire absolut necesară în vederea împărtășirii cu simbolurile jertfei Domnului Isus. Inimile ucenicilor aveau nevoie să fie înmuiate, sensibilizate, pentru a participa la extraordinara experiență a Cinei Domnului.
3. Să arătăm că instituirea Sfintei Cine marca un sfârșit și un început.
4. Să-i ajutăm pe elevi să dorească să fie botezați și să poată participa la Sfânta Cină.

Pentru studiu suplimentar

Hristos, Lumina lumii, cap. „Un serv al servilor” și „În amintirea Mea”; *Experiențe și viziuni*, ed. 2002, pag. 42.

Introducere

A. Pantofiorii roșii

Un cuplu care trăia fericit de mulți ani a fost lovit de o nenorocire. Singurul lor copil, o fetiță foarte drăgălașă, a murit. Brusc, toată fericirea celor doi s-a terminat. Toate mergeau tot mai rău. Dragostea care-i unise atâtea ani s-a transformat în ură. Cei doi s-au despărțit.

Într-o zi, au hotărât să se întâlnească în fosta lor locuință pentru a discuta despre divorț. Stând în casa în care trăiseră atâtea momente fericite, au văzut la un moment dat o pereche de pantofiori roșii. Această amintire, rămasă de la fetița pe care o iubiseră atât de mult, le-a înmuiat inimile. Au început amândoi să plângă și să vorbească despre ea.

Divorțul n-a mai avut loc, pentru că amintirea fetiței i-a legat din nou.

Domnul Isus știe că noi uităm destul de des. Și pentru că nu vrea să-L uităm, ne-a dat o ocazie deosebită în care să ne amintim de El și de dragostea Lui cea minunată.

(W. B. Knight, *Knight's Master Book of New Illustrations*, pag. 378)

B. Tot ca introducere, puteți aduce în clasă câteva lucruri care să amintească într-un fel de viața și de activitatea lui Isus. De exemplu, o stea (venirea Lui), o ilustrație cu un porumbel (botezul), o piatră (ispitirea), o bucată de plasă de pescuit (chemarea ucenicilor și „mandatul” încredințat, de a fi pescari de oameni), câteva boabe de grâu, o candelă etc. (lucruri care să amintească de pilde), un pahar cu must și o bucătică de azimă (Sfânta Cină). Așezați-le pe

masă și cereți-le elevilor să spună de care moment din viața lui Isus amintește fiecare obiect. Propuneți-le să se gândească și la alte lucruri și să facă, fiecare sau în grup, câte o listă.

Întrebări pentru discuții

1. De ce se certau ucenicii înainte de a se așeza la masă? Ce așteptau iudeii, deci și ei, de la Mesia?
2. Vă mai amintiți de o persoană care n-a avut grijă să ordone să li se spele picioarele oaspeților săi? (vezi Luca 7,44)
3. Cum credeți că s-au simțit ucenicii când Isus a început să le spele picioarele?
4. Câte lucruri legate de viața și de lucrarea Domnului Isus ne sunt amintite de Sfânta Cină?
 - Moartea lui Isus
 - Faptul că a murit în locul nostru
 - Revenirea
 - Masa cea mare din ceruri
 - Alte lucruri pe care elevii și le pot aminti (umilirea lui Isus, felul în care S-a purtat cu Ioan, cu Petru, cu Iuda, cuvintele pe care li le-a spus).
5. Care este beneficiul participării la spălarea picioarelor? Nu s-ar putea trece direct la împărtășirea cu pâine și vin, „sărind” peste această rânduială?
6. Cum putem înțelege ce a spus Pavel – ca fiecare să se cerceteze și să nu ia „în chip nevrednic” Cina Domnului? Este cineva „vrednic”? Cum să înțelegem expresia „în chip nevrednic”?

Povestire

A. El a stat la masă cu Iuda

Un frate din conducerea bisericii se afla într-o comunitate în care nu-i cunoștea pe membri. În Sabatul respectiv aveau Cina și fratele a fost invitat să officieze serviciul divin.

La un moment dat, a observat că unul dintre membri, care era chiar diacon, nu a luat Sfânta Cină.

La sfârșit s-a dus lângă el, s-au retras împreună într-un colț liniștit și l-a întrebat de ce n-a participat.

Omul a spus că se afla în comunitate o persoană care îl înșelase în chip josnic în niște

afaceri bănești și nu a putut să ia Cina când l-a văzut pe omul respectiv, știind că este un hoț și un mincinos.

Atunci oaspetele l-a întrebat: „Crezi că ești mai bun decât Mântuitorul? El a stat la masă și a servit Cina cu Iuda, deși știa că Iuda era un hoț.”

Diaconul a rămas pe gânduri. Apoi a verificat din nou socotelile și a văzut că el însuși avea o mare parte de vină pentru greșala de care îl acuzase pe membrul respectiv. S-a dus imediat la el, au discutat și au rezolvat neînțelegerea. De atunci n-a mai stat niciodată deoparte când în comunitate s-a servit Cina.

(W. B. Knight, *Kinght's Master Book of New Illustrations*, pag. 377, 378)

B. Fac parte din familie

Un băiețel orfan a fost „cules” de pe străzile unui mare oraș și dus la o casă de copii, unde a fost spălat și a primit haine noi, încălțăminte nouă, tot ce îi trebuia. Dar, când i s-a dat și o șapcă nouă, n-a vrut s-o primească – își ținea strâns în mână vechea lui căciuliță, murdară și jerpelită.

Educatoarea care se ocupa de el i-a cerut să-i arate „comoara” pe care o ținea așa de strâns. Dar el n-a vrut, ci a strâns-o bine și a vârat-o într-un buzunar.

– De ce faci asta? a fost întrebat cu blândețe.

– Pentru că... pentru că..., a spus el cu lacrimi în ochi, panglica de la căciula mea este dintr-o rochie a mamei. E tot ce mai am de la ea și, când mă uit la căciulița asta, îmi aduc aminte de mama.

Pentru băiețelul acela orfan, panglica de la căciulița ruptă și murdară era mai mult decât un șnur sau o panglică oarecare – era o amintire-simbol, era o amintire sfântă pentru el.

Pentru copiii lui Dumnezeu, pâinea nedospită și vinul nefermentat de la Sfânta Cină sunt simboluri sfinte, care amintesc de Isus – de jertfa Sa pentru noi și de făgăduința Sa că va reveni să ne ia la Sine. Aceste două evenimente ne sunt amintite de fiecare dată, la Sfânta Cină.

Pentru noi, aceste simboluri sunt niște minunate amintiri de familie – ne fac să simțim că aparținem familiei lui Isus. Luăm parte unii cu alții și cu El la masa Lui. Fiecare dintre noi poate

spune: „Și eu sunt al Lui. Fac parte din biserică, și biserica este trupul Său.”

Activități în clasă

Aduceți în clasă *Manualul comunității* și *Advențiștii de ziua a șaptea cred...* și cereți-le elevilor să găsească citate semnificative despre Cina Domnului.

Aplicație / Încheiere

Să observăm că Domnul Isus dorește să ne amintim de El în ocazii deosebite, dar ar trebui să ne amintim de El mereu, când ne rugăm. În rugăciunea de încheiere, mulțumiți-l pentru viața Sa sfântă pe acest pământ și pentru că a acceptat să moară în locul nostru.

Materialul pentru elevi

Cina Domnului

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

UNITĂȚI DE MĂSURĂ

Odată, un băiețel s-a dus la mama lui și i-a spus:

– Mami, eu sunt la fel de înalt ca Goliat. Am nouă picioare înălțime!

– De unde știi? I-a întrebat mama.

– Uite-așa. Am luat un bețișor lung cât talpa mea, m-am măsurat cu el și am exact nouă picioare înălțime. Deci sunt cât Goliat, nu-i așa?

Cam așa se „măsurau” și ucenicii în noaptea în care s-au strâns cu toții în camera de sus, pentru a lua Paștele cu Isus, înainte ca El să-Și încheie viața și lucrarea pe pământ. **Capitolul 13** din Evanghelia după Ioan relatează întreaga întâmplare. Peste numai câteva ceasuri, Isus avea să moară pe cruce, dar ucenicii încă se certau între ei pentru locul cel mai de frunte în împărăția pe care spe-rau că Isus avea s-o întemeieze în curând. Ini-mile lor erau pline de mândrie și de mulțumire de sine.

Măsurându-se după bietele lui păreri, fiecare se simțea foarte potrivit și calificat să primească răspunderi înalte. Niciunul n-ar fi acceptat ca altul să i-o ia înainte. Fiecare ar fi vrut să fie servit, nu să slujească el.

Istoria lumii ajunsese la o răscruce. De sute de ani, jertfele aduse de israeliți arătaseră spre Isus, care avea să Se aducă jertfă pe Sine În-suși. Acum, când El era gata să moară ca jertfă, sacrificiul animalelor nu-și mai avea rostul. În curând, omenirea avea să pășească într-o nouă etapă a istoriei ei. Înțelegeau ucenicii acest lucru?

Când Isus și ucenicii se strânseseră în camera de sus pentru a lua cina împreună ultima

dată, nu era acolo niciun servitor care să le spele praful de pe picioare, conform obiceiului oriental (vezi **Ioan 13**). Ce puteau să facă ucenicii? Cum să rezolve această situație? Niciunul dintre ei nu era dispus să se umilească atât de mult.

În cele din urmă, Isus a luat vasul cu apă și ștergarul și a început să spele douăzeci și patru de picioare prăfuite. Era ultimul lucru la care s-ar fi putut gândi ucenicii – ca Învățătorul lor să Se umilească într-atât. Dar El voia să le arate că viața Lui fusese o viață de slujire.

Petru s-a simțit foarte stânjenit, văzând că Isus făcea ceva ce ar fi trebuit să facă el, ca ucenic. Mai întâi s-a împotrivit, dar, când a înțeles că această spălare simboliza curățirea inimii, a cerut să fie spălat cu totul, nu numai pe picioare, ci și pe mâini și pe cap. Începea să înțeleagă lecția pe care voia Isus să le-o dea.

Când a terminat, Isus le-a spus ucenicilor: „Deci dacă Eu, Domnul și Învățătorul vostru, v-am spălat picioarele, și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora. Pentru că Eu v-am dat o pildă, ca și voi să faceți cum am făcut Eu” (**vers.14.15**). Isus făcuse un început. El dorea ca poporul Său să facă acest lucru de atunci înainte.

În felul acesta, Isus a instituit ceea ce noi numim actul umilinței, care se practică și azi în biserica noastră, ca pregătire pentru participarea la împărtășire. Doar în câteva biserici se practică ritualul acesta, dar în Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, această minunată ceremonie este practică cu regularitate.

1. Duminică

lată părerea mea

➤ Când au fost eliberați din robia egipteană, israeliții au fost învățați să serbeze Paștele în fiecare an, ca o aducere-aminte a acestei eliberări. Dar Paștele trebuia să fie și un simbol al

eliberării de păcat, care avea să fie asigurată prin Isus, prin jertfa Lui, adusă pentru mântuirea tuturor oamenilor. Paștele arăta către moartea lui Isus pe cruce. În ultima joi seara, înainte de moartea Sa, Isus a serbat Paștele cu ucenicii. A doua zi a fost răstignit. În felul acesta, El S-a oferit ca jertfă pentru păcat și a pus capăt tuturor ceremoniilor care arătau spre venirea Sa. De aceea, la acel ultim Paște, Isus a instituit Cina Domnului, care avea să ia locul Paștelui. Această nouă rânduială urma să arate înapoi, la moartea Sa pe cruce, dar și înainte, către a doua Sa venire.

➤ *Caută în dicționar, să vezi ce înseamnă „împărtășire”. Care dintre sensuri se potrivește cel mai bine cu tot ce am discutat până acum despre Sfânta Cină?*

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Cina Domnului este o participare la simbolurile trupului și sângelui lui Isus, ca o expresie a credinței în El, Domnul și Mântuitorul nostru. În această experiență a comuniunii, Hristos este prezent pentru a Se întâlni cu poporul Său și a-l întări. Împărtășindu-ne cu bucurie, noi vestim moartea Domnului până ce El va reveni.” – *Azș cred...*

➤ „Pregătirea pentru Cina Domnului cuprinde cercetarea de sine, pocăința și mărturisirea. Învățătorul a rânduit serviciul spălării picioarelor, care înseamnă o reînnoire a curățirii, o expresie a dispoziției de a sluji unul altuia în umilință, asemenea lui Hristos, și de a uni inimile noastre în dragoste. Serviciul Cinei este deschis tuturor credincioșilor creștini.” – M. Maxwell, teolog

➤ „În a paisprezecea zi a lunii, seara, era serbat Paștele, comemorându-se prin

ceremoniile sale solemne și impresionante eliberarea din robia Egiptului, arătându-se înainte spre Jertfa care avea să ne scape din robia păcatului. Când Mântuitorul Și-a dat viața pe Golgota a încetat semnificația Paștelui și a fost instituită rânduiala Cinei Domnului, ca o comemorare a aceluiași eveniment.” – Ellen White, autoare inspirată

3. Marți

Ei și?

➤ Când Isus și cei doisprezece s-au strâns în jurul mesei ca să servească pentru ultima dată cina împreună, a fost o ocazie deosebit de solemnă. Ca un rob, Isus Se plecase și le spălase picioarele, instituind în felul acesta o ceremonie sfântă, pe care dorea ca urmașii Săi să o practice mereu de atunci înainte. El a spus: „... și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora... cum am făcut Eu” (**Ioan 13,14,15**).

➤ Dar Isus nu S-a oprit aici, la serviciul spălării picioarelor, ci a instituit Sfânta Cină – cu serviciul împărtășirii. După ce a terminat de spălat picioarele ucenicilor, S-a așezat din nou la masă și le-a spus: „Am dorit mult să mănânc Paștele acesta cu voi, înainte de patima Mea” (**Luca 22,15**). Apoi a subliniat că dorea ca poporul Său să facă mereu, până la revenirea Sa, ce făcuse El atunci. „... căci vă spun că, de acum încolo, nu le voi mai mânca până la împlinirea lor în Împărăția lui Dumnezeu” (**vers.16**).

➤ Pentru că Isus a acordat o importanță atât de mare acestei ceremonii pe care a instituit-o atunci, se cuvine să fim foarte atenți și să urmăm cu credincioșie exemplul Său.

➤ La cina de atunci au fost cu Isus toți cei doisprezece ucenici. Numele lor sunt amintite în trei locuri în Biblie – în **Matei 10,2-4**, **Marcu 3,16-19** și **Luca 6,14-16**. Citește-le. Le-ai reținut pe toate? Descurcă literele și rescrie cele douăsprezece nume. VOAIC____; AINO____; IFPIL____; DUIA____; RUPET____; RIDANE____; CAIOV FELAU____; EDATU____; NISOM____; OLMABOTERU____; MOTA____; ATEIM____.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Matei 26,26-27**

„Pe când mâncau ei, Isus a luat o pâine; și, după ce a binecuvântat-o, a frânt-o și a dat-o ucenicilor, zicând: 'Luați, mâncați; acesta este trupul Meu!' Apoi a luat un pahar și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat zicând: 'Beți toți din el.'”

➤ **Ioan 6:51**

„Eu sunt Pâinea vie, care s-a pogorât din cer. Dacă mănâncă cineva din pâinea aceasta, va trăi în veac; și pâinea pe care o voi da Eu este trupul Meu, pe care îl voi da pentru viața lumii.”

➤ **Ioan 6,54-56**

„Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi. Căci trupul Meu este cu adevărat o hrană, și sângele Meu este cu adevărat o băutură. Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu rămâne în Mine, și Eu rămân în el.

➤ **Ioan 13,3-5**

„Isus, fiindcă știa că Tatăl îi dăduse toate lucrurile în mâini, că de la Dumnezeu a venit și la Dumnezeu Se duce, S-a sculat de la masă, S-a dezbrăcat de hainele Lui, a luat un ștergar, și S-a încins cu el. Apoi a turnat apă într-un lighean și a început să spele picioarele ucenicilor, și să le șteargă cu ștergarul cu care era încins.”

➤ **1 Corinteni 10,16-17**

„Paharul binecuvântat, pe care-l binecuvântăm, nu este el împărtășirea cu sângele lui Hristos? Pâinea, pe care o frângem, nu este ea împărtășirea cu trupul lui Hristos? Având în vedere că este o pâine, noi, care suntem mulți, suntem un trup; căci toți luăm o parte din aceeași pâine.”

➤ **1 Corinteni 11,23-29**

„Căci am primit de la Domnul ce v-am învățat; și anume că, Domnul Isus, în noaptea în care a fost vândut, a luat o pâine. Și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o și a zis: 'Luați, mâncați; acesta este trupul Meu, care se frânge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.' Tot astfel, după cină, a luat paharul și a zis: 'Acest pahar este legământul cel nou în sângele Meu; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea, ori de câte ori veți bea din el. Pentru că, ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți

din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El. De aceea, oricine mănâncă pâinea aceasta sau bea paharul Domnului în chip nevrednic va fi vinovat de trupul și sângele Domnului. Fiecare să se cerceteze dar pe sine însuși, și așa să mănânce din pâinea aceasta și să bea din paharul acesta. Căci cine mănâncă și bea își mănâncă și bea osânda lui însuși, dacă nu deosebește trupul Domnului.”

5. Joi

Ce legătură are cu mine?

➤ Isus și ucenicii serveau împreună cina de Paște. (De fapt, ce înseamnă „cină”? Care dintre mesele unei zile este cina?) În fața lor, pe masă, era pâinea folosită cu această ocazie, azima și vinul nefermentat, mustul dulce.

➤ În timp ce ucenicii vorbeau unul cu altul, Isus a luat o azimă și l-a mulțumit lui Dumnezeu. Apoi a rupt-o și le-a dat ucenicilor bucăți din ea, spunând: „Luați, mâncați, acesta este trupul Meu care se frânge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea” (**1 Cor. 11,24**).

➤ După ce au mâncat, a luat un pahar cu must și le-a spus: „Acest pahar este legământul cel nou, în sângele Meu, să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea, ori de câte ori veți bea din El” (**vers. 25**).

➤ Atât iertarea de păcate, cât și legătura noastră cu Dumnezeu sunt posibile numai prin Isus, prin iubirea Sa, dovedită de moartea Lui pe cruce pentru noi. Datorită ei, noi putem aștepta plini de încredere revenirea Sa. Moartea Sa și revenirea în slavă sunt strâns legate una de cealaltă. Nu puteau exista și nu ar fi fost valabile una fără alta, n-ar fi avut sens. Ambele sunt o expresie a iubirii lui Dumnezeu.

➤ De aceea, de fiecare dată când participăm la Sfânta Cină, suntem din nou impresionați de nemărginirea iubirii arătate la cruce. Sfânta Cină va fi mereu serbată, până la revenirea lui Isus. Participarea noastră este un mod de a ne exprima credința în Isus.

➤ Sfânta Cină este unul dintre cele mai importante servicii religioase din biserică și cel care ne poate apropia tot mai mult de Isus.

➤ *De ce a folosit Isus must dulce la Cină? Ce reprezintă fermentarea? Ce a spus Isus că*

simbolizează vinul nefermentat? (vezi Hristos, Lumina lumii, cap.72, paragraful 5)

6. Vineri

Cum se întâmplă?

➤ Pentru că Sfânta Cină este o ocazie deosebită când Dumnezeu Se întâlnește cu poporul Său, biserica întreagă este foarte atentă ca tot ce are legătură cu acest serviciu divin să adauge un plus de sfințenie, și curăția simbolurilor să fie păstrată cu solemnitate.

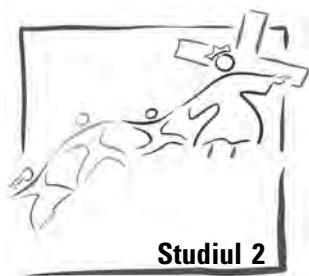
➤ Deși este un moment solemn, cei care iau parte la Sfânta Cină nu trebuie să fie triști și posomorâți, nici să se plângă despre cât de greu este să fii creștin adevărat. Sfânta Cină este o ocazie de bucurie, pentru că Isus este prezent printre noi, prin Duhul Sfânt, și El ne-a dat biruința asupra păcatului, ba mai mult, a făcut provizii de har, pentru mântuirea noastră.

➤ Simbolurile folosite cu această ocazie sunt alese și pregătite cu multă grijă, ca să nu fie în niciun fel întinate cu nimic ce ar putea aminti în vreun fel de păcat.

➤ Vinul este must dulce, suc de struguri nefermentat, pentru că fermentarea este un simbol al păcatului și al morții. El simbolizează însăși viața și reprezintă sângele lui Hristos, izvorul vieții pentru noi, atât pentru viața aceasta, de pe pământ, cât și pentru cea viitoare, veșnică.

➤ Pâinea pentru Sfânta Cină este nedospită, adică fără drojdie, pentru că aluatul, sau dospeala, a fost dintotdeauna privit ca un simbol al păcatului și al învățăturilor false (**1 Cor. 5,6-8; Matei 16,6.12**). Pâinea nedospită este singura reprezentare corectă a trupului lui Hristos, care este „Mielul fără cusur și fără prihană” (**1 Petru 1,19**).

➤ În biserica noastră se practică „împărțășirea deschisă”. Toți membrii care simt că pot lua parte sunt invitați să facă acest lucru. Noi nu putem judeca ce se întâmplă în inima omului – numai Dumnezeu poate. Iar participarea noastră nu trebuie să fie condiționată de a altora – dacă el ia Cina, iau și eu. Nu. Hotărârea de a participa la Sfânta Cină este individuală.

Daruri spirituale

Un text important

Împărțiți textul din Efeseni 4,11.12 în două – darurile spirituale sau chemarea la diferite slujbe și folosirea acestor daruri. Discutați despre fiecare dar. Ce deosebiri există între un profet (evangelist, pastor) „de profesie” și un credincios care are acest dar?

De ce au fost date aceste daruri? Care este rostul activității oamenilor care au fost chemați să slujească biserica?

Obiective

1. Să revedem darurile spirituale și diferitele slujbe din biserică și să descoperim care este intenția lui Dumnezeu când cheamă pe cineva la o slujbă deosebită.
2. Să-i ajutăm pe elevi să își dea seama că toți cei care au daruri spirituale au și obligații față de biserică – biserica ar trebui să fie mai bună, pentru că are astfel de oameni.
3. Să subliniem gândul că Dumnezeu nu așteaptă să folosim daruri pe care nu le avem, dar ne cere socoteală pentru cele pe care le avem.

Introducere

Ați putea porni discuția despre folosirea darurilor, dezbătând puțin una dintre cărțile lui Ben Carson – *Mâini înzestrate, Imaginea de ansamblu* sau *Asumă-ți riscul*. Dacă există o personalitate care a pornit de la o situație modestă și cu totul nepromițătoare și a ajuns să realizeze lucruri mari pentru binele celor din jur sau al omenirii, în general, personalitate cunoscută elevilor sau despre care ar trebui să știe mai multe, pentru că s-a născut în zona în care locuiți, vorbiți-le despre ea sau discutați despre ea.

Discutați puțin deosebirea dintre „talent” sau „dar” și „dar spiritual”. Folosiți exemple concrete.

Cereți-le să recitească lista de daruri din Efeseni 4,11.12 și atrageți atenția asupra faptului că pe listă este ceva pentru oricare dintre noi – nu numai pentru cei ce sunt în topul listei de conducători. Darurile au fost date în vederea lucrării de „slujire”. Și acest lucru poate fi făcut de oricine. Orice tânăr poate sluji, adică poate fi de folos cuiva care are nevoie de ajutor. Iată câteva sugestii.

1. Apropierea de un alt tânăr care se simte izolat de ceilalți sau are un handicap fizic.

2. Ajutor pentru o persoană în vârstă care nu mai are putere să meargă la cumpărături, să facă ordine într-o magazie, să strângă frunzele uscate din grădină, să bată covoare sau să spele geamuri.

3. O vizită făcută unei persoane care este de mai mult timp în spital și nu are rude sau apropiați care s-o viziteze.

4. Un ajutor oferit instructorilor de la o grupă de copii mici sau unor părinți care nu pot asculta niciodată liniștiți predica din cauza copiilor lor mici.

5. Participarea la un program de vizitare în grup a bolnavilor, a bătrânilor dintr-un azil, a copiilor dintr-un orfelinat.

Cereți-le să vă dea și alte sugestii.

Pentru studiu suplimentar

Hristos, Lumina lumii, pag. 690, paragraful 2 – Niciun credincios nu are toate darurile.

Mărturii, vol. 9, pag. 118 – Câteva daruri la care de obicei nu ne gândim că ar fi daruri spirituale: darul vorbirii, darul de a scrie, rugăciunea sinceră, darul de a cânta, darul de a explica Biblia în cuvinte simple și pe înțeles.

Întrebări pentru discuții

1. Care este cel mai mare dar spiritual la îndemâna oricui? (1 Corinteni 13)

2. Domnul Isus era mai bine cunoscut pentru ceea ce făcea decât pentru învățăturile pe care le dădea. Cum se aplică aceasta la noi, urmașii Săi? Cum ar trebui să ne cunoască lumea – ca pe unii care „nu au voie să...” ori ca pe unii care fac bine, ajută, se implică în problemele oamenilor?

3. Duhul Sfânt dă daruri membrilor bisericii, pentru ca ei să fie preocupați de ceea ce pot face pentru alții, nu numai de ei înșiși. Când facem o faptă bună, ne simțim bine. Dar nu acesta este scopul principal. Care ar trebui să fie motivația și scopul?

4. În încheiere, discutați despre darurile pe care le au cei de vârsta lor. Își cunosc darurile? Faceți un mic sondaj. Fiecare să se gândească la cel puțin un dar pe care îl are și cum îl poate folosi și la două daruri pe care le au vecinul din dreapta și cel din stânga. Cereți-le să scrie pe bilețele, pe o parte numele, iar pe verso darurile pe care consideră că le are persoana respectivă. Strângeți bilețelele și citiți-le. Vor fi poate surprinși să descopere că ceilalți văd în ei daruri pe care ei nu le luaseră în seamă.

Povestire

A. Mâna nefolositoare

Mătușa Sara și-a scrântit mâna la încheietura pumnului. Luxația a fost destul de severă și medicul, care i-a imobilizat articulația cu un bandaj strâns, i-a spus că va trece multă vreme până va putea să-și folosească din nou mâna.

Când s-a întâlnit cu pastorul și i-a spus despre accident și despre necazul ei, pastorul i-a răspuns pe un ton grav că acum va avea ocazia să afle cum se simte biserica atunci când nu se poate folosi de toate măduarele sale!

Câteva zile după această discuție, mătușa Sara s-a tot gândit la observația pastorului. Nu fusese deloc o glumă. Și s-a gândit serios la faptul că era botezată, deci membră a bisericii, de treizeci și cinci de ani și în tot acest timp nu simțise că ar trebui să facă ceva anume pentru biserică. Puținul pe care îl făcuse, pur și simplu îl făcuse pentru că era o continuare a activității ei obișnuite, pentru că îi convenise sau fusese ceva ce își dorea să facă. Acum a înțeles că fusese la fel de puțin folositoare bisericii ei ca

mâna pe care o avea bandajată și cu care nu putea să facă mai nimic.

Erau atâtea treburi de făcut în casă și în jurul casei, dar mâna scrântită și bandajată mai rău o încurca. Poate că așa o simțise și pe ea comunitatea, în toți acești ani, ca pe o povară, ceva care nu e de folos, ci mai degrabă încurcă. Avuseseră atâtea de făcut, dar ea nu fusese de niciun folos. Și a mai înțeles că, dacă toți membrii comunității ar fi avut aceeași atitudine, nu s-ar fi făcut niciodată nimic.

Mătușa Sara și-a privit cu tristețe mâna bandajată și a luat hotărârea ca, începând din acel moment, atitudinea ei să se schimbe, să nu mai fie niciodată o membră nefolositoare pentru biserica ei.

(Adaptare după Eunice Soper, *God is My Friend*, pag. 347.)

B. Lipsuri și surplusuri

Se povestește că niște tineri au dorit să facă ceva semnificativ pentru biserica lor. Cineva a făcut observația că în biserică erau destui membri cu o situație materială bună, dar și mulți săraci. Tinerii ar fi putut încerca să-i ajute pe săraci prin intermediul celor înstăriți, așa că s-au împărțit în două grupe. O grupă i-a vizitat pe cei săraci și a aflat astfel care erau nevoile urgente și concrete. Cealaltă i-a vizitat pe cei înstăriți și le-a cerut să dea pentru săraci lucrurile de care se pot lipsi. Apoi cele două grupe s-au întâlnit și au comparat listele. Care erau nevoile? Care erau ofertele? Surpriză! O mamă avea nevoie de lapte praf și cereale pentru micuțul ei. O familie mai în vârstă avea câteva cutii de lapte și niște cereale rămase de la nepoții care stătuseră câțva timp cu bunicii și, la plecare, lăsaseră aceste lucruri. O familie avea nevoie de o masă de bucătărie, iar o alta, care tocmai își schimbase mobila din bucătărie, nu avea unde să mai pună masa cea veche.

Este doar o ilustrare a ceea ce poate face Dumnezeu atunci când noi ne folosim darurile spirituale. Biserica ar trebui să fie un loc în care fiecare să poată primi ajutorul de care are nevoie.

(*Adventist Review*, 25 decembrie 1986, pag. 11, 12)

Activitate în clasă

Acum, după ce am descoperit ce daruri au membrii clasei, să facem împreună un plan concret pentru o activitate în folosul bisericii, în care aceste daruri pot fi puse la lucru.

Aplicație / Încheiere

În ce fel ne ajută Duhul Sfânt să ne dezvoltăm darurile naturale, darurile dobândite și darurile spirituale? Revedeți partea de luni a lecției.

În rugăciunea de încheiere, mulțumiți pentru aceste daruri și cereți binecuvântarea pentru o bună întrebuințare.

Materialul pentru elevi

Daruri spirituale

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

FIECĂRUIA, DUPĂ PUTERILE SALE

Un om de afaceri urma să plece într-o călătorie lungă. Și-a chemat angajații și le-a împărțit „acțiunile” societății sale, cerându-i fiecăruia să investească într-un fel capitalul primit, ca să-l facă să crească până la întoarcerea sa.

Unuia dintre angajați i-a dat cinci talanți – cam 25.000 \$. Altuia i-a dat doi, deci cam 10.000 \$, iar celui de-al treilea, un talant – 5.000 \$. Aștepta să vadă cum va folosi fiecare ce a primit.

Ai recunoscut desigur parabola talanților pe care a spus-o Isus, ca o ilustrare a folosirii darurilor și talentelor cu care ne-a înzestrat Dumnezeu pe noi (**Mat. 25,14-30**).

Fiecare dintre noi are daruri, talente, primite de la Dumnezeu. Niciun dar nu este nefolositor. Chiar și un copil are capacitatea de a face servicii, fără de care familia, școala, biserica ar fi mai sărace.

În această pildă a talanților, spusă de Isus, fiecare slujitor a primit un dar, însă darurile nu au fost la fel, nici egale. Unul a primit cinci, altul doi, altul un talant.

Și capacitățile noastre sunt diferite. Nu sunt nici măcar două la fel. Unii, de la naștere, sunt mai înzestrați decât alții. De exemplu, unii se nasc având un corp puternic și sănătos, în vreme ce alții moștenesc o constituție mai slabă, se îmbolnăvesc ușor. Unii încep viața cu o capacitate excepțională a minții, în timp ce alții au o inteligență medie, obișnuită sau chiar sub cea medie. Aceasta nu înseamnă că unii trebuie să stea deoparte și să nu facă nimic pentru că sunt mai slabi decât alții.

Un alt lucru pe care nu trebuie să-l uităm, din pilda lui Isus, este că toate darurile, „talanții”, se primesc în dar. Nimeni nu poate pretinde să fie mai onorat decât altul pentru talentele sale. Nu are niciun merit personal. Cel care a primit cinci talanți n-a fost „mai norocos”, nici nu a datorat acest dar alegerii sale sau vreunei calități personale. Nici cel care a primit doar un talant nu putea fi considerat mai puțin norocos; nu primise un dar mai mic pentru că așa alesese el.

De aceea, cel care are mai multe talente nu trebuie să îl privească de sus pe cel care are mai puține, nici acesta să se simtă inferior față de primul.

Lucrul cel mai important nu este valoarea talentului în sine, ci felul în care este folosit.

Chiar de când se naște un copil, toată familia așteaptă cu nerăbdare să vadă primele semne ale vreunui talent moștenit. Fiecare dintre noi este înzestrat cu anumite daruri înnăscute – de exemplu, înclinația spre muzică, electronică, darul de a vorbi în public sau de a scrie, îndemnare pentru anumite meserii.

Există și talente care se dezvoltă treptat, prin efort și studiu – cum ar fi priceperea de a dactilografia rapid și corect, de a conduce o mașină sau un avion, de a preda matematica, de a construi o casă.

Există însă și o a treia categorie de talente – darurile spirituale, care vin de la Duhul Sfânt și au legătură cu Dumnezeu, cu Biblia și biserica. Un astfel de dar este priceperea de a explica învățăturile Bibliei, de a-i învăța pe copii, de a le vorbi pe înțelesul lor și de a-i face să îndrăgească Biblia. Un alt dar, pe care-l au mai ales adolescenții, este acela de a-i ajuta pe cei în nevoie și de a conlucra astfel cu biserica.

Dacă toate darurile noastre vin din aceeași sursă, față de cine suntem răspunzători pentru felul în care le folosim?

În ce fel ne ajută Duhul Sfânt să ne dezvoltăm atât darurile înnăscute, cât și pe cele dobândite și pe cele spirituale?

1. Duminică

Întă părărea mea

➤ Un bun manager are întotdeauna grijă ca întreprinderea lui să meargă bine și oamenii care lucrează să fie bine pregătiți, bine echipați și bine aleși. Când S-a înălțat la cer, după ce își terminase lucrarea pe pământ, Isus a avut aceeași grijă pentru biserica Sa. El „... a dat daruri oamenilor” (**Efesenii 4,8**). Chiar dacă nu mai era printre ei, Isus dorea ca urmașii Săi să aducă la îndeplinire cu succes lucrarea care le fusese încredințată. Ca un bun „manager”, El a prevăzut toate nevoile lor și S-a îngrijit să le fie împlinite.

➤ Domnul Isus a trimis Duhul Sfânt ca să dea daruri și să-i învețe pe oameni cum să le folosească. El le-a spus ucenicilor: „Și iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu; dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus” (**Luca 24,49**).

➤ În Ziua Cincizecimii, puterea aceasta a fost revărsată ca o mare binecuvântare pentru biserică (vezi **Fapte 2**). Dar Dumnezeu a făgăduit o putere și mai mare poporului Său de astăzi, care va încheia lucrarea, pregătind lumea pentru revenirea lui Isus.

➤ *Ne putem aștepta să primim tot atât de multă putere cât au primit ucenicii la Cincizecime sau mai multă? De ce? Este Dumnezeu gata să ne dea și nouă Duhul Sfânt așa cum li l-a dat lor?*

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Dumnezeu înzestrează pe toți membrii bisericii Sale din toate vremurile cu daruri spirituale pe care fiecare membru trebuie să le folosească pentru binele comun al bisericii și al

omenirii, într-o slujire plină de iubire. Acordate prin mijlocirea Duhului Sfânt, care dă fiecăruia după cum voiește, darurile aduc cu ele toate aptitudinile și capacitățile de slujire de care are nevoie biserica pentru a-și îndeplini funcțiile stabilite de Dumnezeu. Potrivit Scripturii, între aceste daruri se află: credința, vindecarea, profetizarea, propovăduirea, învățarea, administrarea, împăcarea, compasiunea, slujirea cu sacrificiu de sine și binefacerea pentru încurajarea și ajutarea semenilor.” – *Azș cred...*

➤ „Unii membri sunt chemați de Dumnezeu și înzestrați de Duhul Sfânt pentru îndeplinirea funcțiilor recunoscute de biserică, cum ar fi: lucrarea pastorală, evanghelistică, apostolică și de învățare. Aceste daruri sunt necesare în mod deosebit pentru pregătirea membrilor pentru lucrarea de slujire, pentru dezvoltarea bisericii în vederea atingerii maturității spirituale, dar și pentru promovarea unității credinței și a cunoașterii de Dumnezeu. Atunci când membrii folosesc aceste daruri spirituale ca administratori credincioși ai harului felurit al lui Dumnezeu, biserica este protejată de influențele distructive ale învățăturilor false, își primește creșterea de la Dumnezeu și se zidește în credință și dragoste.” – Richard Foster, teolog

➤ „Era creștină a început prin revărsarea Duhului Sfânt, și o varietate de daruri spirituale s-a manifestat printre credincioși. Acestea erau atât de multe, încât Pavel a putut spune bisericii din Corint: ‘Și fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora’ – fiecăruia din biserică, nu fiecăruia din lume, așa cum au interpretat mulți.” – Ellen White, autoare inspirată

3. Marți

Ei și?

➤ Când am de făcut o reparație sau revizia mașinii, merg cu ea la un mecanic priceput, care o cunoaște și știe ce trebuie să-i facă. În niciun caz nu mă apuc eu să fac ceva la care nu mă pricep – dat fiind că sunt și un „antitalent” în materie de mecanică.

➤ Nu am fost solicitat niciodată să susțin un concert de vioară, pentru că nu știu să cânt la vioară. Îmi admir foarte mult pe oamenii talentați, așa cum a fost Paganini, care a reușit să cânte

chiar atunci când i s-a rupt o coardă. Se spune că, odată, nu i-a mai rămas decât o coardă, dar el a reușit să-și cânte piesa până la capăt, pe acea singură coardă. Ce talent!

➤ Nu voi fi niciodată un evanghelist de talia lui George Vandeman, cel care a ținut la „Vocea Speranței” serialul „Stă scris”. Eu nu am un asemenea talent, dar am alte daruri.

➤ Dumnezeu nu ne cere să facem lucruri la care nu ne pricepem sau pe care nu le putem face. Dar dorește să folosim orice dar pe care îl avem, pentru slava Lui și ca o expresie a iubirii față de El, dezvoltându-ne în felul acestor talente. Faptul că nu ai un talent anume nu este o scuză ca să nu faci nimic.

➤ Petru spunea: „Ca niște buni ispravnici ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare din voi să slujească altora după darul pe care l-a primit. Dacă vorbește cineva, să vorbească cuvintele lui Dumnezeu. Dacă slujește cineva, să slujească după puterea pe care i-o dă Dumnezeu; pentru ca în toate lucrurile să fie slăvit Dumnezeu, prin Isus Hristos” (1 Petru 4,10.11).

➤ *Se poate întâmpla să ne „ascundem” în spatele ideii că nu putem face un anumit lucru sau că nu avem un anumit talent și să nu folosim și deci să nu ne dezvoltăm talentele pe care le avem?*

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Psalmi 84,11**

„Căci Domnul Dumnezeu este un soare și un scut, Domnul dă îndurare și slavă și nu lipsește de niciun bine pe cei ce duc o viață fără prihană.”

➤ **1 Corinteni 12,4-6**

„Sunt felurite daruri, dar este același Duh; sunt felurite slujbe, dar este același Domn; sunt felurite lucrări, dar este același Dumnezeu, care lucrează totul în toți.”

➤ **1 Corinteni 12,7-11**

„Și fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora. De pildă, unuia îi este dat, prin Duhul, să vorbească despre înțelepciune; altuia, să vorbească despre cunoștință, datorită aceluiasi Duh; altuia credința, prin același Duh; altuia, darul tămăduirilor, prin același Duh; altuia,

puterea să facă minuni; altuia, prorocia; altuia, deosebirea duhurilor; altuia, felurite limbi; și altuia, tălmăcirea limbilor. Dar toate aceste lucruri le face unul și același Duh, care dă fiecăruia în parte, cum voiește.”

➤ **Efesenii 4,11-12**

„Și El a dat pe unii apostoli; pe alții, proroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos.”

➤ **Efesenii 2,8**

„Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu.”

➤ **Iacov 1,17**

„Orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit este de sus, pogorându-se de la Tatăl luminilor, în care nu este nici schimbare, nici umbră de mutare.”

5. Joi

Ce legătură are cu mine?

➤ Spunând pilda talanților, Isus a arătat și ce s-a întâmplat la întoarcerea stăpânului. Cel care primise cinci talanți reușise să câștige încă cinci; la fel și cel care primise doi, câștigase încă o dată pe atât. Acești doi oameni au fost lăudați pentru străduința lor. „Bine, rob bun și credincios”, le-a spus stăpânul. Dar cel care primise un talant nu câștigase nimic. Fusese supărat că stăpânul i-a dat puțin și nu folosisese niciun talant, ci îl îngropase în pământ. Altfel spus, nu făcuse nimic. Stăpânul s-a mâniat pe acest slujitor leneș și a poruncit ca talantul lui să fie dat celui care primise cinci și avea acum zece. „Pentru că celui ce are i se va da și va avea de prisos; dar de la cel ce n-are se va lua și ce are” (Matei 25,29).

➤ La prima vedere e cam nedrept. Este o mare nedreptate să iei puținul săracului și să-l dai celui bogat. Este ca și cum s-ar acorda ajutoare sociale oamenilor care au servicii bune și salarii mari, în timp ce șomerii și alți oameni care n-au niciun fel de venit ar fi lăsați să moară de foame în stradă.

➤ Dar Isus nu a vrut să spună așa ceva. Ci doar a vrut să illustreze o lege de bază a vieții – ce nu este folosit se pierde.

➤ Fiecare dintre noi are anumite talente și înclinații. Prin folosire se dezvoltă, dar, dacă nu le folosim, cu timpul se pierd. Talentele sunt, într-un anumit sens, ca mușchii. Prin exerciții fizice, devin tot mai puternici, dar, dacă nu îi folosim, puterea lor scade progresiv și în cele din urmă se pierde complet. Aceasta este o lege a vieții – fie că este vorba de talente, fie că e vorba de mușchi.

➤ Ce zici, este cineva nedreptățit în vreun fel?

➤ Dar tu te simți cumva nedreptățit?

6. Vineri

Cum se întâmplă?

➤ Să nu te temi să te apuci de ceva ce nu ai mai făcut niciodată. Dacă ți se cere să faci o anumită lucrare sau să iei o atitudine într-o situație neobișnuită, la care nu te-ai gândit niciodată, să nu te temi. Probabil că Duhul Sfânt

încearcă să te ajute să descoperi că poți realiza niște lucruri formidabile, dacă încerci și dacă te străduiești.

➤ Dacă, în mod sincer, îți pui ținte noi ca să-l slujești lui Dumnezeu efectiv, când dorești să faci mai mult și te străduiești, vei avea satisfacții, descoperind că ești pe calea cea bună, că ai găsit exact ce ți se potrivea.

Este nevoie să ne predăm cu totul lui Isus, să-l punem la dispoziție toate însușirile și darurile noastre – înnăscute sau dobândite – și să-L rugăm să ne dea acele daruri spirituale care ni se potrivesc mai bine și care sunt de cel mai mare folos pentru biserică și pentru cei din jurul nostru.

Fă o listă cu darurile despre care se vorbește în capitolul „Talanții” din cartea Parabolele Domnului Hristos. Comparați listele în clasă. Câte dintre aceste daruri îți lipsesc? Câte ai? Cum le folosești?

Studiul 3

Darul profeției

Un text important

Este încurajator să vedem că textul din Ioel 2,28 pune accentul pe tineri. Este o făgăduință pentru tineri. Desigur, și tinerii sunt incluși în expresia „orice făptură”, dar se amintesc în mod explicit fiii și fiicele ca fiind cei care vor primi darul prorociei, iar tinerii vor avea vise și viziuni – adică vor putea face planuri înțelepte pentru răspândirea Evangheliei.

Lucrarea unui profet nu se limitează la a prezice viitorul. Un profet este „purător de cuvânt” pentru Dumnezeu, dându-le oamenilor soliile Lui și descoperind aplicarea lor la vremea respectivă. Aceasta a fost lucrarea profeților din vremurile biblice și lucrarea lui Ellen White pentru biserica din vremea sfârșitului.

Obiective

1. Să arătăm din Biblie că Dumnezeu a păstrat legătura cu oamenii și după căderea lor în păcat și, de-a lungul timpului, a folosit ca mesageri ai Săi ființe omenești.
2. Să fixăm în mintea elevilor testul pentru un adevărat profet, astfel încât să-i poată recunoaște ușor pe profeții falși.
3. Să arătăm că Ellen White a fost un profet adevărat și să subliniem importanța scrierilor sale pentru biserica noastră.

Materiale

Cât mai multe dintre cărțile scrise de Ellen White; *Ellen G. White, profet al destinului*; *Povestiri de demult*.

Introducere

Arătați-le elevilor cărțile. Acoperiți-le și cereți-le să facă fiecare câte o listă (sau faceți lista pe tablă, cu ajutorul elevilor) cu titlurile

cărților scrise de Ellen White. Întrebați-i dacă au citit vreuna sau măcar părți din vreo carte. Povestiți-le o experiență personală cu privire la binefacerile studierii acestor scrieri inspirate. Dacă are și vreunul dintre elevi de dat o mărturie în acest sens, este foarte bine. Cel mai bun test al valorii acestor cărți este influența pe care o au asupra inimii și vieții celui care le citește.

Principiile cuprinse în *Spiritul Profetic* sunt și astăzi la fel de valabile ca atunci când au fost scrise. Nu lăsați impresia că aceste principii sunt învechite și nu mai au valoare.

Întrebări pentru discuții

1. Este slujba de profet încredințată sau destinată numai oamenilor dintr-o anumită categorie socială? Dați câteva exemple de profeți – Daniel, Samuel, Avraam (Gen. 20,7), Isaia, Amos. Ce profesii aveau acești oameni? (Daniel – prim-ministru, Samuel – judecător, Avraam – era socotit un fel de prinț printre vecinii săi din Canaan etc.)
2. De ce are nevoie biserica de azi de călăuzirea prin *Spiritul Profetic*?
3. Cât de important este pentru mine *Spiritul Profetic*? (Folosiți ocazia de a începe studiul unei cărți – *Solii pentru tineret*; *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*; *Parabolele Domnului Hristos*; *Hristos, Lumina lumii*; *Tragedia veacurilor*; *Istoria mântuirii*. Luați în studiu un capitol pe săptămână și în Sabat, pe rând, copiii să le adreseze celorlalți întrebări gen test sau concurs.)

Povestire

Solul care a amuțit

Slujba de profet nu a fost întotdeauna ceva de dorit. Cel ales de Dumnezeu pentru a fi solul Său era adesea pus în situația de a transmite solii nedorite de oameni. Chiar credințioșii au

dovedit adesea că nu erau dornici să audă muștrări și se supărau pe purtătorii unor astfel de solii.

În anul 1844, când a primit din partea lui Dumnezeu un mesaj de mângâiere pentru credincioși, Hazen Foss nu a vrut să transmită solia. Fiind un tânăr educat și prezentabil, s-ar fi zis că era exact omul potrivit pentru o astfel de lucrare. Dar Foss s-a temut de câteva lucruri. El și-a dat seama că, dacă va avea de prezentat solii de muștrare, își va pierde popularitatea, că visele și viziunile de la Dumnezeu ar fi putut fi socotite de unii ca manifestări de extremism sau de spiritism. Hazen Foss n-a acceptat o astfel de povară. Apoi a primit o a doua viziune, în care era îndemnat să le prezinte credincioșilor acea solie de încurajare. Din nou Foss a tăcut, refuzând să-și asume răspunderea unei slujbe atât de importante. Atunci Domnul i-a spus că această povară va fi luată de la el și dată „celui mai slab dintre cei slabi”.

Atunci Foss parcă s-a trezit dintr-un somn adânc și a înțeles ce făcuse – el respinsese o cerere a lui Dumnezeu. Însăpăimântat, a strâns un grup de credincioși și a început să le povestească experiența sa. „Și acum vă voi spune ce solie mi-a dat Domnul pentru voi.” Dar, când a rostit aceste cuvinte, și-a dat seama că nu-și putea aminti niciun cuvânt. S-a oprit, cu mintea parcă golită de orice amintire. Dumnezeu luase solia de la el.

Câteva luni mai târziu, era în vizită la sora lui. În seara aceea s-a ținut o adunare, dar Foss a

refuzat să meargă. Totuși, pe furiș, a ascultat ce se vorbea. O fată foarte tânără, aproape o copilă, mărunțică și firavă, a dat adunării o solie pe care spunea că a primit-o de la Dumnezeu. Ascultând-o, Foss era din ce în ce mai uimit, pentru că își dădea seama că era exact solia care-i fusese încredințată lui și pe care el refuzase s-o transmită credincioșilor.

Numele tinerei era Ellen Gould Harmon.
(Soper, *God is My Friend*, pag. 270, 271)

Activitate în clasă

Propuneți-le elevilor să alcătuiască, individual sau în grup, o listă cu domenii pentru sau din care au fost date învățături prin Spiritul Profetic. (Sănătate, educație, istorie, biografii, lucrarea de publicare de cărți, comentarii biblice, sfaturi pentru viața de zi cu zi, pentru lucrarea medicală, colportaj, Școala de Sabat etc.)

Pentru fiecare domeniu specificați și câte un titlu de carte.

Aplicație / Încheiere

În urma studiului din această săptămână și cunoscând de-acum și felul în care a început lucrarea sorei White, propuneți-le elevilor să vă rugați ca Domnul să-l ajute pe fiecare dintre ei să răspundă chemării Sale și să caute și să prețuiască învățăturile, sfaturile și muștrările pe care ni le-a dat Dumnezeu prin scrierile Spiritului Profetic.

Materialul pentru elevi

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

➤ _____

LEGĂTURA PĂSTRATĂ

În Eden, Adam și Eva vorbeau față către față cu Dumnezeu. Adesea, mergeau împreună și discutau. Dar păcatul a stricat această imagine frumoasă, făcând ca legătura dintre om și Dumnezeu să nu mai fie atât de strânsă și de personală ca înainte. Întotdeauna păcatul aduce despărțire.

Înainte de potop, Noe a fost un profet al Domnului. El i-a avertizat pe cei din vremea sa că nu puteau fi salvați de la pieire decât dacă veneau în corabia pe care îi poruncise Domnul s-o facă. Mai târziu, Avraam a fost portavocea lui Dumnezeu pentru cei din vremea sa. Moise a fost marele profet care i-a scos pe israeliți din Egipt și i-a dus până la hotarele țării făgăduite.

În timpurile Noului Testament, Dumnezeu a continuat să-i folosească pe profeți pentru a păstra legătura cu poporul Său. Isus Însuși a fost cel mai mare profet. În timpul din urmă, înaintea revenirii lui Isus, Dumnezeu a păstrat legătura cu poporul Său tot prin darul profeției și așa va fi până la sfârșit.

De fapt ce face un profet? Care e misiunea lui? Datoria lui este să transmită soliile lui Dumnezeu lumii, oricare ar fi urmările. Între altele, lucrarea profetului este și aceea de a descoperi viitorul. Oricine ar vrea să știe mai dinainte ce se va întâmpla. Profetul Amos spune: „Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci” (**Amos 3,7**).

Darul profeției

Dumnezeu dorește ca poporul Său să știe ce se va întâmpla.

Evenimentele viitoare sunt profetizate, adică prevestite, pentru ca oamenii să se poată pregăti. În primul secol, când Ierusalimul a fost asediat de romani, creștinii au știut ce au de făcut datorită profeției făcute de Isus (vezi **Matei 24,15-20**).

Referindu-Se la a doua Sa venire, Isus a spus: „De aceea, și voi fiți gata” (**vers. 44**). Biblia vorbește despre o judecată viitoare, când fiecare va fi pus față în față cu raportul vieții sale. Profeția aceasta ne face să ne gândim în mod serios la viitor. Toate avertismentele lui Dumnezeu au menirea de a ne conduce la pocăință. Când vedem cum se împlinesc profețiile, încrederea noastră în Dumnezeu crește și, de asemenea, crește și convingerea că profețiile care încă nu s-au împlinit se vor împlini.

Darul profeției este foarte important pentru poporul lui Dumnezeu. El a fost dat de la început și va exista până la revenirea lui Isus.

1. Duminică

lată părerea mea

➤ În război, este foarte important să se mențină tot timpul posibilitatea comunicării prin radio. Întreruperea legăturii este ceva foarte grav, poate însemna chiar pierderea războiului.

În marea luptă dintre Hristos și Satana, păstrarea legăturii între Dumnezeu și poporul Său de pe pământ nu este mai puțin importantă decât în orice alt război. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu a dat darul profeției. Este modul Său de comunicare cu ființele umane cu care, din cauza păcatului, nu mai poate vorbi față către față.

➤ Dumnezeu Se interesează de orice lucru care are legătură în vreun fel cu noi și ne oferă, prin profeții, răspunsuri la întrebări și ajutor, ca să putem lua hotărâri bune.

➤ Iată câteva referințe biblice, în care ni se arată ce lucrări sunt aduse la îndeplinire de către profeții Domnului. Scrie în dreptul fiecărui text lucrarea pe care a făcut-o profetul.

2 Samuel 12,1-7

2 Cronici 36,14-16

Luca 1,67-69

Osea 12,13

Amos 3,7

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Așa a fost așezată temelia doctrinară a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, prin studierea cu credincioșie a Cuvântului lui Dumnezeu, iar când pionierii nu mai puteau înainta, lui Ellen White i se dădea lumină care ajuta la explicarea dificultăților întâlnite de ei și deschidea calea pentru continuarea studiului. Viziunile au pus, de asemenea, amprenta aprobării lui Dumnezeu asupra concluziilor corecte. Astfel, darul profetic a acționat pentru a corecta greșelile și a confirma adevărul.” – Ellen White, autoare inspirată

➤ „Unul dintre darurile Duhului Sfânt este profeția. Acest dar este un semn de identificare a bisericii rămășiței și s-a manifestat prin lucrarea făcută de Ellen White. Ca un mesager al Domnului, scrierile ei sunt o sursă continuă de adevăr plină de autoritate, adevăr care oferă bisericii mângâiere, călăuzire, instruire și îndreptare. Ele arată clar că Biblia este etalonul după care trebuie să fie verificată orice învățătură și experiență.” – *Azș cred...*

➤ „Apostolul atrăgea atenția tesalonicienilor să nu disprețuiască darul profeției; și în cuvintele: ‘Nu stingeți Duhul. Nu disprețuiți prorociile. Ci cercetați toate lucrurile, și păstrați ce este bun’, el îndemna să se facă o atentă deosebire între rătăcire și adevăr. El îi ruga

fierbinte: ‘Feriți-vă de orice se pare rău’ și își încheie epistola cu rugăciunea ca Dumnezeu să-i sfințească pe deplin.” – Ellen White, autoare inspirată

3. Marți

Ei și?

➤ Ori de câte ori Dumnezeu a dat un dar poporului Său, Satana a încercat să-i amăgească pe oameni, printr-un fals, prin ceva foarte asemănător. De aceea, nu e de mirare că diavolul a reușit să facă un asemenea fals și pentru darul prorociei – profeții mincinoși. Dar cum putem deosebi un profet adevărat de unul fals?

- „După roadele lor îi veți cunoaște”, a spus Isus (**Matei 7,16.20**). Deși profetul este tot om, supus acelorași slăbiciuni ca toți ceilalți oameni, viața lui trebuie să fie în armonie cu principiile Cuvântului lui Dumnezeu.

- Soliile unui profet adevărat sunt în acord cu Biblia – acesta este un alt test. Duhul Sfânt este Cel care i-a inspirat pe cei ce au scris Biblia, iar darul prorociei este un dar al Duhului Sfânt (**1 Corinteni 12,4.10**). Deci descoperirile date prin profeți nu pot fi în contradicție cu soliile date mai înainte, tot prin Duhul Sfânt.

- Un al treilea test este împlinirea profețiilor. Numai Dumnezeu cunoaște viitorul și, când i-l descoperă unui profet, descoperirea se va împlini (**Ier. 28,9; Deut. 18,21.22**). Cu toate acestea, unele profeții sunt condiționate. Împlinirea lor depinde de atitudinea poporului.

- Și un ultim test – un profet adevărat Îl va înălța întotdeauna pe Hristos, recunoscând tot ce spune Biblia despre El.

Deși fiecare dintre cele patru teste este foarte important, împlinirea – „trecerea” – unuia singur nu este de ajuns, ci numai toate patru ne arată dacă un profet este adevărat sau fals.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Ioel 2,28**

„După aceea, voi turna Duhul Meu peste orice făptură; fiii și fiicele voastre vor proroci,

bătrânii voștri vor visa visuri și tinerii voștri vor avea vedenii.”

➤ **Ioan 4,1**

„Preaiubiților, să nu dați crezare oricărui duh; ci să cercetați duhurile, dacă sunt de la Dumnezeu; căci în lume au ieșit mulți proroci mincinoși.”

➤ **Ioan 14,29**

„Și v-am spus aceste lucruri acum, înainte ca să se întâmple, pentru ca, atunci când se vor întâmpla, să credeți.”

➤ **Osea 12,13**

„Dar, printr-un proroc a scos Domnul pe Israel din Egipt, și printr-un proroc a fost păzit Israel.”

➤ **Amos 3,7**

„Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci.”

➤ **1 Corinteni 1,6,7**

„În felul acesta, mărturia despre Hristos a fost bine întărită în mijlocul vostru; așa că nu duceți lipsă de niciun fel de dar, în așteptarea arătării Domnului nostru Isus Hristos.”

➤ **Apocalipsa 12,17**

„Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos.”

➤ **Apocalipsa 19,10**

„Și m-am aruncat la picioarele lui ca să mă închin lui Dar el mi-a zis: ‘Ferește-te să faci una ca aceasta! Eu sunt un împreună slujitor cu tine și cu frații tăi, care păstrează mărturia lui Isus. Lui Dumnezeu închină-te! (Căci mărturia lui Isus este duhul prorociei.)’”

➤ **1 Corinteni 14,1,5**

„Urmăriți dragostea. Umblați și după darurile duhovnicești, dar mai ales să prorociți. Aș dori ca toți să vorbiți în alte limbi, dar mai ales să prorociți. Cine proroceste este mai mare decât cine vorbește în alte limbi; afară numai dacă tâlmăcește aceste limbi, pentru ca să capete Biserica zidire sufletească.”

➤ **1 Timotei 14, 1,5**

„Nu fii nepăsător de darul care este în tine...”

5. Joi

Ce legătură are cu mine?

➤ Darul profeției este limitat în timp? A fost dat numai în vremea Vechiului Testament și a Noului Testament? Mai există profeți și azi?

➤ Domnul îi spune profetului Ioel: „Voi turna Duhul Meu peste orice făptură (**Ioel 2,28**). Bătrânii și tinerii, fiii și fiicele vor avea visuri și viziuni profetice. Expresia „după aceea”, cu care începe textul, nu se referă la un timp anume, ci arată că darul prorociei va fi dat atâta timp cât biserica va avea nevoie de el (**vers. 28,30**).

➤ În cel puțin trei locuri din scrierile lui Pavel sunt menționate darurile Duhului Sfânt, inclusiv darul prorociei. Este interesant că acest dar este singurul care apare în toate cele trei „liste”.

➤ Ioan arată clar în Apocalipsa că biserica rămășiței va păzi poruncile lui Dumnezeu și va avea mărturia lui Isus (**Apocalipsa 12,17**). În **Apocalipsa 19,10**, Ioan spune că mărturia lui Isus este darul prorociei. Deci biserica zilelor din urmă, de dinaintea revenirii lui Isus, trebuie să aibă darul prorociei – acesta este mijlocul prin care Dumnezeu a păstrat legătura cu poporul Său încă de la intrarea păcatului în lume.

6. Vineri

Cum se întâmplă?

➤ Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea crede că adevăratul spirit al profeției a fost manifestat în lucrarea lui Ellen White. Trece ea testele arătate mai înainte pentru a putea fi considerată un profet adevărat? Ea s-a numit pe sine „serva Domnului” și foarte adesea menționează că viziunea sau visul relatat i-a fost dat de Dumnezeu.

➤ Scrierile ei înalță Biblia. Niciodată nu a spus că scrierile ei trebuie să înlocuiască Biblia. Nu a introdus nicio doctrină care să nu fie solid întemeiată pe Biblie. Cel care citește lucrările ei capătă o mai bună înțelegere a Bibliei. Ea a spus că lucrările ei sunt „lumina mai mică ce îi conduce pe oameni la o lumină mai mare” (*Review and Herald*, 20 ian. 1903, pag. 13).

➤ Cei care au cunoscut-o personal pe Ellen White confirmă că ea a fost cu totul consacrată lui Dumnezeu și a trăit viața de zi cu zi, ca în prezența Lui. Roadele lucrării ei în viața altora s-au văzut în creșterea bisericii în lumea întreagă și în milioanele de cititori care au fost conduși la Hristos și la Biblie prin lucrările publicate de ea. Oricine vrea să verifice acest lucru poate citi scrierile ei, și mai ales *Tragedia veacurilor* și *Calea către Hristos*.

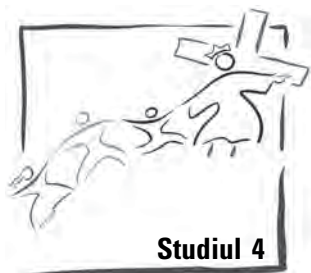
Ellen White a profetizat adesea despre extinderea și progresul anumitor departamente și instituții ale bisericii. Toate aceste profeții s-au împlinit cu exactitate. Previziunile ei cu privire la vremea de până acum s-au dovedit toate adevărate și evenimentele din zilele noastre arată

împlinirea prezicerilor ei cu privire la vremea sfârșitului.

Nimic nu este mai evident în scrierile ei decât faptul că, în mod constant, ea Îl înalță pe Hristos. El este centrul scrierilor ei. Cititorii sunt impresionati de iubirea Lui față de noi și le este trezit interesul de a-L primi pe Isus și iubirea Sa ca să le călăuzească viața. De fapt, acesta este „testul forte”.

Același glas care vorbește prin scriitorii Bibliei se face auzit și prin lucrările lui Ellen White.

Câte dintre cărțile lui Ellen White există și în biblioteca ta? Fiecare dintre ele aduce o nouă înțelegere a lui Isus și a lucrării Sale. Încearcă să mai adaugi una dintre cărțile ei nu numai pe raftul bibliotecii tale, ci și pe lista de cărți citite!

Cele Zece Porunci

Un text important

Living Bible dă o versiune foarte frumoasă pentru versetul din Psalmi 19,7 și următoarele: „Poruncile Domnului sunt desăvârșite. Ele ne protejează, ne fac înțelepți, ne dau bucurie și lumină. Poruncile lui Dumnezeu sunt curate, veșnice, drepte. Sunt mai de dorit decât aurul. Sunt mai dulci decât mierea din faguri. Pentru că ele ne avertizează împotriva nenorocirii și dau izbândă celor ce ascultă de ele” (vers. 7-11).

După ce ați repetat textul cu elevii, citiți din Biblie și textele următoare și analizați-le împreună în clasă. Ce se spune despre Legea și orânduiriile Domnului? Cum sunt? Ce aduc în viața celor ce iau seama la ele?

Obiective

1. Să îi învățăm pe juniori că toate cele Zece Porunci sunt date de Dumnezeu și toate trebuie păzite. Cu ajutorul Său, putem face acest lucru.
2. Să arătăm că Legea lui Dumnezeu nu este restrictivă, ci le oferă celor care o păzesc libertate – îi eliberează din robia păcatului și a urmărilor acestuia.
3. Legea lui Dumnezeu este mai „adâncă” decât orice lege dată de oameni, pentru că ea vizează și motivele și gândurile noastre, pe când legile omenești nu pot face referire decât la fapte.
4. Să arătăm că Legea lui Dumnezeu este spirituală, incluzând relația noastră cu Dumnezeu și relațiile cu semenii noștri.
5. Să subliniem ideea că, deși avem datoria să respectăm Legea lui Dumnezeu, nu păzirea poruncilor ne mântuiește. Suntem mântuiți prin harul lui Dumnezeu, prin iubirea Sa, iar păzirea poruncilor Sale este răspunsul nostru la dragostea Sa.

Pentru studiu suplimentar

Hristos, Lumina lumii, cap. 66 u. p. (pag. 504-507 în ed. 2000); *Patriarhi și profeți*, cap. 27.

Introducere

Doi tineri erau căsătoriți de câțiva ani. Aveau o casă drăguță și, bineînțeles, se iubeau enorm.

Soția era o gospodină foarte pricepută – micul lor apartament strălucea de curățenie și era aranjat cu mult gust, în limitele bugetului lor nu foarte mare.

Soțul de-abia aștepta să ajungă acasă. Dar, după un timp, a observat un lucru care l-a necăjit. Când venea seara acasă, totul era perfect strălucitor – niciun fir de praf pe mobilă, nicio scamă pe covor. Aerul era proaspăt și parfumat. Totuși, după două-trei ore, pe mobilă apărea scrum de țigară, scrumierele – curate când venea – se umpleau de mucuri de țigări, iar aerul era îmbâcsit de fum.

A început să se întrebe ce o fi zicând soția despre aceste lucruri. Nu-i reproșase nimic niciodată. Dar a încercat să se pună în locul ei. Cum s-ar fi simțit el dacă, după ce se străduia toată dimineața să facă ordine și curățenie, în câteva ceasuri nu se mai cunoștea nimic? Omul nostru a luat o hotărâre.

Își iubea foarte mult soția și, de aceea, și-a propus să nu-i mai dea de lucru și să n-o facă să se simtă prost din cauza obiceiului său rău, care era dăunător și pentru el însuși. Așa că s-a lăsat de fumat. N-a fost ușor, dar nici foarte greu, pentru că nu-i impunea nimeni acest lucru. El hotărâse așa, din dragoste pentru soția lui.

Când iubim pe cineva, vrem să-l facem fericit și vom evita orice lucru care l-ar întrista sau i-ar produce durere.

Întrebări pentru discuții

1. Legea lui Dumnezeu este o expresie a caracterului Său. Cum înțelegem această afirmație?
2. Unii afirmă că Legea lui Dumnezeu a fost desființată. Dacă așa stau lucrurile, de ce mai era nevoie de Evanghelie? La ce ne folosește Legea? Dacă Legea nu mai este valabilă, pentru care păcate mai face Isus ispășire? „Păcatul este călcarea Legii.” Dacă Legea a fost desființată, cum definim păcatul? (Propuneți-le elevilor să găsească argumente sau întrebări în acest sens.)
3. Legea a fost dată pentru toți oamenii, de pe tot pământul și din toate timpurile. Ce dovezi ne dă Biblia în sprijinul acestei afirmații?
4. În timpul vieții Sale pe pământ, Isus a fost acuzat de iudei că nu ține Legea. A călcat Isus Legea lui Dumnezeu?
5. Este ușor să păzim Legea, dacă Îl iubim pe Dumnezeu și îi iubim și pe semenii noștri? Ni se pare greu? De ce?
6. Este păzirea Legii un mijloc de mântuire?
7. De ce a dat Isus „o poruncă nouă” (Ioan 13,34)? Nu erau de ajuns cele zece? De ce era nevoie de a unsprezecea? Este ea o adăugare sau o adâncire a înțelesului și cerințelor Decalogului?

Povestire

În urmă cu vreo douăzeci de ani, Joseph McCulloch, rector la Bow Bells Church din Londra, a realizat o nouă versiune a Bibliei, din care a scos cele Zece Porunci. „Am făcut lucrul acesta după ce m-am gândit bine câteva zile la rând. S-ar putea să am necazuri cu această omisiune, dar am exclus poruncile pentru că sunt negative, iar mesajul creștin este, prin excelență, pozitiv”, a afirmat el.

Lăsând la o parte cele Zece Porunci, versiunea respectivă ar fi trebuit să mai excludă o mulțime de alte lucruri. Față de versiunea King

James, versiunea standard în limba engleză, noua versiune lăsa la o parte cam 750.000 de cuvinte, inclusiv cărțile Estera, 1 și 2 Cronici.

Este primejdios să „scoatem” Legea lui Dumnezeu din Biblie și din viața noastră. Biblia este un tot. Dacă îndepărtăm fragmente din ea, restul nu mai „stă”. Dacă nu mai există Lege, nu mai există păcat, nu mai este nevoie de un Mântuitor din păcat. Nu mai este nevoie de venirea, nici de revenirea lui Isus, de lucrarea Sa din ceruri în favoarea păcătoșilor. Mesajul Bibliei nu mai are niciun sens dacă i se ia temelia – Cele Zece Porunci.

Activitate în clasă

Împărțiți clasa în două grupe și repartizați fiecărui elev câte o poruncă de pe una dintre cele două table.

Cei ce vor primi una dintre primele patru porunci trebuie să explice în ce fel este exprimat caracterul lui Dumnezeu sau ce trăsătură este exprimată în porunca respectivă și să găsească încă trei texte biblice care vorbesc despre ea.

Cei ce vor primi o poruncă de pe a doua tablă să explice în ce fel este exprimat caracterul lui Dumnezeu în porunca respectivă, care a fost intenția Sa pentru noi formulând-o astfel și să dea cel puțin două exemple din Biblie, de păzire și de călcare a poruncii respective, arătând și consecințele.

Aplicație / Încheiere

Sugerați-le elevilor să se gândească ce pot face în săptămâna următoare ca să păzească Legea lui Dumnezeu, mai ales acele prevederi cu care au probleme, și să nu simtă lucrul acesta ca pe o obligație, ci mai degrabă ca pe o eliberare de greșeala respectivă și o bucurie de a-și dovedi astfel iubirea față de Dumnezeu.

În rugăciunea de încheiere, cereți ajutorul lui Dumnezeu în acest sens.

Materialul pentru elevi

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

LEGEA ȚĂRII

La 17 septembrie 1787, în Sala Independenței din Filadelfia, Constituția Statelor Unite a fost semnată, în mod formal, de către 39 dintre legiuitori, reprezentând 12 dintre cele 13 state ce alcătuiau atunci țara. Constituția Statelor Unite, în forma ei scrisă, este legea de bază a țării, legea după care sunt judecați toți cetățenii americani. Ea a unificat națiunea sub un puternic guvern central, ce i-a impus respectul în lumea întreagă. Prin capitolul intitulat *Declarația drepturilor omului* garantează libertățile individului – o raritate la vremea când a fost dată și o raritate încă pentru multe țări ale lumii.

Cu toate acestea, există o altă lege, mai mare, mai importantă, mai veche și mai durabilă decât Constituția Statelor Unite. Este Legea lui Dumnezeu, cele Zece Porunci, scrise cu mâna Sa pe tablele de piatră încredințate lui Moise pe Sinai. Legea aceasta se aplică întregii noastre lumi, dar principiile ei au existat din veșnicie. După creație, Adam și Eva cunoșteau Legea și o respectau. Legea aceasta este temelia guvernării întregului Univers și așa va fi și atunci când Isus va veni a doua oară pentru a-Și întemeia Împărăția.

Adesea, când este rostit cuvântul „Lege”, se aud murmure de nemulțumire, mai ales când e vorba de Legea lui Dumnezeu.

Dar să ne gândim puțin: Cum ar fi lumea noastră dacă n-ar exista legi? Gândește-te ce s-ar întâmpla dacă nu ar exista legi și reguli de care să se țină seama în școli, în întreprinderi, în

afaceri, în guvern și chiar în biserică; gândește-te ce ar fi dacă nu ar exista legi care să ne apere bunurile! Și cum ar fi lumea noastră dacă nu ar exista legile naturii – de exemplu legea gravitației. Nu am avea greutate și deci nu am putea sta într-un loc în spațiu. Ne-ar fi foarte greu să mâncăm, să mergem sau să facem orice altceva.

Ar trebui să fim fericiți că trăim sub protecția legii – atât a legilor omenești, cât și a Legii lui Dumnezeu. Toate legile bune din diferite țări se bazează pe Legea lui Dumnezeu. Avem nevoie de ordine ca să fim fericiți, ca să putem trăi.

Cele Zece Porunci ale lui Dumnezeu ne ajută să-L cunoaștem mai bine pe El și să ne respectăm între noi, oamenii; în felul acesta, Legea contribuie la fericirea și siguranța noastră.

1. Duminică

Întălim părerile noastre

➤ Dumnezeu își iubește poporul și dorește să facă pentru el tot ce este mai bine. „Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii”, spune Petru, „ci are o îndelungă răbdare pentru noi și dorește ca niciunul să nu piară” (**2 Petru 3,9**). „Te iubesc cu o iubire veșnică, de aceea îți păstrez bunătatea Mea” (**Ier. 31,3**).

➤ Dumnezeu este iubire și Legea Sa este iubire. Ea reflectă caracterul Său. La aceasta S-a referit Isus când a spus că păzirea Legii înseamnă iubire (**Mat. 22,35-40**). Dumnezeu ne-a dat Legea Sa ca să ne protejeze și să ne ofere adevărata fericire.

➤ Dacă iubim pe cineva, nu e nevoie de o lege care să ne spună să nu-i facem rău. Iubirea ne învață ce e bine să facem și ce nu, în relația cu persoana respectivă. Același lucru este valabil și în relația noastră cu Dumnezeu. Apostolul Pavel spune: „Dragostea este împlinirea Legii” (**Rom. 13,10**). Biblia ne vorbește totuși despre câteva lucruri pe care n-ar trebui să le iubim.

Caută-le în textele următoare:

Psalmi 4,2 _____; **Proverbe 1,10** _____;
Ioan 12,42.43 _____; **1 Timotei 6,10** _____;
1 Ioan 2,15 _____;

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Marile principii ale Legii lui Dumnezeu sunt întruchipate în cele Zece Porunci și exemplificate în viața Domnului Hristos. Ele exprimă dragostea, voința și scopurile lui Dumnezeu cu privire la comportament și la relații umane și sunt obligatorii pentru toți oamenii din toate timpurile. Aceste precepte constituie baza legământului lui Dumnezeu cu poporul Său și standardul judecății lui Dumnezeu.” – *Azș cred...*

➤ „Prin intermediul Duhului Sfânt, Legea lui Dumnezeu scoate în evidență păcatul și trezește simțământul nevoii după un Mântuitor. Mântuirea se realizează prin har, și nu prin fapte, dar roada ei este ascultarea de porunci. Această ascultare dezvoltă caracterul creștin și dă naștere la un simțământ de stare de bine. Ea constituie dovada dragostei noastre față de Dumnezeu și a interesului pentru semenii noștri. Ascultarea care vine din credință demonstrează puterea Domnului Hristos de a transforma viețile și întărește în acest fel mărturia creștină.” – H. Heinz, teolog

➤ „O falsă închipuire despre o libertate fără „restricția” Legii este o absurditate, ca și cum ne-am imagina că trăim fără legea gravitației sau fără legile opticii și acusticii.” – Vilhelm Moldovan, autor creștin

➤ „Legea este exprimarea gândirii lui Dumnezeu, când este primită în Hristos, ea devine gândirea noastră. Ea ne înalță deasupra puterii naturale a dorințelor și tendințelor,

deasupra ispitelor care ne duc la păcat.” – Ellen White, autoare inspirată

3. Marți

Ei și?

➤ De ce avem oglindă la baie sau la intrare în casă? Foarte simplu. Pentru a vedea dacă nu suntem cumva murdari pe față. Dacă da, mergem la baie și ne spălăm, ca să ne putem prezenta în fața prietenilor, a familiei. Și ne uităm în oglindă să vedem cum suntem îmbrăcați – dacă bluza e șifonată sau dacă avem vreo pată pe cămașă, dacă părul e bine pieptănat. Dacă vedem că ceva nu e în regulă, „rezolvăm” imediat.

➤ Apostolul Iacov vorbește despre cineva care se uită în oglindă, apoi pleacă și uită cum era și nu face nimic pentru a remedia neajunsurile. Cel care „se privește” în Legea lui Dumnezeu ca într-o oglindă simte nevoia să vină la El, ca să fie ajutat să îndrepte tot ce nu e cum ar trebui.

➤ Unii oameni spun că Legea lui Dumnezeu a fost dată la o parte și nu mai trebuie să o respectăm. Este absurd. Pentru că, în același timp, ei spun că legile țării sunt încă necesare, chiar foarte necesare. Oamenii aceștia ar trebui să-l acorde lui Dumnezeu cel puțin tot atâta încredere cât guvernelor omenești; pentru că atât guvernarea lui Dumnezeu, cât și autoritatea statului se bazează pe lege.

➤ Legea lui Dumnezeu nu are putere să mântuiască. Ea doar arată unde este greșeala care trebuie îndreptată – și vedem acest lucru când ne comparăm viața cu standardul ei. Atunci ne dăm seama că suntem păcătoși și cerem să fim curățiți de păcat (de păcatul pe care ni-l arată Legea) prin puterea Domnului Isus.

➤ Să nu ne descurajăm când vedem – în oglinda Legii lui Dumnezeu – că suntem murdari, că avem fața sau hainele pătate. Isus poate să curețe orice pată. Să-l mulțumim lui Dumnezeu pentru Legea Sa, care ne spune că avem nevoie de ajutorul lui Isus.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Psalmi 19,7**

„Legea Domnului este desăvârșită și înviorază sufletul; mărturia Domnului este adevărată și dă înțelepciune celui neștiutor.”

➤ **Psalmi 111,7,8**

„Lucrările mâinilor Lui sunt credincioșie și dreptate; toate poruncile Lui sunt adevărate, întărite pentru veșnicie, făcute cu credincioșie și neprihănire.

➤ **Exod 20,3-17**

„Să nu ai alți dumnezei afară de Mine. Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri sau jos pe pământ sau în apele mai de jos decât pământul. Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești; căci Eu, Domnul, Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc nelegiuirea părinților în copii până la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc și Mă îndur până la al miilea neam de cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele. Să nu iei în deșert Numele Domnului, Dumnezeului tău; căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deșert Numele Lui. Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești. Să lucrezi șase zile și să-ți faci lucrul tău. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului, Dumnezeului tău: să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta. Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea, și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit: de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o. Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, pentru ca să ți se lungească zilele în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău. Să nu ucizi. Să nu preacurvești. Să nu furi. Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău. Să nu poțestești casa aproapelui tău; să nu poțestești nevasta aproapelui tău, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici vreun alt lucru, care este al aproapelui tău.”

➤ **Ioan 15,10**

„Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea, după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu, și rămân în dragostea Lui.”

➤ **Ioan 14,15**

„Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele.”

➤ **1 Ioan 3,4**

„Oricine face păcat face și fărădelege; și păcatul este fărădelege.”

5. Joi

Ce legătură are cu mine?

➤ Studiind Biblia, putem descoperi caracterul lui Dumnezeu, reflectat chiar în felul în care a întocmit Legea. În **Maleahi 2,6**, Legea este numită „Legea adevărului”. Iar Isus spune: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața” (**Ioan 14,6**).

➤ În **Romani 7,12**, Pavel spune: „Legea este sfântă”, iar Petru spune: „Cel ce v-a chemat este sfânt” (**1 Petru 1,15**). În multe locuri, Scriptura spune că Dumnezeu este sfânt.

➤ În **1 Timotei 1,8**, Pavel spune: „Legea este bună”. David, psalmistul, vorbește adesea despre bunătatea lui Dumnezeu și chiar ne sugerează: „Gustați și vedeți ce bun este Domnul” (**Ps. 34,8**).

➤ „Dreaptă”, sau „justă”, este un alt cuvânt prin care este descrisă Legea lui Dumnezeu (vezi **Rom. 7,12**). În aceeași epistolă, Pavel spune că Dumnezeu este drept când ne iartă păcatele și ne acordă neprihănirea (sau dreptatea) Sa.

➤ Legea poate fi rezumată într-un cuvânt: „iubire” (**Gal. 5,14**). Și, așa cum am văzut zilele trecute, „Dumnezeu este iubire” (**1 Ioan 4,16**). Legea este desăvârșită (**Ps. 19,7**). Dumnezeu este desăvârșit (**Mat. 5,48**).

➤ Unii spun că Isus a venit să schimbe Legea sau să o desființeze, dar nici nu poate fi vorba de așa ceva. Legea este „constituția” guvernării divine. „Să nu credeți că am venit să stric Legea”, a spus El, „am venit nu să stric, ci să împlinesc” (**Mat. 5,17**). Altfel spus, El a vrut să ne arate cum putem trăi o viață curată, după voia lui Dumnezeu.

➤ Dintre cele Zece Porunci, nouă încep cu „Să nu” sau conțin această expresie – poate tocmai pentru ca să ne atragă imediat atenția să nu greșim, pentru că, în forma sa „pozitivă”, Legea sună așa: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău... și pe aproapele tău...” (**Mat. 22,37-39**).

6. Vineri

Cum se întâmplă?

➤ Jack nu putea să suporte însăși ideea de „lege”. „Este o piedică, o frână”, spunea el. „Ce ne trebuie nouă legi?”

Necazul era că Jack înțelegea greșit rostul legii, și mai ales al Legii lui Dumnezeu, și relația lui cu legea.

➤ Dacă în inima noastră ar exista respect și considerație față de Dumnezeu și față de ceilalți oameni, n-am mai privi Legea ca pe „o piedică” sau ca pe ceva care ne îngreșește libertatea, pentru că nu am putea face nimic rău împotriva lui Dumnezeu sau împotriva semenilor noștri. Iubirea este împlinirea Legii. Primele patru porunci se referă la relația noastră cu Dumnezeu, iar celelalte șase, la relațiile cu ceilalți oameni.

➤ Dacă Îl iubim cu adevărat pe Dumnezeu, vom fi feriți de închinarea la zei falși, la idoli sau icoane. Iubirea față de El ne va împiedica să rostim Numele Lui fără respect – să-L luăm în deșert. Și tot iubirea ne va ajuta să păzim Sabatul în fiecare săptămână, considerându-l un dar al lui Dumnezeu. Toate acestea se includ în porunca: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău” (**Mat. 22,37**).

➤ Iubirea va face ca buzele noastre să nu poată rosti cuvinte mincinoase despre prieteni,

familie sau colegi și tot ea ne va opri gândurile care ar putea duce la minciună. Iubirea ne va face să ne găsim fericirea deplină în Dumnezeu și în tot ce ne dă El, fără să poftim alte lucruri. La toate acestea S-a referit Isus când a spus: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși” (**vers. 39**).

➤ Având iubirea lui Dumnezeu în inimă, nu vom mai privi Legea ca o piedică sau o îngreșare, ci o vom aprecia și mai mult, înțelegând că ea este mijlocul prin care iubirea lui Dumnezeu ne învață cum să ne bucurăm de adevărata fericire. Așa cum spune Ioan: „Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui. Și poruncile Lui nu sunt grele” (**1 Ioan 5,3**).

➤ Știi poruncile? Ai putea să rezumi fiecare poruncă într-un cuvânt sau două?

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.

Sabatul

Un text important: Deuteronom 5,12-14.

Cine cere să păzim ziua de odihnă? Ce trebuie să facem în celelalte șase? A cui este a șaptea? Tu îți serbezi ziua? Cum? Cum crezi că ar dori Dumnezeu să serbăm ziua Lui?

Subliniați ideea că Domnul ne-a dăruit 6/7 din săptămână, iar cea de-a șaptea parte, pe care a oprit-o pentru Sine, a fost rânduită astfel tot pentru binele nostru.

Obiective

1. Să subliniem ideea că, la creație, Dumnezeu S-a odihnit pentru noi, pentru a ne fi asigurată odihna fizică și spirituală de care avem nevoie.
2. Sabatul este un memorial al creației. Păzinându-l, ne vom aminti că Dumnezeu este Creatorul pământului și Cel care va recrea inimile noastre.
3. Dumnezeu dorește să sfințim Sabatul, întrucât acest timp este al Său, nu al nostru.
4. Când a fost pe pământ, Domnul Isus a păzit Sabatul și niciodată nu a spus că ziua aceasta ar trebui schimbată.
5. Păzirea Sabatului este un semn astăzi pentru poporul lui Dumnezeu, care păzește poruncile Sale și respectă voia Sa.

Materiale

O colecție de steaguri ale diferitelor țări sau o imagine dintr-o enciclopedie; pasaje scurte, dar semnificative, scrise citeț pe foi de hârtie (câte unul pentru fiecare elev) din capitolul „Păzirea Sabatului”, din *Mărturii*, vol. 6.

Pentru studiu suplimentar

Patriarhi și profeți, ed. 1996, din cap. 27, pag. 305-306, și din cap. 29, pag. 337; *Hristos, Lumina lumii*, cap. 21 p. p.; cap. 29; *Tragedia veacurilor*, ed. 1996, pag. 605.

Introducere

Arătați-le copiilor steagurile și cereți-le să recunoască țările. Apoi povestiți-le următoarea întâmplare.

O familie a făcut o excursie prin Europa. În fiecare țară a avut ocazia să vadă steagul națiunii respective fluturând mândru pe clădirile guvernamentale sau la intrarea unor instituții importante. A văzut astfel „la ele acasă” steagurile Franței, Italiei, Luxemburgului, Germaniei, Austriei, Elveției. A fost emoționant, dar, la întoarcerea în țară, vederea steagului național a fost mult mai emoționantă. De ce? Steagul este un simbol al națiunii, al originilor, al căminului.

La sfârșitul fiecărei săptămâni, și noi ne reîntâlnim cu un simbol – un timp special, care trebuie să ne amintească ceva important și scump. Despre ce e vorba? La ce ne face să ne gândim?

Întrebări pentru discuții

1. Ce lucru legat de originea Sabatului face ca această zi să nu poată fi schimbată?
2. De ce era (este) nevoie să ne amintim atât de des că Dumnezeu este Creatorul nostru?
3. Domnul Isus a ținut Sabatul? Dar ucenicii? Citați texte.
4. Va fi ținut Sabatul și pe Noul Pământ?
5. Cum ne ferește Sabatul de teoriile false ale evoluționismului, ateismului și agnosticismului?
6. Ce am putea face în Sabat pentru a-L onora pe Dumnezeu și a face din această zi o desfătare?

Povestire

Examenul Mariei

Maria avea șaptesprezece ani când a fost pusă în fața uneia dintre cele mai importante hotărâri din viața ei. De când se știa, nu fusese la

școală în Sabat. Acum termina liceul și o aștepta un examen de bacalaureat foarte serios și greu. În mica lor insulă din Caraibe urma să vină o comisie de profesori din Franța.

Examenul a început într-o zi de luni, cu probele scrise. Vineri, la ora 1 după-amiază, s-au dat rezultatele de la scris. Din cei douăzeci și cinci de elevi din clasa Mariei, doar cinci trecuseră testele, care fuseseră într-adevăr foarte grele. Maria avea notele cele mai mari. Ce emoționată și ce recunoscătoare era! Dar bucuria i-a fost scurtă.

Una dintre probele orale era programată pentru a doua zi – în Sabat, ziua cea sfântă a lui Dumnezeu. Ce să facă? După doisprezece ani de școală, în care nu călcase niciodată Sabatul, cum să se ducă acum la examen? Cum să lipsească de la adunare?

De la secretariatul școlii, veștile n-au fost deloc încurajatoare. Profesorul de franceză, cu care avea examen a doua zi, urma să plece imediat după terminarea examenului. Timpul era foarte scurt. Ceilalți profesori din comisia venită din Franța se pregăteau deja să plece chiar de vineri după-amiază. Nu se vedea nicio portiță de scăpare.

Maria a hotărât că, orice s-ar întâmpla, nu va merge în Sabat la examen. Și-a încredințat viitorul în mâna lui Dumnezeu și s-a rugat împreună cu lucrătorii de la misiune pentru călăuzire și ajutor de sus.

La ora două și jumătate, Maria, însoțită de pastor, era în cabinetul directorului școlii, pentru a discuta problema. Li s-a spus că profesorul de franceză urma să sosească la patru după-amiază și vor putea vorbi cu el.

La ora patru, profesorul a sosit. „Cererea aceasta mi se pare cu totul neobișnuită”, a început el pe un ton foarte grav. A făcut o pauză, apoi a zâmbit și a continuat: „Am discutat cazul acesta în consiliu de dimineață și, pentru că se știa că, din cauza convingerilor tale religioase, nu vei putea veni sâmbătă la examen, s-a luat hotărârea să susții examenul astăzi după-amiază, înainte să înceapă Sabatul tău”.

Maria și pastorul erau fericiți și cu inimile pline de recunoștință. Domnul onorase credințioșia unei tinere care ar fi putut să se scuze foarte lesne, spunând: „Ei, o dată nu contează”.

(R. H. Pierson, *501 Illustrations*, pag. 242, 243)

Activitate în clasă

Împărțiți-le elevilor bilete cu citate din *Mărturii* și cereți-le să le citească pe rând, cu glas tare, apoi, în grupuri de doi-trei, să alcătuiască un plan pentru „un Sabat perfect”, făcând o listă cu tot ce s-ar putea face de vineri de la apus până sâmbătă la apus. Sugerați-le să ia în considerație ce dorește Dumnezeu să facem, ce ne place nouă să facem și ce le-ar plăcea celorlalți membri ai familiei să facem. După cele cinci-zece minute alocate acestei activități, discutați planurile.

Aplicație/ Încheiere

În rugăciunea de încheiere, mulțumiți pentru ziua de Sabat, pentru noua înțelegere a poruncii a patra și cereți înțelepciune și putere de sus pentru ca fiecare membru al grupei să se poată bucura mai mult de binecuvântările făgăduite celor ce păzesc Sabatul cu adevărat.

Materialul pentru elevi

Sabatul

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

➤ _____

VIN OASPEȚI

Ce bucurie! Ne vin oaspeți! Poate vin Gabi, Grig, Mona, Dana, tanti Mimi sau unchiul Gelu din străinătate, poate prietenii pe care i-am cunoscut în vacanță la munte, poate un profesor de la școală, pe care vrem să-l impresionăm. Oricine și oricum ar fi, ne pregătim să ne putem întâmpina oaspetele cât mai bine.

Cred că tot așa ar trebui să ne gândim și la Sabat. Te-ai gândit vreodată așa?

Încearcă să te duci cu mintea înapoi, la săptămâna creației. Dumnezeu a creat totul în șase zile. Pământul era gata: împodobit în chip minunat cu flori, cu iarbă și pomi; fuseseră făcute păsările, peștii și viețuitoarele mării, animalele de uscat. Soarele strălucea și o adiere răcoroasă înprospăta aerul grădinii în care Adam și Eva descopereau fericirea de a exista. Toate erau „foarte bune” (**Gen. 1,31**).

În prima seară de vineri, cum am zice azi, adică la sfârșitul celei de-a șasea zile a săptămânii, Dumnezeu a hotărât o schimbare de ritm – Și-a încetat lucrul și S-a odihnit timp de douăzeci și patru de ore. Biblia spune: „Astfel au fost sfârșite cerurile și pământul și toată oștirea lor. În ziua a șaptea, Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse; și în ziua a șaptea S-a odihnit” (**Gen. 2,12**).

În limba ebraică, verbul „a se odihni” face parte din aceeași familie cu „odihnă” și „Sabat” și înseamnă „a se opri din lucru”. Așa a făcut Dumnezeu. Adică, ceva mai mult. Cartea Genezei continuă: „Dumnezeu a binecuvântat ziua a

șaptea și a sfințit-o” (**vers. 3**). Cu alte cuvinte, El a dorit să pună deoparte această zi, pentru ca noi, oamenii, să ne bucurăm în fiecare săptămână, amintindu-ne de puterea Sa creatoare. El dorea, de asemenea, să ne dea ocazia să fim cu El într-un mod deosebit. Să-L așteptăm cu bucurie, ca pe un oaspete iubit, care vine la noi, în Ziua Lui!

Adesea, mama și tata ne spun: „Ai grijă, nu uita! Ține minte ce ți-am spus!” Prietenii, profesorii, părinții trebuie să ne amintească uneori anumite lucruri, pentru că „uitarea” ni le șterge din minte.

Și Dumnezeu știe că uităm, de aceea ne îndeamnă, plin de iubire, să ne amintim de Sabat. De fapt, porunca privitoare la Sabat este chiar în inima, în miezul Legii alcătuite din Cele Zece Reguli ale Fericirii – locul cel mai important (**Ex. 20,8.9**). Amintindu-ne de Sabat, Domnul vrea să ne amintim că El este Creatorul, care a făcut lumea în șase zile, iar în ziua a șaptea S-a odihnit, ca să ne ofere nouă, în această zi, bucuria prezenței Sale.

Cum am putea să uităm Sabatul, când știm că în această zi Dumnezeu Însuși dorește să Se întâlnească, personal, cu noi? „Adu-ți aminte” înseamnă să ne pregătim, de vineri seara, de la apusul soarelui, să-L întâmpinăm pe Cel ce vine la această întâlnire cu noi (**Lev. 23,32**).

1. Duminică

lată părerea mea

➤ Cât au fost în Egipt, israeliții au fost robi. Munceau ziua întreagă și nici în Sabat nu se puteau odihni, așa cum ar fi vrut Dumnezeu. Aproape că uitaseră că mai există și odihnă și că există un timp anume, o zi de odihnă – Sabatul. Dumnezeu Și-a eliberat poporul prin minuni și iată că acum israeliții puteau din nou să se odihnească în Sabat. El i-a învățat cum să țină această zi ca pe o zi sfântă. Le-a schimbat și

„regimul alimentar” și i-a învățat să-și pregătească de vineri mâncarea pentru Sabat.

Israelii își terminaseră toate proviziile luate din Egipt și se temeau că vor suferi de foame. Dumnezeu a promis că Se va îngriji El Însuși de hrana lor și le-o va pregăti în „bucătăriile cerului”, de unde le-o va trimite în fiecare dimineață. Era din belșug pentru toți, pe săturate. Tot ce aveau ei de făcut era să o strângă dimineața pentru toate mesele zilei. Oamenii nu mai văzuseră niciodată ceva asemănător cu hrana aceea pe care le-o dădea Dumnezeu și, pentru că nu știau ce este, oamenii i-au zis „mană”, care înseamnă „ce este aceasta?”

➤ Dar Dumnezeu a făcut o precizare. Doare ca poporul Său să se pregătească în mod deosebit pentru Sabat. Știi cum? Citește **Exod, capitolul 16**.

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebirile? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Printr-un legământ veșnic (un acord, o înțelegere), Domnul a stabilit o legătură deosebită cu poporul Său. Sabatul este un simbol al acestui legământ, un simbol al aprobării Sale, un semn că primește închinarea pe care l-o aducem în această zi. El spune: ‘Să nu care cumva să nu țineți Sabatele Mele, căci acesta va fi între Mine și voi, și urmașii voștri, un semn după care se va cunoaște că Eu sunt Domnul, care vă sfințesc’ (Exod 31,13). În versetul 16, Sabatul este numit ‘un legământ necurmat’.” – Vilhelm Moldovan, autor creștin

➤ „După cele șase zile ale creației, Creatorul binefăcător S-a odihnit în ziua a șaptea și a instituit Sabatul pentru toți oamenii, ca memorial al creației. Porunca a patra a Legii neschimbătoare a lui Dumnezeu cere respec-

tarea Sabatului ca zi de odihnă, de închinare și de slujire, în armonie cu învățăturile și exemplul lui Isus, Domnul Sabatului.” – *Azș cred...*

➤ „Sabatul este o comuniune încântătoare cu Dumnezeu și unii cu alții. Este un simbol al răscumpărării prin Hristos, un semn al sfințirii noastre, o dovadă a credințioșiei noastre și o pregustare a viitorului nostru veșnic în Împărăția lui Dumnezeu. Sabatul este semnul perpetuu al legământului lui Dumnezeu cu poporul Său. Păzirea cu bucurie a acestui timp sfânt, de seara până seara, de la apus până la apus, este o celebrare a lucrării creatoare și răscumpărătoare a lui Dumnezeu.” – B. Davidson, teolog

➤ „Instituția Sabatului este tot atât de veche ca lumea însăși. Ea a fost respectată de toți patriarhii, începând de la creațiune, și apoi de Mântuitorul Însuși și de apostoli.” – Ellen White, autoare inspirată

3. Marți

Ei și?

➤ Dacă Îl urmărim pe Isus, adică dacă facem ce a făcut El, putem fi siguri că nu greșim. Când vine Sabatul, ar trebui să ne întrebăm: Ce ar face acum Isus, dacă ar fi în locul meu? Și să facem ce a făcut El.

➤ Copil fiind, Isus obișnuia să meargă la sinagogă în Sabat și Și-a păstrat acest obicei și când a fost om mare.

➤ Odată, Se întorsese în satul natal. Biblia spune că în Sabat, „după obiceiul Său”, a intrat în sinagogă (**Luca 4,16**). În Sabat, Isus obișnuia să-i ajute pe cei aflați în suferință. „Este îngăduiut a face bine în zilele de Sabat”, le-a spus El fariseilor care L-au acuzat de călcarea Sabatului, când l-a vindecat pe omul cu mâna uscată (**Matei 12,10-13**). Altă dată, Isus a întâlnit un orb din naștere. Și, deși era Sabat, a făcut un fel de noroi, cu care a uns ochii orbului, apoi l-a trimis să se spele în scaldătoarea Siloam. Omul a fost vindecat (**Ioan 9,7**).

➤ Cât a fost pe pământ, Isus a păzit Sabatul ca pe o zi sfântă, era ziua pe care El o pusese deoparte la creație, ca zi de odihnă, pentru că Isus este Creatorul (**Col. 1,16; Evrei 1,2**). La sfârșitul celor șase zile ale creației, în ziua a șaptea, El S-a odihnit, a binecuvântat această zi

și a pus-o deoparte, ca zi sfântă. Dumnezeu Tatăl și Duhul Sfânt, care au luat parte împreună cu El la creație, S-au odihnit împreună cu El în Sabat.

➤ Unii oameni spun că Isus a schimbat Sabatul, mutându-l din ziua a șaptea în prima zi a săptămânii. Dar niciun cuvânt din Biblie nu spune că El ar fi făcut așa ceva sau că ar fi intenționat cel puțin.

➤ De fapt, pentru că Sabatul este o amintire a creației, un fel de aniversare, de „zi de naștere” a planetei noastre, nici nu poate fi schimbat de la o zi la alta. Noi trebuie să ținem aceeași zi pe care a ținut-o Isus.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Geneza 2,2,3**

„În ziua a șaptea, Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse; și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse. Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui, pe care o zidise și o făcuse.”

➤ **Deuteronom 5,12-14**

„Ține ziua de odihnă, ca s-o sfințești, cum ți-a poruncit Domnul, Dumnezeul tău. Șase zile să lucrezi și să-ți faci toate treburile. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă a Domnului, Dumnezeului tău.”

➤ **Leviticul 19:3**

Fiecare din voi să cinstească pe mama sa și pe tatăl său și să păzească **Sabatele Mele**. Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru.

➤ **Leviticul 23,32**

„Aceasta să fie pentru voi o zi de Sabat, o zi de odihnă, și să vă smeriți sufletele în ziua aceasta; din seara zilei a noua până în seara următoare, să prăznuiți Sabatul vostru.”

➤ **Isaia 58,13,14**

„Dacă îți vei opri piciorul în ziua Sabatului, ca să nu-ți faci gusturile tale în ziua Mea cea sfântă; dacă Sabatul va fi desfătarea ta, ca să sfințești pe Domnul, slăvindu-L, și dacă-l vei cinsti, neîndeletnicindu-te cu treburile tale și nededându-te la flecărie, atunci te vei putea desfăta în Domnul și Eu te voi sui pe înălțimile țării, te voi face să te bucuri de

moștenirea tatălui tău Iacov; căci gura Domnului a vorbit.”

➤ **Isaia 66,23**

„În fiecare lună nouă și în fiecare **Sabat**, va veni orice făptură să se închine înaintea Mea, zice Domnul.”

➤ **Ezechiel 20,12**

„Le-am dat și Sabatele Mele, să fie ca un semn între Mine și ei, pentru ca să știe că Eu sunt Domnul, care-i sfințesc.”

➤ **Ezechiel 20,20**

„Sfințiți **Sabatele Mele**, căci ele sunt un semn între Mine și voi, ca să știți că Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru!”

➤ **Matei 12,8**

„Căci Fiul omului este Domn și al **Sabatului**.”

➤ **Matei 24,20**

„Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie iarna, nici într-o zi de **Sabat**.”

➤ **Faptele apostolilor 17,2**

„Pavel, după obiceiul său, a intrat în sinagogă. Trei zile de **Sabat** a vorbit cu ei din Scripturi.”

5. Joi

Ce legătură are cu mine?

➤ La noi în familie, părinții erau foarte atenți în ce privește respectarea Sabatului. Vinerea ne grăbeam toți să terminăm tot ce era de făcut, să ne facem baie și să avem pregătite hainele pentru Sabat, înainte de apusul soarelui.

➤ Tata ne chema pe toți la altar, chiar când apunea soarele, și spunea întotdeauna: „Acum este timpul lui Dumnezeu”.

➤ La sfârșitul Sabatului, când apunea soarele, ne strângeam din nou, citeam din Biblie și cântam. După aceea, tata spunea: „Acum e timpul nostru”.

➤ Așa e drept – să-l dăm lui Dumnezeu toată ziua care este a Lui. Pentru treburile noastre avem șase zile (**Ex. 20,9**). Ziua Lui ține de vineri, de la apusul soarelui, până sâmbătă seara, la apusul soarelui. El spune că Sabatul trebuie serbat de seara, până seara următoare (vezi **Lev. 23,32**). Ce trebuie să înțelegem prin „seară”? Găsim răspunsul la această întrebare în **Marcu 1,32**. Aceasta înseamnă că Dumnezeu socotește ziua de Sabat de la apusul soarelui

până la următorul apus. Perioada cuprinsă între cele două apusuri este „timpul lui Dumnezeu”.

6. Vineri

Cum se întâmplă?

➤ Mulți oameni așteaptă Sabatul cu grijă, cu teamă sau cu plictiseală. Li se pare foarte greu să stea o zi întreagă fără să facă nimic din ce le-ar plăcea și să facă doar lucruri care îi plictisesc. Nu ar trebui să fie așa. Dumnezeu nu dorește nicidecum așa ceva. Vorbind despre păzirea Sabatului, El folosește cuvântul „desfătare” (Is. 58,13).

➤ Fiind ziua Sa, este firesc să facem în Sabat ce Îi place lui Dumnezeu, mai degrabă decât ce ne place nouă. Iată ce ne propune El: „... Sabatul va fi desfătarea ta, ca să sfințești pe Domnul, slăvindu-L, și dacă-l vei cinști, neîmdeletnicindu-te cu treburile tale și nededându-te la flecării...” (Is. 58,13).

➤ Sunt multe lucruri interesante de făcut în Sabat. Iată câteva idei pe care ni le dă Neils-Erik Andreassen: „Sabatul este o zi minunată pentru întregul popor al lui Dumnezeu. În ziua aceasta, putem avea o masă festivă cu toată familia și cu prietenii, tineri și bătrâni, la lumina plăcută a

candelor, bucurându-ne de o hrană gustoasă, de băuturi sănătoase și înviorătoare și de discuții plăcute. Sau putem petrece după-amiezi de neuitat la umbra pomilor, așezați pe păături, cu cărți din care ne împărtășim unii altora comori de înțelepciune, în timp ce savurăm fructe proaspete și nuci. Ne putem bucura de o plăcută plimbare agale, prin pădure, pe malul unui râu, al unui lac sau chiar al mării, vorbind puțin, văzând mai mult și gândind și mai mult.

➤ Ce bucurie trebuie să fi simțit Dumnezeu când a făcut lumea noastră! Nu lipsea nimic, totul era în ordine, la locul lui, toate lucrurile potrivindu-se unele cu altele, în perfectă armonie, într-o minunată interacțiune – pământ și cer, flori și pomi, oameni și animale. Dar, chiar atunci, cât de înțelept și plin de grijă iubitoare a fost Dumnezeu, când S-a oprit și a spus: ‘Gata! Acum vom lua o pauză de douăzeci și patru de ore’.

➤ Ce este Sabatul pentru mine? O amintire a creației, un semn al legământului, o pregustare a veșniciei, odihnă și egalitate, închinare și bucurie și minunata plăcere de a fi laolaltă unii cu alții și cu Dumnezeu” (*Adventist Review*, 2 ian. 1987, pag. 13).

➤ Dar pentru tine? Trece câteva gânduri pe liniile de mai jos.

Isprăvnicia creștină

Un text important

Versetul din Maleahi 3,10 conține niște făgăduințe minunate, care s-au împlinit de mii de ori, pe tot cuprinsul pământului, în viața unor oameni credincioși, care l-au înapoiat lui Dumnezeu ce este al Său.

Făgăduințele făcute poporului lui Dumnezeu în vechime se aplică și azi – Dumnezeu are tot dreptul să aștepte de la noi să-l înapoiem în mod cinstit zecimea și să-l aducem daruri din iubire, atât cât putem. Dacă noi ne facem partea, Dumnezeu va face mai mult decât așteptăm noi.

Obiective

1. Să reconsiderăm relația noastră cu Dumnezeu, amintindu-ne că El este proprietarul de drept, stăpânul, iar noi, doar administratori, și să reevaluăm generozitatea Sa.
2. Să înțelegem că administrarea banilor este doar o parte a răspunderii noastre ca ispravnici. Dacă suntem corecți și credincioși în acest domeniu, posibilitatea de a fi credincioși și în celelalte domenii este mai mare.
3. Să subliniem ideea că aceia care dau sunt fericiți cu adevărat. Când venim cu darurile și zecimea, fața noastră să exprime bucuria.
4. Să analizăm două cazuri-tip: Anania și Safira și văduva săracă.
5. Să arătăm că cel mai mare dar este dăruirea de sine. Dacă ne dăm pe noi înșine lui Dumnezeu, El va binecuvânta acest dar – ne va da toată binecuvântarea Sa.

Materiale

O bucată de vată și un mic vas cu apă; o piatră și un ciocan; o bucată de fagure de miere.

Pentru studiu suplimentar

Faptele apostolilor, cap. 32 u. p.; *Mărturii*, vol. 9, pag. 203-204 (cap. „Administrarea credincioasă”).

Introducere

A. Trei feluri de a da

- O bucată de vată înmuiată în apă „dă” doar dacă e stoarsă.
- O piatră „dă” doar când e spartă cu lovituri zdrene de ciocan.
- Fagurele „dă” pur și simplu. Mierea cea dulce curge fără să fie nevoie să stoarcem fagurele sau să-l lovim cu ciocanul. Este în natura fagurelui să dea. În același fel, când Domnul Isus este în inimile noastre, va fi natural să dăm – lui Dumnezeu și altora.

Uneori este mai greu să explicăm că isprăvnicia nu are de-a face numai cu banii. De fapt, ea se referă la înțeleapta întrebuintare a darului vieții și a tuturor lucrurilor care țin de el.

Dumnezeu Însuși este izvorul vieții și susținătorul ei. Tot El ne dă priceperea de a aduna bunuri materiale. El ne dă talente și daruri pe care așteaptă să le cultivăm și apoi să-l înapoiem cu dobândă ce am primit. Unul dintre cele mai mari daruri este timpul.

B. Cei 5 T

Pentru o grupă care are cunoștințe de limba engleză, puteți face la tablă următoarea schemă a darurilor lui Dumnezeu pentru noi. „Cei 5 T.”

1. *Temple (Templu)* – trupul nostru este un dar și ar trebui să fie păstrat sănătos, pentru că este templul Duhului Sfânt. Păstrarea sănătății este benefică și pentru noi.

2. *Talants (Talente)* – își au originea în Dumnezeu. Ca administratori ai darurilor Sale, trebuie să dăm seamă de felul în care le folosim.

3. *Treasure (Bogății, finanțe)* – sunt un dar venit tot de la El și din care avem obligația să-l înapoiem a zecea parte, plus ceea ce socotim că putem să-l oferim ca dar – așa cum ne spune inima și ne îngăduie resursele.

4. *Time (Timp)* – când ne facem de folos celor din jur sau bisericii, de fapt îi slujim lui Dumnezeu. Timpul folosit în acest fel, mult sau puțin, este

darul nostru de timp (mare sau mic) pentru Dătător.

5. *Truth (Adevăr)* – este privilegiul nostru să le spunem și altora ce ne-a descoperit nouă Dumnezeu despre Sine și despre planul Său de a salva omenirea.

Întrebări pentru discuții

1. Ce este un ispravnic sau un administrator?
2. Este administratorul stăpân pe bunurile care i-au fost încredințate?
3. Care sunt câteva lucruri pe care ni le-a încredințat Dumnezeu, ca să le administrăm, să le folosim așa cum considerăm că se cuvine?
4. În ce sens suntem dependenți de Dumnezeu în ce privește câștigarea existenței?
5. Este priceperea de a face bani un talent care poate fi pus în slujba bisericii sau este ceva rău ce ar trebui reprimat?
6. În ce fel administrăm adevărurile spirituale care ne-au fost încredințate și în ce fel se leagă aceasta de alte aspecte ale isprăvniceiei creștine?
7. Mă încred în Dumnezeu îndeajuns încât să-l încredințez „Cei 5 T” din viața mea, ca să fie folosiți după voia Sa și pentru El?

Povestire

A. Bănuții unei fete

O fetiță, A. Hattie Wiatt, a venit la Școala duminicală și a cerut să fie primită, dar i s-a explicat că biserica este deja plină și nu mai este loc și pentru ea.

Nu au trecut nici doi ani și micuța s-a îmbolnăvit și a murit. Nimeni n-a știut micul ei secret până ce a fost găsit sub perna ei un portofel vechi, cu 57 de cenți în el. Erau înfășurați într-o hârtie pe care fetița scrisese: „Pentru construirea unei biserici mai mari, în care să încapă mai mulți copii care vor să vină la Școala duminicală”. De doi ani fetița tot făcuse economii pentru cauza aceasta scumpă inimii ei.

Pastorul a povestit lucrul acesta în biserică și membrii au început să dăruiască mai mult pentru renovarea și extinderea bisericii. Vestea despre visul acestei fete s-a răspândit în lung și-n lat prin ziare și, în mai puțin de cinci ani, cei 57 de cenți au ajuns 250.000 de dolari. Astăzi, în Philadelphia, există o biserică mare, cu 3.300 de

locuri, un colegiu cu un cămin în care pot locui 1.400 de studenți, un spital și o Școală duminicală atât de mare, încât oricine dorește poate găsi aici un loc confortabil.

N-a fost decât o fetiță, dar cine poate estima roadele aduse de inima ei curată și atât de generoasă și de cei 57 de cenți?

(*Knigt's Master Book of New Illustrations*, pag. 240)

B. Șase lucruri de mirare

R. Borrowdale, care a fost vreme îndelungată misionar în Asia de Sud, spune că un hindus cheltuie mult mai mult decât a zecea parte din veniturile sale pentru susținerea ritualurilor credinței sale păgâne.

Un hindus credincios aduce daruri și ofrande zeilor săi în templu. Apoi trebuie să facă pelerinaje lungi și să facă daruri. La diferitele sărbători, brahmanii trebuie să mănânce bine. Toate acestea costă și un credincios hindus are de dat mai mult de 10% din venitul său pentru a îndeplini tot ce îi cere religia sa.

Dacă un hindus, în a cărui religie nu există nici mântuitor, nici rege care să revină, dă atât de mult pentru susținerea religiei sale, cu cât mai mult ar trebui să dea creștinul, care are atâtea binecuvântări aici și o nădejde care nu înșală pentru viitor?

Cel care este credincios în zecimi și daruri se va mira de câteva lucruri, după cum spune W. J. Dawson:

1. De suma pe care ajunge să o dea pentru Domnul și lucrarea Sa.
2. De îmbunătățirea vieții sale spirituale, proporțional cu darurile și zecimea pe care le dă.
3. De ușurința cu care se descurcă folosind numai nouă părți din venitul său.
4. De ușurința cu care reușește să dea mereu mai mult decât o zecime.
5. De felul în care dăruirea zecimii îl pregătește să folosească în mod chibzuit cele nouă zecimi rămase.
6. De faptul că nu a făcut așa de mai mult timp.

Activitate în clasă

Povestiți-le o experiență din viața dumneavoastră sau invitați pe cineva care a trăit o experiență deosebită în legătură cu binecuvântările aduse de credincioșie și dărnicie să le

vorbească elevilor. Dacă vreunul dintre elevi are o astfel de experiență, e și mai potrivit să povestească el. Interesați-vă de o nevoie urgentă a comunității sau a cuiva din comunitate sau din zonă. Plănuțiți cu elevii o acțiune concretă – de exemplu să pună fiecare deoparte a patra parte din cât cheltuiește pentru sine în cursul săptămânii. Strângeți aceste sume foarte, foarte mici timp de o lună și urmăriți rezultatul. De fiecare dată când strângeți acești bani (ați putea face o pușculiță dintr-o cutie cu o etichetă, pe care e scris numele proiectului), rugați-vă, mulțumind

pentru posibilitatea de a-i aduce, cerând binecuvântarea asupra dăătorului, asupra proiectului și a celor ce vor beneficia de el.

Aplicație / încheiere

În rugăciunea de încheiere, cereți ajutorul lui Dumnezeu și înțelepciune de la El pentru fiecare elev din grupă, ca să poată fi credincios în toate îndatoririle sale și să se supună cu bucurie planurilor lui Dumnezeu.

Materialul pentru elevi

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

CINE ESTE PROPRIETARUL

Dumnezeu a creat lumea și tot ce cuprinde ea, inclusiv omul, în șase zile (**Gen. 1,26-28**). Uitându-Se la tot ce făcuse, Dumnezeu a fost mulțumit și a spus că „toate erau foarte bune” (**vers. 31**). Dar cel mai mult S-a bucurat de Adam și Eva, pe care îi făcuse după chipul Său (**vers. 26**).

Dumnezeu a dorit să aibă cineva grijă de lucrurile din lumea aceasta, să fie un fel de administrator, împreună cu care să lucreze și pe care să Se poată bizui. Și a încredințat această slujbă lui Adam și Evei – spunându-le să stăpânească și să supună tot ce fusese creat.

Adam și Eva au devenit astfel reprezentanții Săi „pe teren” – ei erau reprezentanții adevăratului Proprietar și răspundeau înaintea Lui. În Sfatul Cerului, Adam era reprezentantul planetei Pământ, dar Stăpânul, Proprietarul, era și este Dumnezeu – „Al Domnului este pământul, cu tot ce este pe el, lumea și cei ce o locuiesc” (**Ps. 24,1**).

Și noi îi aparținem lui Dumnezeu. El ne-a creat (**Is. 44,24**) și tot El ne recrează, făcând din noi niște ființe noi atunci când Îl primim în inima noastră (**1 Cor. 6,20**). Deci, când recunoaștem că tot ce suntem și avem Îi aparține lui Dumnezeu și că El ne poate folosi cum dorește, abia atunci suntem niște buni ispravnici, sau administratori, pentru El.

Banii nu sunt lucrul cel mai important pe care ni l-a încredințat Dumnezeu spre administrare, dar reprezintă unul dintre lucrurile încredințate de El. Domnul este foarte generos cu noi în privința banilor. El ne cere să-l înapoiem doar a zecea parte, ca fiind a Lui, și ce mai vrem noi, ca dar din iubire. Restul poate fi folosit de fiecare

cum dorește. Și El a promis că, dacă noi suntem darnici, El va fi și mai darnic cu noi. „Puneți-Mă astfel la încercare, zice Domnul oștirilor, și veți vedea dacă nu vă voi deschide zăgazurile cerurilor și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare” (**Mal. 3,10**).

Când este vorba de dărnicie, nu ne putem compara cu Dumnezeu. El este cel mai mare Dăruitor al tuturor timpurilor. Și, cu cât încercăm să fim ca El, cu atât El va face mai mult pentru noi.

Biblia vorbește despre o vreme în care poporul lui Dumnezeu a uitat să-l dea partea Lui, așa încât El a trebuit să le amintească israeliților acest lucru, retrăgându-și binecuvântările pentru o vreme. Fără binecuvântarea Sa, chiar banii câștigați cu greu erau parcă puși „într-o pungă spartă” (**Hagai 1,6**). Dar, când poporul și-a recunoscut vina și a ascultat de glasul Domnului (**vers. 12**), El l-a răsplătit pentru credincioșie. „Eu sunt cu voi”, le-a spus Domnul israeliților, prin prorocul Său (**vers. 13**).

1. Duminică

lată părerea mea

➤ Te-ai întrebat vreodată de ce, când pun banii în coșul pentru daruri, oamenii nu prea zâmbesc? Se pare că a da bani este ceva foarte serios sau, poate, puțin neplăcut. Poate un om să dea și să fie fericit că dă?

➤ Cei dau cu bucurie sunt cu adevărat fericiți că pot da. Apostolul Pavel spune: „Fiecare să dea după cum a hotărât în inima lui, nu cu părere de rău sau de silă, căci pe cine dă cu bucurie îl iubește Dumnezeu” (**2 Cor. 9,7**).

➤ Cuvântul redat la noi prin „bucurie”, în textul acesta, înseamnă „vesel, care provoacă râsul”. Nu înseamnă însă că a dărua este o joacă sau o glumă. Pavel vrea doar să spună că ar trebui să fim bucuroși când aducem zecimea și darurile pentru Dumnezeu.

Tu cum îți dai banii?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Noi suntem ispravnicii lui Dumnezeu, cărora ne-a încredințat timp și ocazii, capacități și bunuri, binecuvântările pământului și resursele lui. Noi trebuie să fim răspunzători față de El pentru buna lor folosire. Noi trebuie să recunoaștem drepturile de proprietar ale lui Dumnezeu printr-o slujire plină de credincioșie față de El și față de semenii noștri, prin faptul că îi înapoiem zecimea și dăm daruri pentru vestirea Evan-gheliei, pentru susținerea și dezvoltarea bisericii Sale.” – *Azș cred...*

➤ „Ispravnicia este un privilegiu pe care ni l-a dat Dumnezeu pentru a crește în dragoste și pentru a birui egoismul și lăcomia. Ispravnicul se bucură de binecuvântările care vin asupra altora, ca rezultat al credincioșiei sale.” – Calvin, reformator

➤ „Dăruirea sistematică nu trebuie să devină o constrângere sistematică. Numai daruri de bunăvoie primește Dumnezeu. Adevărata dăruire creștină izvorăște din principiul dragostei recunoscătoare.” – Ellen White, autoare inspirată

➤ „Dăruirea sistematică (zecimea) a fost rânduită pentru susținerea lucrării lui Dumnezeu pe pământ.” – V. Moldovan, autor creștin

3. Marți

Ei și?

➤ În vremea apostolilor, biserica se lupta și cu greutate materiale, bănești. Mulți dintre noii membri i-au venit însă în ajutor. Nu numai că plăteau cheltuielile bisericii, ci îi ajutau și pe membrii săraci care rămăseseră fără casă și fără familie, pentru că se făcuseră creștini.

➤ Anania și Safira, oameni cu dare de mână, au simțit că trebuie să facă și ei ceva. Și au declarat, înaintea tuturor, că vor vinde o moșioară și vor dăruii bisericii banii (vezi **Fapte 5**). După această hotărâre, au mai vorbit între ei și, văzând câți bani au luat, au considerat că sunt mai mulți decât ar fi vrut ei să dea. Așa că s-au gândit să păstreze pentru ei o parte din bani. Altfel spus, darul lor nu era făcut cu toată inima.

➤ A venit vremea să-și îplinească făgăduința. Și, pentru că doreau să fie bine văzuți în biserică, s-au gândit să spună că au adus toți banii pe care i-au luat pe moșia vândută, deși, de fapt, opriseră o parte din bani.

➤ Înștiințat de Duhul Sfânt, Petru i-a întrebat dacă darul lor era prețul întreg al moșiei și ambii au spus că așa era. Nu le ceruse nimeni nimic, dar, după ce promisese că vor da tot, ce spuneau acum era o mare minciună. Au murit pe loc. Dumnezeu i-a pedepsit atât de aspru, ca să fie o lecție și toți să înțeleagă cât de mult urăște El minciuna. Astăzi, foarte rar se întâmplă să fie pedepsite păcatele pe loc, așa ca atunci, dar nu înseamnă că El nu urăște la fel de mult minciuna. Cei ce înșală cu bună știință vor fi pedepsiți. Dumnezeu cunoaște inima și va acționa după ceea ce vede în ea.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Levitic 27,30**

„Orice zeciuială din pământ, fie din roadele pământului, fie din rodul pomilor, este a Domnului; este un lucru închinat Domnului.”

➤ **Levitic 27,32**

„Orice zeciuială din cirezi și din turme, din tot ce trece sub toiag, să fie o zeciuială închinată Domnului.”

➤ **1 Cronici 29,14**

„Căci ce sunt eu și ce este poporul meu, ca să putem să-ți aducem daruri de bună voie? Totul vine de la Tine și din mâna Ta primim ce-ți aducem.”

➤ **Psalmi 76,11**

„Faceți juruințe Domnului, Dumnezeului vostru, și împliniți-le! Toți cei ce-L înconjoară să aducă **daruri** Dumnezeului celui înfricoșat.”

➤ **Maleahi 3,8.9**

„Se cade să înșele un om pe Dumnezeu, cum Mă înșelați voi? Dar voi întrebați: 'Cu ce Te-am înșelat?' Cu zeciuilele și darurile de mâncare. Sunteți blestemați câtă vreme căutați să Mă înșelați, tot poporul în întregime!”

➤ **Maleahi 3,10**

„Aduceți însă la casa vistieriei toate zeciuilele, ca să fie hrană în Casa Mea; puneți-Mă astfel la încercare, zice Domnul oștirilor, și veți vedea dacă nu vă voi deschide zăgazurile cerurilor și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare.”

➤ **Faptele apostolilor 8,20**

„Dar Petru i-a zis: 'Banii tăi să piară împreună cu tine, pentru că ai crezut că **darul** lui Dumnezeu s-ar putea căpăta cu bani!’”

➤ **2 Corinteni 8,12**

„Pentru că, dacă este bunăvoință, darul este primit, avându-se în vedere ce are cineva, nu ce nu are.”

➤ **2 Corinteni 9,7**

„Fiecare să dea după cum a hotărât în inima lui: nu cu părere de rău sau de silă, căci “pe cine dă cu bucurie, îl iubește Dumnezeu.”

5. Joi**Ce legătură are cu mine?**

➤ Un pastor, când îi invita pe oameni să vină la biserică, le cerea să vină cu trei lucruri: Biblia, cartea de imnuri și portofelul. „O biserică vie are nevoie de bani ca să lucreze.”

Odată, doi oameni stăteau de vorbă și unul îl întreba pe celălalt despre banii pe care îi dă la biserică. Acesta, puțin enervat, a răspuns că mereu se cer bani.

Prietenul i-a răspuns cam așa: „Când era mic, băiatul meu mă costa foarte mult. Tot timpul avea nevoie de pantofi și de haine. Le strica foarte repede. Pe măsură ce creștea, cheltuiam tot mai mulți bani cu el. Dar, de mai bine de un an, n-am mai cheltuit nicio para pentru el.” „Cum așa?” a fost întrebarea. „A murit”, a răspuns celălalt.

➤ Un om viu are nevoie de bani. Și o biserică vie are nevoie de bani. Și, pentru că știe acest lucru, Dumnezeu a asigurat împlinirea acestei nevoi, printr-un plan cinstit și care îi implică pe toți în mod egal. O parte a acestui plan

este zecimea – care înseamnă a zecea parte din venitul nostru. O aducem la biserică pentru susținerea pastorilor și a celor angajați în lucrarea lui Dumnezeu, care își consacră tot timpul acestei lucrări. Zecimea îi aparține lui Dumnezeu.

➤ O altă parte a planului financiar al bisericii lui Dumnezeu este dăruirea de bunăvoie. Sumele dăruite sunt hotărâte de fiecare, după binecuvântarea pe care i-a dat-o Dumnezeu (**1 Cor. 16,2**). Dumnezeu nu ne cere să dăm ceva ce nu avem, ci vrea să cunoaștem bucuria de a da.

6. Vineri**Cum se întâmplă?**

➤ Într-una dintre călătoriile Sale, Pavel a trecut prin bisericile din Macedonia, ai căror membri erau, în cea mai mare parte, oameni săraci. Cu toate acestea, l-au rugat să primească darurile lor, ca ajutor pentru bisericile din alte locuri. Pavel a încercat să-i convingă să renunțe și să păstreze pentru ei puținul pe care-l aveau. Dar ei au insistat să-i ajute pe alții. Scriind despre aceasta, Pavel spune: „S-au dat mai întâi pe ei înșiși Domnului” (**2 Cor. 8,5**). Au făcut lucrul acesta pentru că Isus Se dăduse pe Sine pentru ei. Pentru că El Se oferise pe Sine, cel mai mare dar, și ei au vrut să facă același lucru.

➤ Credințioșia în dărnici este o mare binecuvântare pentru noi, pentru că ne ferește de egoism și de zgârcenie.

➤ Ea ne ajută să înțelegem mai bine iubirea lui Dumnezeu, arătată în faptul că L-a dat pe Fiul Său, Isus, pentru noi.

➤ Deci, planul lui Dumnezeu ca noi să susținem biserica și pe cei în nevoi nu este de folos doar bisericii și săracilor, ci ne este de folos și nouă, ajutându-ne să fim buni ispravnici pentru Dumnezeu.

➤ Când ne aducem darurile înaintea Domnului, ar trebui să ne gândim la tot ce ne dă El.

➤ Unește, printr-o linie, textul cu darul la care se referă.

*Sănătate
Odihnă
Ploaie
Toate lucrurile
Hrană
Somn*

**Matei 6,25.26
Matei 5,45
Filipeni 2,27
Proverbe 3,24
Deuteronom 12,10
1 Timotei 6,17**

Un stil de viață creștin

Un text important

În versiunea Living Bible, textul din 1 Ioan 2,6 e redat astfel: „Oricine spune că este creștin trebuie să trăiască și el cum a trăit Hristos.”

Numele de creștin este un nume de care ar trebui să fim mândri, un nume care îl identifică pe adevăratul urmaș al lui Hristos, dar și un nume care nu poate fi purtat decât de un om a cărui viață oglindește caracterul Mântuitorului.

Probabil că, atunci când a fost folosit prima dată în Antiohia, pentru a-i lua în derâdere sau a-i ridiculiza pe cei care urmau învățăturile lui Hristos, nu ucenicii au fost cei care au „inventat” sau și-au luat acest nume, ci le-a fost atribuit ca un fel de poreclă. Numele este și o dovadă a faptului că în biserica primară grupul de credincioși era destul de cosmopolit, întrucât prima parte a cuvântului „creștin” vine de la „Christos” – echivalentul grecesc al ebraicului *Mesia* (Cel Uns) și sfârșitul este latinesc.

Pe măsură ce s-a aplicat tot mai mult la urmașii lui Hristos, numele acesta a ajuns un „titlu” de dorit. El arăta că acela care îl poartă urmează exemplul lui Isus. Petru scria: „Dacă suferă pentru că este creștin, să nu-i fie rușine” (1 Petru 4,16).

Dar important este ca acela care se numește creștin să urmeze exemplul lui Isus, și lucrul acesta să se vadă atât de clar în viața lui, încât să se poată spune și despre el cum se spunea despre ucenici: „Când au văzut ei îndrăzneala lui Petru și a lui Ioan, s-au mirat, întrucât știau că erau oameni necărturari și de rând; și au priceput că fuseseră cu Isus.”

Obiective

1. Să privim cu atenție la „modelul” care ne este dat în Cuvântul lui Dumnezeu pentru viața

noastră. Când se dă un model, acesta trebuie urmat.

2. Să arătăm că ființele omenești, create după chipul lui Dumnezeu, au capacitatea de a alege (capacitate pe care animalele nu o au) și, cu ajutorul lui Dumnezeu, aceste alegeri le pot călăuzi viața către atingerea unor țeluri înalte.

3. Să le amintim elevilor că aceste alegeri au de a face cu toate aspectele vieții și activității noastre – ceea ce citim, ce ascultăm, vedem, gustăm, cu acțiunile și sentimentele noastre.

4. Să subliniem ideea că principiile de viață date de Dumnezeu pentru sănătatea și fericirea noastră sunt cele mai bune.

5. Să arătăm că este nevoie ca Duhul Sfânt să ne educe conștiința, pentru ca ea să fie sensibilă și receptivă la îndemnul Sale și la călăuzirea Sa.

Materiale

Un șablon, o matriță sau un tipar de croitorie cu care să arătăm, în introducere, că în multe domenii de activitate se folosesc „modele” sau „tipare”, pentru ca lucrul să iasă bine.

Pentru studiu suplimentar

Sfințirea vieții; Hristos, Lumina lumii, ed. 2000, pag. 463 (cap 69 u. p.); *Sfaturi pentru sănătate*, pag. 63.

Introducere

A. Plan și direcție

Copiii (deci noi, oamenii) învață prin imitare. Când învață să scrie, scriu „după model” bețișoare, liniuțe, cercuri. Mai târziu, lucrăm tot „după modele”: casele se fac după un plan de construcție, hainele după tipare, diverse piese, aparate și mașinării – de la cele mai simple, până

la cele mai complexe – se fac după matrițe, modele, scheme de asamblare.

Ca să ne ajute pentru viața de zi cu zi, Biblia ne oferă „un program”, un model. Dacă-l urmăm, succesul este asigurat.

Modelul nu ne arată totul în amănunt. Să luăm ca exemplu planul unei construcții. Nu sunt trecute în el toate amănuntele – constructorii au de luat hotărâri, dar ce hotărâsc ei trebuie să se potrivească „liniei” date de planul de ansamblu.

Biblia nu ne dă detalii și nici soluții pentru hotărârile pe care le avem de luat. Ea nu-ți spune dacă să te întâlnești cu băiatul acesta (fata aceasta) sau nu, însă prezintă niște principii de bază. Noi putem să „potrivim” nevoile noastre cu „direcția” dată de Cuvântul lui Dumnezeu. Și Duhul Sfânt ne va ajuta la aceasta.

B. Funicile

Un american a locuit pentru o vreme în zona canalului Panama și într-o bună zi a observat că ceasul lui de buzunar, de marcă, stătuse. Ce s-a întâmplat? În Panama, există niște funici foarte mici. Câteva funici intraseră în ceas și „mâncaseră” uleiul cu care era uns mecanismul. Urmarea – s-au îngrășat atât de mult, încât n-au mai putut să iasă. Corpurile lor, găsite în mecanismul ceasului, au fost și explicația pentru faptul că ceasul nu mai mergea. Nu erau decât niște funici minuscule, dar ce „treabă” au făcut! Omul nostru a trebuit să-și trimită ceasul pentru reparație la reprezentanța firmei, la mii de kilometri distanță.

Uneori, și în viața noastră de credință se strecoară niște lucruri foarte mici, care ne împiedică să ajungem niște creștini adevărați. E bine să știm care sunt „lucrurile acestea mici”, ca să evităm necazurile mari pe care ni le pot aduce.

Întrebări pentru discuții

1. Arată faptele mele că Îl iubesc pe Hristos?
2. Ce legătură există între sănătate și creștinism?
3. Există vreo legătură între credință și hainele pe care le pun pe mine sau alimentele care ajung în corpul meu? De fapt, credința are de a face cu mintea, cu inima, nu cu trupul.
4. Voi fi un creștin mai bun dacă am grijă ce spun, ce fac, ce mănânc, cum mă port? (Nu!

Devenim creștini mai buni printr-o relație mai strânsă cu Isus. Hotărârile pe care le luăm și faptele noastre se vor schimba în bine *ca urmare* a relației cu El.)

5. Care e deosebirea dintre literatura bună și cea rea, dintre o emisiune TV bună și una rea, dintre muzica bună și cea rea?

6. Este posibil, prin harul lui Dumnezeu, să ating idealul prezentat în Biblie? Cât de dispus sunt să mă las condus de Dumnezeu? În ce domenii aș prefera să merg pe drumul meu?

7. Pe pământ, Hristos a trăit în aceleași condiții ca noi. Cum lua El hotărârile în fiecare zi? Ioan 5,30; 1 Petru 2,21-23.

8. Este nevoie să ia creștinii o poziție hotărâtă în privința băuturii, a drogurilor și tutunului? Cum putem exprima aceasta fără să arborăm o atitudine de „sfinți”?

9. Este conștiința o călăuză sigură? Ce putem face?

Povestire

Ilustrații

Testul pentru mărturisirea noastră de credință este viața noastră, stilul de viață.

- Un creștin discuta cu un hindus dintr-o castă nobilă despre religia creștină. Destul de repede, hindusul a făcut următoarea observație: „Să-ți spun ce nu e-n regulă cu voi, creștinii. Voi nu sunteți așa de buni cum este Cartea voastră”.

- Un om important a fost întrebat ce religie are. „Sunt adventist”, a răspuns el, „dar nu practicant”. Este rău că în biserică există credincioși care nu-și practică doctrina și crezul. Dacă, pentru a fi un medic bun sau un inginer bun, e nevoie de practică, este nevoie de „practică” și pentru a ajunge un copil al lui Dumnezeu așa cum dorește El.

- Un învățător le explica elevilor cum trebuie să fie un adevărat creștin. Unul dintre ei l-a întrerupt la un moment dat cu întrebarea: „Domnule învățător, eu am văzut vreodată un creștin?” Cum credeți că s-a simțit învățătorul?

- Unii creștini seamănă, în ce privește progresul în viața de credință, cu un elevator. Elevatorul „merge” toată ziua, în sus și în jos, dar seara este exact în aceeași poziție și în același loc ca la începutul zilei.

- Un tânăr l-a întrebat pe pastor:

- Ce părere aveți, e ceva rău să învăț arte marțiale doar pentru autoapărare?
- Deloc, i-a răspuns pastorul. Și eu am învățat în tinerețe și, de-a lungul vremii, am constatat că este foarte bine să stăpânești metodele de autoapărare.
- Chiar așa? Ce sistem ați făcut? Chinezesc sau japonez?
- Nici unul, nici altul. Am folosit metoda lui Solomon.
- Metoda lui Solomon?
- Da. O poți găsi în Proverbe 15,1: „Un răspuns blând potolește mânia”. E cea mai bună metodă de autoapărare.

Activități în clasă

- Întrebați-i pe elevi ce personaj biblic li se pare cel mai inspirator în ce privește o viață ca a lui Isus. Iată ce au răspuns la această întrebare alți juniori:
- Iosif – care a suferit ura fraților săi fără să încerce să se răzbune.

– David – care a greșit, și nu o singură dată, dar pe care Dumnezeu l-a iertat.

– Estera – a fost orfană, a fost sclavă, a fost foarte frumoasă. Și-a încredințat viața în mâna lui Dumnezeu.

– Ionatan – a fost credincios prietenului său și lui Dumnezeu.

Eventual faceți o listă cu astfel de personaje – sunt încă multe –, apoi repartizați-le elevilor, împărțiți în grupe de 2-3, câte un personaj, pentru a găsi în viața lui asemănări cu viața lui Isus.

Aplicație / Încheiere

Ați putea încheia cu o rugăciune „în cerc”. Fiecare se va ruga pentru un anumit aspect al vieții sau caracterului în care dorește să se asemene mai mult cu Isus. Cereți-le să se gândească bine mai înainte, iar în cursul săptămânii să continue să se roage pentru lucrul respectiv și să „practice”. Repetați Filipeni 4,8 și recomandați sfatul de aici ca pe un „filtru” pentru hotărârile care urmează să fie luate.

Materialul pentru elevi

Un stil de viață creștin

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

UN MODEL DE URMAT

Dumnezeu ne-a dat un „standard” după care putem verifica dacă ce facem e bine sau e rău. Îl găsim în **Filipeni 4,8**: „Tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună și orice laudă, aceea să vă însuflețească.” Toate acestea se includ în ceea ce numim comportament, obiceiuri, stil de viață.

Textul acesta ne ajută să ne verificăm atunci când alegem ce să spunem, ce să facem și chiar lucrurile la care ne gândim. S-ar putea ca altcineva să ne îndemne să facem un anumit lucru. Și pe acesta trebuie să-l verificăm cu „standardul”. Practic, orice lucru din viața noastră poate fi „testat” în felul acesta și atunci vom fi scutiți de multe neazuri și amărăciuni, care altfel s-ar putea să vină mai târziu.

Dumnezeu nu vrea să ne impună un anumit fel de comportare, ci doar ne arată ce e mai bine pentru noi și ne oferă un ghid pe care să-l urmăm, dacă vrem să fim fericiți.

Când fetele noastre erau mici, am avut o pisică pe care o chema Blackie. Vă dați seama de ce i-am pus acest nume – era neagră de tot, nu avea niciun firicel alb în blană.

Fetele o iubeau foarte mult. Când se jucau sau când învățau, Blackie era lângă ele. Se ținea după ele ca scaiul – nu suporta să le vadă plecând.

Desigur, erau multe lucruri pe care le făceau și fetele, și Blackie: respirau, mâncau, dormeau, se mișcau. Și Blackie vedea, auzea, mirosea,

gusta, simțea. Învățase și să „dea lăbuța”. Dar fetele puteau face lucruri pe care, oricât s-ar fi străduit, Blackie nu le putea face. De exemplu, fetele puteau întreba: „De ce?” și, pe măsură ce creșteau, au înțeles ce e bine și ce e rău. Treptat, au învățat să aleagă și să ia hotărâri pe baza unor raționamente.

Deși a crescut în vârstă odată cu fetele, Blackie nici nu se gândea la așa ceva. Pentru ea, era de ajuns să aibă mâncare, să doarmă cât mai aproape de ele, să fie mângâiată din când în când și... cam atât.

Dumnezeu i-a făcut pe oameni altfel decât pe animale și i-a înzestrat cu minte – astfel că ei pot gândi, lucru pe care animalele nu-l pot face.

Iată ce înseamnă să fii făcut „după chipul și asemănarea lui Dumnezeu” (**Geneza 1,27**). Pentru că avem minte, înțelegem că Dumnezeu este Creatorul nostru și, tot datorită minții, putem să comunicăm cu El prin studiu și rugăciune, învățând astfel, direct de la El, ce e mai bine pentru noi. Pentru că ne-a făcut, Dumnezeu știe despre noi mai multe decât oricine altcineva. Deci El știe cel mai bine cum ne putem îngriji mai bine trupul și mintea, pentru a le păstra în cea mai bună stare de funcționare.

1. Duminică

Întrebare

➤ O sănătate bună nu vine în mod accidental, ci putem fi sănătoși doar dacă avem grijă cum trăim. În Biblie sunt mai bine de o mie de texte în legătură cu sănătatea. De exemplu, Biblia ne vorbește despre viețuitoare (animale, păsări, pești) „necurate”, adică a căror carne ne este interzis să o mâncăm. De fapt, în zilele noastre, niciun fel de carne nu este prea bună, pentru că adesea animalele sunt bolnave sau hrănite artificial. E de preferat să folosim alimente „de primă mână” – vegetale care sunt mai sănătoase.

Când vedem la alții efectele pe care le au alcoolul, tutunul și alte droguri asupra minții și corpului, ar trebui să luăm seama și să avem grijă să nu ajungem și noi într-o astfel de situație. Cei care ajung să fie dependenți de oricare dintre aceste droguri își doresc să nu fi început niciodată să le folosească. Chiar și semi-drogurile, cum sunt considerate cafeaua, ceaiul negru și băuturile tip „cola”, dau obișnuință și sunt dăunătoare sănătății.

Dumnezeu vrea să ne bucurăm din plin de viață. Iată de ce ne avertizează cu privire la lucrurile care ne-ar „sărăci” viața, afectându-ne sănătatea, și ne propune în schimb lucruri care vor face ca viața să merite să fie trăită.

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Noi suntem chemați să fim un popor evlavios, care gândește, simte și acționează în armonie cu principiile cerului. Pentru ca Duhul lui Dumnezeu să refacă în noi caracterul Domnului nostru, trebuie să ne implicăm și să acceptăm numai acele lucruri care vor produce în viața noastră curăție, sănătate și bucurie. Aceasta înseamnă că plăcerile și distracțiile noastre trebuie să corespundă celor mai înalte standarde ale bunului gust și ale frumuseții creștine.” – R. Foster, autor creștin

➤ „Întrucât trupurile noastre sunt temple ale Duhului Sfânt, trebuie să avem grijă de ele într-un mod inteligent. Pe lângă mișcare fizică și odihnă corespunzătoare, trebuie să adoptăm cea mai sănătoasă dietă cu putință și să ne abținem de la alimentele necurate identificate în Scriptură. Deoarece băuturile alcoolice, tutunul, folosirea iresponsabilă a medicamentelor și a narcoticelor sunt dăunătoare corpului nostru,

trebuie să ne abținem de la folosirea lor. În schimb, trebuie să ne angajăm în tot ceea ce ne aduce gândurile și trupul în ascultare de Hristos, care dorește să fim sănătoși, plini de bucurie și bunătate.” – *AZS cred...*

➤ „Corpurile noastre îi aparțin lui Dumnezeu. El a plătit prețul răscumpărării pentru corp și pentru suflet. Creatorul veghează asupra mecanismului omenesc păstrându-l în mișcare. Dacă El nu ar avea grijă neconținut, activitatea inimii ar înceta, creierul nu și-ar mai face partea.” – Ellen White, autoare inspirată

3. Marți

Ei și?

➤ Dumnezeu a lăsat la îndemâna oricui niște posibilități pentru prevenirea bolii și păstrarea sănătății. Le-am putea numi „doctorii lui Dumnezeu”, pentru că sunt în stare să ne ajute să ne păstrăm sănătatea și să ne facă să simțim că viața merită trăită.

➤ **Aerul curat** – este unul dintre acești „doctori” lăsați de Dumnezeu. E bine ca, ori de câte ori e cu putință, să ieșim puțin la pădure, la țară sau la munte.

➤ **Soarele** – este și el un minunat izvor de sănătate. Trebuie să ne bucurăm din plin de binefacerile soarelui, iar vara să ne „încărcăm bateriile” pentru anotimpurile mai puțin însorite. Dar, atenție! Chiar și ce e foarte bun trebuie folosit cu măsură.

➤ **Mișcarea** este și mai eficientă când se realizează în cadrul unei activități în aer liber, după un program ordonat și regulat. Dar și plimbările, înotul, mersul cu bicicleta, patinajul, jocurile obișnuite în aer liber sunt ocazii foarte bune de mișcare.

➤ **Odihna** este foarte importantă. Dacă respectăm și celelalte mijloace de păstrare a sănătății, vom simți oboseală – o oboseală normală – și deci nevoia de odihnă. Această odihnă ne este necesară și ne face bine.

➤ **Apa** – este un alt „medic curant”, lăsat de Dumnezeu. Ea ne este de folos atât pentru „uz intern”, deci folosită ca băutură de care au nevoie toate organele din corpul nostru, cât și pentru „uz extern”, ca să ne păstreze pielea curată și sănătoasă.

➤ **Hrana sănătoasă** – în combinație cu celelalte mijloace amintite înainte – este un factor foarte important pentru menținerea sănătății.

Alimentele trebuie să asigure hrana pentru corp, să îi asigure rezistența la îmbolnăviri și să-i dea forța necesară pentru a realiza diferite activități.

➤ **Cumpătarea** – chibzuință sau echilibru în folosirea lucrurilor bune și abținerea sau reținerea absolută de la folosirea a tot ce este dăunător.

➤ **Credința** – sau încrederea în Dumnezeu – ne dă puterea de a întâmpina problemele vieții și de a-i ajuta și încuraja și pe cei din jur.

➤ Acești „doctori” lăsați de Dumnezeu sunt cele mai bune mijloace la îndemâna oricui, pentru a se bucura cu adevărat de viață. Ele ne aduc sănătate și adevărata fericire.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Levitic 11,3-8**

„Să mâncați orice dobitoc care are unghia despicată, copita despărțită și rumegă. Dar să nu mâncați din cele ce rumegă numai, sau care au numai unghia despicată. Astfel, să nu mâncați cămila, care rumegă, dar n-are unghia despicată: s-o priviți ca necurată. Să nu mâncați iepurele de casă, care rumegă, dar n-are unghia despicată: să-l priviți ca necurat. Să nu mâncați iepurele, care rumegă, dar n-are unghia despicată: să-l priviți ca necurat. Să nu mâncați porcul, care are unghia despicată și copita despărțită, dar nu rumegă; să-l priviți ca necurat. Să nu mâncați din carnea lor și să nu vă atingeți de trupurile lor moarte: să le priviți ca necurate.”

➤ **Deuteronom 29,18-20**

„Să nu fie între voi nici bărbat, nici femeie, nici familie, nici seminție, a căror inimă să se abată azi de la Domnul, Dumnezeul nostru, ca să se ducă să slujească dumnezeilor neamurilor aceloră. Să nu fie printre voi nicio rădăcină care să aducă otravă și pelin. Nimeni, după ce a auzit cuvintele legământului acestuia încheiat cu jurământ, să nu se laude în inima lui și să zică: ‘Voi avea pacea, chiar dacă aș urma după pornirile inimii mele și chiar dacă aș adăuga beția la sete.’ Pe acela, Domnul nu-l va ierta. Ci atunci mânia și gelozia Domnului se vor aprinde

împotriva omului aceluia, toate blestemele scrise în cartea aceasta vor veni peste el, și Domnul îi va șterge numele de sub ceruri.”

➤ **Proverbe 23,29-32**

„Ale cui sunt vaietele? Ale cui sunt oftările? Ale cui sunt neînțelegerile? Ale cui sunt plângerile? Ale cui sunt rănirile fără pricină? Ai cui sunt ochii roșii? Ale celor ce întârzie la vin și se duc să golească paharul cu vin amestecat. Nu te uita la vin când curge roșu și face mângăritare în pahar; el alunecă ușor, dar pe urmă ca un șarpe mușcă și înțeapă ca un basilisc.”

➤ **1 Corinteni 10,31**

„Deci, fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva: să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu.”

➤ **1 Corinteni 6,19,20**

„Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt, care locuiește în voi, și pe care L-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.”

➤ **1 Corinteni 3,17**

„Dacă nimicește cineva Templul lui Dumnezeu, pe acela îl va nimici Dumnezeu; căci Templul lui Dumnezeu este sfânt: și așa sunteți voi.”

➤ **1 Ioan 2,6**

„Cine zice că rămâne în El trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus.”

5. Joi

Ce legătură are cu mine?

➤ Sănătatea minții este la fel de importantă ca obiceiurile sănătoase care au legătură cu sănătatea fizică. Minte trebuie să fie păstrată curată și puternică. Dacă vrem să trăim pentru Dumnezeu, după voia Lui, atât corpul, cât și mintea trebuie să fie păstrate în cea mai bună stare de funcționare.

➤ Probabil că una dintre cele mai mari primejdii care ne amenință mintea în vremea de azi este televizorul. Unele programe de televiziune sunt excelente, dar cele mai multe nu sunt potrivite pentru un creștin. La fel și computerul, și internetul.

➤ În lumea noastră, și muzica este o forță, numai că, cel mai adesea, este îndreptată într-o

direcție greșită. Cântecul la modă au ca temă folosirea drogurilor, iubiri neîngăduite, situații fără ieșire sau laudă de sine. Și muzica aceasta se ascultă de obicei așa încât să izbească strașnic timpanele și să „atingă” sentimentele. O astfel de muzică nu-l ajută în niciun fel pe ascultător să facă față problemelor vieții.

➤ Un alt factor de influențare a sănătății mintale este lectura, cititul. Este atât de important să alegem cu grijă ce citim și să ne întrebăm dacă lectura respectivă merită să ne petrecem timpul în acest fel! Timpul este unul dintre talanții încredințați de Dumnezeu, pentru care ni se va cere socoteală. Să nu uităm niciodată că nu ar trebui să citim nicio carte care ne scade plăcerea de a citi din Biblie. Există multe cărți, din domenii foarte variate: călătorii, hobby-uri, știință, artă, biografiile unor oameni de seamă, istorie, care pot constitui o „hrană sănătoasă” pentru minte.

6. Vineri

Cum se întâmplă?

➤ Fiecare dintre noi are un erou (sau o eroină) preferat, pe care îl admiră și încearcă să-l imite. Poate încercăm să ne îmbrăcăm ca el, să ne facem o pieptănătură ca a lui, să-i cântăm cântecele, să mâncăm mâncărurile sale preferate etc. Oamenii care ajung în centrul atenției au o mare influență asupra celor care îi privesc.

➤ Textul din **1 Ioan 2,6** ne arată cine ar trebui să fie unicul nostru model, în toate privințele: „Cine zice că rămâne în El trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus.”

➤ Iată acum patru principii biblice după care ar trebui să se conducă un creștin. Citește mai întâi textul biblic, apoi trece pe spațiile libere cuvintele care lipsesc:

1. **Romani 12,2:** „Să nu vă _____ chipului _____ acestuia, ci să vă prefaceți (să vă transformați) prin înnoirea _____ voastre, ca să puteți _____ bine _____ lui Dumnezeu, cea _____, plăcută și _____”.

2. **2 Corinteni 6,14.17:** „Nu vă _____ la un _____ nepotrivit cu cei _____”. „’leșiți din _____ lor și _____ - vă de _____,’ zice Domnul”.

3. **1 Petru 3,3.4:** _____ să nu fie _____ de afară... ci să fie _____ ascuns al _____, în curăția _____ a unui _____ blând și _____, care este de mare _____ înaintea lui Dumnezeu”.

4. **Efesenii 5,3.4:** „Să nu se audă nici cuvinte _____, nici vorbe _____, nici glume _____, care nu sunt _____; ci mai degrabă cuvinte de _____”.

➤ Dacă aplicăm aceste principii, cu ajutorul Duhului Sfânt, putem fi siguri că Îl urmăm pe singurul erou adevărat, pe Domnul Isus.

Căsătoria și familia

Un text important

Textul din 2 Corinteni 6,14 se aplică, de obicei, la căsătorie, dar și la prietenii. Ce asemănări se pot găsi între purtarea jugului (imaginea e mai veche, poate mai puțin expresivă pentru unii elevi) și o căsnicie? Iată câteva: jugul ușurează purtatul poverii, se duce „în doi”, se merge obligatoriu alături, în aceeași direcție. Aceleași lucruri au fost spuse de cineva mai frumos, astfel: „În doi, necazul se înjumătățește, iar bucuria se dublează”.

Și pentru că la început, când a fost creată prima familie, nu exista necaz, ci numai bucurie, planul lui Dumnezeu pentru familie a fost cu atât mai minunat: bucurii de două ori mai multe.

Încercați să dați o turnură pozitivă textului. Ideile ar fi – un jug potrivit, alături de un credincios (să ne amintim și de invitația Domnului Isus: „Luați jugul Meu”); să ne gândim și la frumusețea unor relații care se pot întemeia pe neprihănire, precum și la lumina de două ori mai strălucitoare pe care o pot răspândi doi oameni care reflectă lumina venită de la Dumnezeu.

Obiective

1. Să subliniem ideea că, în vremea aceasta, când căsătoriile sunt din ce în ce mai puțin stabile și durabile, planul inițial al lui Dumnezeu trebuie readus în mintea noastră. Pentru binele societății, Dumnezeu a intenționat ca familia și căminul să fie un loc sigur, un adăpost sigur.

2. Să le atragem atenția elevilor asupra faptului că familia/căsătoria și Sabatul, cele două orânduiuri care își au originea în Eden, sunt ținta atacurilor lui Satana.

3. Să subliniem ideea că, ținând seama de importanța căsătoriei, orice om trebuie să se gândească bine înainte de a lua hotărârea să se căsătorească.

4. Dacă apar probleme în familie, Dumnezeu este aproape de cei care caută ajutorul și călăuzirea Sa și sunt dispuși să facă totul pentru a nu rupe această relație, nici legământul solemn făcut înaintea Lui.

5. Să arătăm care sunt îndatoririle specifice ale soțului/tatălui, ale soției/mamei și ale copiilor într-o familie creștină.

Materiale

O coală de hârtie și carioca sau tablă și cretă, pentru a face o diagramă simplă.

Pentru studiu suplimentar

Hristos, Lumina lumii, cap. „Zile de luptă”; *Căminul adventist și Călăuzirea copilului*.

Selectați paragrafe potrivite, legate de rolul sau obligațiile membrilor familiei, și dați-le elevilor să le citească în clasă.

Introducere

O schemă simplă vă poate ajuta să ilustrați câteva principii pentru păstrarea unității familiei.

Cinci cercuri concentrice. În primul, Dumnezeu, pentru că El trebuie să fie centrul. Apoi soțul și soția – legătura lor constituie un cerc strâns, în care nu ar trebui să intre nimeni. Urmează apoi copiii. În următorul cerc sunt incluși apropiații familiei: rudele, pastorul, profesorii, prietenii, frații din comunitate.

Ultimul cerc îi include pe toți cei cu care venim în contact: colegi de școală sau de serviciu, vecini, cunoscuți, cunoștințe întâmplătoare etc.

Secretul – în toate acestea, Dumnezeu este centrul. El este cel care dă trăinicie acestor relații, în măsura în care conducerea Sa este recunoscută.

Povestire

Adelaide Blanton povestește ceva foarte interesant despre familia ei, o amintire din copilărie pe care ea a numit-o „regula celor cinci minute”. Care era regula aceasta? „Gata pentru plecarea la școală cu cinci minute mai devreme.”

Familia Adelaidei era mare și aceste cinci minute erau minutele de rugăciune „mama și copiii”. Se rugau în locul în care se aflau în momentul respectiv: uneori în bucătărie, alteori în sufragerie sau în dormitor, în holul de la intrare sau chiar în prag, în fața ușii.

Îngenuncheau cu toții și mama se ruga, cerând o binecuvântare deosebită pentru fiecare copil și mulțumindu-l lui Dumnezeu pentru grija și ocrotirea Sa. Cu această ocazie, fiecare era amintit pe nume. Uneori, copiii vecinilor treceau pe la ei să-și ia prietenii, să meargă împreună spre școală. Dacă soseau în „cele cinci minute”, îngenuncheau și ei și se cerea și pentru ei, pentru fiecare, o binecuvântare specială. După rugăciune, urma un sărut pentru fiecare copil. Și Adelaide Blanton spune: „Acestea erau cele mai importante cinci minute din zi pentru fiecare dintre noi”.

Importanța altarului familiei nu poate fi niciodată apreciată îndeajuns.

Activitate în clasă / Discuții

Alegeți ce vi se pare mai potrivit sau adaptați ideile la media de vârstă a clasei și la preocupările copiilor.

Iată o listă de întrebări la care să răspundă fiecare pentru sine. Gândiți-vă dacă activitatea este potrivită pentru grupă sau nu. Aveți grijă să nu fie un motiv de ridiculare și râsete.

Întrebările cer un răspuns sincer. Adesea, este greu să fii obiectiv. Cu ajutorul lui Dumnezeu, este întotdeauna loc pentru mai bine în viața oricui. Cei care sunt modești din fire n-ar trebui să găsească acum prilejul de a se subaprecia, nici cei mulțumiți de ei înșiși, un prilej de a se mândri – „Cine se va căsători cu mine va face o afacere bună!”

- Sunt eu un creștin consacrat?
- Sunt grijuliu cu banii, fără să fiu zgârcit?
- Am o ținută plăcută, fără să fie băătoare la ochi?
- Am tendința să aleg calea cea mai ușoară de a ieși din încurcături sau am puterea de a le înfrunța?
- Țin întotdeauna morțiș la părerile mele?
- Sunt un „știe tot” sau sunt dispus să învăț și de la alții?
- Sunt în stare să merg „și a doua milă” când mi se cere, fără să cârtesc sau să fiu nemulțumit?
- Va fi reputația celui altă îmbunătățită prin legătura sa cu mine?

Dacă vi se pare potrivit pentru juniorii dumneavoastră, începeți o discuție pe tema: „Ce calități aș dori să aibă viitorul meu soț sau viitoarea mea soție?”

Pentru juniorii mici, întrebarea ar putea fi formulată astfel: „Cum mi-aș dori să fie tata sau mama?”

Aplicație / Încheiere

Este o ocazie potrivită să ne rugăm pentru familiile în care există probleme și situații dificile. Nu menționați nume, decât dacă aveți permisiunea persoanelor respective sau ați fost solicitați să vă rugați pentru un caz anume.

Materialul pentru elevi

Căsătoria și familia

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

PRIMA NUNTĂ

Dumnezeu a celebrat prima nuntă, ca o parte a săptămânii creației. Căsătoria a fost inclusă în planul lui Dumnezeu încă de la început.

În ziua a șasea au fost făcute viețuitoarele care trăiesc pe pământ. A fost creat și omul și i s-a încredințat misiunea de a stăpâni peste celelalte ființe create. Trebuie să fi fost foarte plăcut. Apoi Dumnezeu a efectuat prima intervenție chirurgicală sub anestezie generală. A trimis un somn adânc peste Adam, a luat o coastă din el și a închis carnea la loc. Din coasta aceasta, ca „materie primă”, a creat-o pe Eva, ca să fie „un ajutor potrivit” pentru Adam (**Gen. 2,18**). Altfel spus, ființa creată acum era deopotrivă cu Adam, egală cu el. Cei doi urmau să lucreze alături, stăpânind, supunând și îngrijind pământul și tot ce era pe el.

Când s-a trezit din somn, Adam a avut o surpriză plăcută – a văzut o ființă minunată, făcută tot după chipul și asemănarea Creatorului (**Gen. 1,27**). Dumnezeu a adus-o pe Eva la Adam. El Însuși a oficiat această primă căsătorie – se pare că vineri după-amiază, spre seară, chiar înainte de Sabat, astfel încât cei doi să se bucure împreună de primul Sabat.

Dumnezeu a intenționat ca nunta aceasta să fie un model pentru cele ce aveau să urmeze în viitor. De asemenea, primul cămin trebuia să fie un model pentru următoarele. „De aceea, va lăsa omul pe tatăl și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa și se vor face un singur trup” (**Gen. 2,24**).

Când Și-a început lucrarea pe pământ, Isus nu a făcut mai înainte o campanie publicitară, nici n-a început cu un discurs public, rostit în piața centrală a capitalei, sau cu o paradă fastuoasă. Ci Și-a început lucrarea, luând parte la nunta unor rude dinspre partea mamei, undeva într-un sat modest, numit Cana. El a onorat nunta aceea cu prezența Sa, arătându-Și în felul acesta și aprobarea față de astfel de ceremonii.

Deci Dumnezeu Se bucură de căsătorii. El a oficiat-o pe prima, chiar la început, când i-a binecuvântat pe Adam și Eva, și, din nou, când Isus a onorat o nuntă cu prezența Sa și cu prima minune pe care a făcut-o.

Pe lista următoare, unește printr-o linie numele soțului cu cel al soției.

Rahela	Elcana
Sara	Ahab
Ana	Isaac
Eva	Zaharia
Abigail	David
Elisaveta	Adam
Safira	Moise
Batșeba	Nabal
Rebeca	Iosif
Maria	Iacov
Izabela	Anania
Sefora	Avraam

1. Duminică

lată părerea mea

➤ Una dintre cele mai importante alegeri pe care le are de făcut un om este alegerea unui tovarăș de viață. Atunci când doi tineri se hotărăsc să se căsătorească, mai întâi trebuie să fie sinceri unul cu celălalt, împărțându-și în mod deschis părerile cu privire la căsătorie, planurile, țintele pe care și le propun, gândurile cu privire la viitoarea familie. Dacă există păreri prea diferite, trebuie să se mai gândească înainte de a se hotărî să spună „da”.

➤ Sunt unele lucruri care trebuie privite în mod realist. De exemplu profesia sau chiar cariera. Va putea fi întreținută o familie dacă nu există niște salarii sigure? Costă mult să întreții o casă. De fapt, mai întâi trebuie să o ai. Apoi mai sunt și alte nevoi materiale.

➤ Un alt lucru foarte important de care trebuie să se țină seama este: apartenența religioasă, convingerile spirituale. Dacă soții aparțin unor biserici diferite sau dacă există deosebiri între ei în ce privește iubirea de Dumnezeu și respectul față de biserică, este greu ca o astfel de căsătorie să dureze. Nimic nu unește mai mult familia decât consacrarea zilnică și participarea împreună la serviciile religioase de la biserică.

➤ Este foarte important să nu uităm de Dumnezeu în activitățile zilnice, dar mai ales când se pune întrebarea: Să mă căsătoresc? Cu cine? Cum ar trebui să fie?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebirile? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Căsătoria și familia sunt primele orânduiri lăsate de Dumnezeu, în cadrul cărora învățăm să iubim și descoperim ce înseamnă să fii iubit. De asemenea, învățăm importanța disciplinei și a unității. Învățăm să-i iertăm pe cei care ne-au greșit și să-i acceptăm în ciuda greșelilor lor. Făcând astfel, le oferim celor din jur un exemplu viu de cum este Dumnezeu” – D. Bigger, autor creștin

➤ „Căsătoria a fost instituită de Dumnezeu în Eden și afirmată de Isus ca fiind unirea pentru toată viața dintre un bărbat și o femeie, într-o părtășie plină de dragoste. Pentru creștin, căsătoria este un legământ atât față de Dumnezeu, cât și față de tovarășul de viață. De aceea,

trebuie să fie încheiată numai între parteneri care împărtășesc aceeași credință. Iubirea reciprocă, cinstea, respectul și responsabilitatea sunt țesătura acestei relații care trebuie să reflecte dragostea, sfințenia, apropierea și permanența relației dintre Hristos și biserica Sa.” – *AZȘ cred...*

➤ „Deși unele relații de familie poate nu corespund idealului, soții care se dăruiesc unul altuia pe deplin în Hristos pot realiza o unitate plină de dragoste prin călăuzirea Duhului și pot contribui la dezvoltarea bisericii. Dumnezeu binecuvântează familia și dorește ca membrii ei să se ajute unul pe altul pentru a ajunge la maturitate completă. Părinții sunt datori să-și crească copiii în dragoste și ascultare de Dumnezeu. Prin exemplul și cuvintele lor, ei trebuie să-i învețe că Hristos disciplinează în mod iubitor, întotdeauna gingaș și atent, dorind ca ei să devină membri ai trupului Său, familia lui Dumnezeu. Legătura familială tot mai strânsă este unul dintre semnele distinctive ale soliei finale a Evangheliei.” – R. Foster, autor creștin

➤ „Alături de ființele îngerești, familia omenească, făcută după chipul lui Dumnezeu, este cea mai nobilă dintre lucrările Sale create.” – Ellen White, autoare inspirată

3. Marți

Ei și?

➤ Când se căsătoresc după planul lui Dumnezeu, cei doi își iau un angajament nu numai unul față de altul, ci și față de Dumnezeu.

➤ Chiar dacă relațiile omenești sunt adesea întunecate de slăbiciuni, putem învăța multe despre Dumnezeu – poate adesea învățăm mai ales cum nu este El și mult mai rar, în momente fericite, cum este. Nu putem dobândi o cunoaștere adevărată a lui Dumnezeu decât din Cuvântul Său, așa cum ne este descoperită prin Duhul Sfânt, nu prin oameni – chiar dacă, într-o căsnicie bună, iubirea dintre soți este un fel de „introducere” la o înțelegere mai profundă a iubirii lui Dumnezeu față de noi.

➤ Când într-o familie apar copii, este logic să credem că Dumnezeu Se va interesa și mai mult de familia respectivă, pentru ca acei copii să crească și să devină lucrători și martori ai Săi.

➤ În cercul familiei, iubirea și respectul sunt reciproce. Părinții trebuie să le ofere permanent copiilor iubire și respect, iar aceștia, la rândul lor, să-și iubească părinții și să-i respecte. Dumnezeu spune: „Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta” (**Exod 20,12**). Părinții ar trebui să se poarte în așa fel, încât să merite să fie respectați și onorați de copiii lor.

➤ Biblia mai spune: „Copii, ascultați în Domnul de părinții voștri, căci este drept” (**Efes. 6,1**). Dar, dacă părinții le cer copiilor să facă ceva ce este contrar Cuvântului lui Dumnezeu, regula este: trebuie să ascultăm mai întâi de Dumnezeu.

➤ Un cămin ideal este așa cum a fost primul cămin, cel din Eden, în care domnea iubirea – față de Dumnezeu și unul față de celălalt. Orice cămin care nu este la înălțimea acestui ideal are nevoie de o nouă scânteie din iubirea divină, care să readucă unirea, răbdarea și înțelegerea reciprocă.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **2 Corinteni 6,14**

„Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși. Căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul?”

➤ **Geneza 2,24**

„De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa și se vor face un singur trup.”

➤ **Deuteronom 6,5-9**

„Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta. Și poruncile acestea, pe care ți le dau astăzi, să le ai în inima ta. Să le întipărești în mintea copiilor tăi și să vorbești de ele când vei fi acasă, când vei pleca în călătorie, când te vei culca și când te vei scula. Să le legi ca un semn de aducere aminte la mâini, și să-ți fie ca niște fruntarii între ochi. Să le scrii pe ușorii casei tale și pe porțile tale.”

➤ **Proverbe 22,6**

„Învăță pe copil calea pe care trebuie s-o urmeze și, când va îmbătrâni, nu se va abate de la ea.”

➤ **Efesenii 5,22-25**

„Nevestelor, fiți supuse bărbaților voștri ca Domnului; căci bărbatul este capul nevestei, după cum și Hristos este capul Bisericii, El, Mântuitorul trupului. Și după cum Biserica este supusă lui Hristos, tot așa și nevestele să fie supuse bărbaților lor în toate lucrurile. Bărbaților, iubiți-vă nevestele cum a iubit și Hristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea.”

➤ **Exod 20,14**

„Să nu preacurvești.”

➤ **Efesenii 6,1-4**

„Copii, ascultați în Domnul de părinții voștri, căci este drept. ‘Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta’ – este cea dintâi poruncă însoțită de o făgăduință – ‘ca să fii fericit și să trăiești multă vreme pe pământ.’ Și voi, părinților, nu întârâtați la mânie pe copiii voștri, ci creșteți-i, în mustrarea și învățătura Domnului.”

5. Joi

Ce legătură are cu mine?

➤ Uneori, căsnicia ajunge în impas. În multe cazuri, ceea ce la nuntă părea că va fi doar fericire se întoarce pe dos.

➤ Isus a spus foarte clar că întotdeauna trebuie să se facă tot posibilul pentru ca să nu se ajungă la despărțire. Isus privea căsătoria ca pe un legământ făcut pe viață, nu ca pe ceva trecător, o experiență ce poate fi întreruptă dacă lucrurile nu merg chiar așa cum s-a crezut la început. Când a comparat relația soț-soție cu legătura dintre El și biserică, Isus S-a referit la o relație permanentă, nu la ceva temporar. Iată de ce ar trebui ca tinerii să se gândească mult înainte de a se căsători și să se asigure că ce fac este bine.

➤ Problemele care pot apărea într-o căsnicie și într-o familie nu sunt niciodată de netrecut. (Isus) „poate să mântuiască [să salveze] în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El” (**Evrei 7,25**). Situațiile nefericite care pot apărea într-o familie îi oferă lui Dumnezeu ocazia să-și arate iubirea mântuitoare, bunăvoința de a ierta, îndelunga răbdare și ajutorul pentru cei care au nevoie să se elibereze de vinovăție, mânie, teamă și ură – sentimente care apar atât de des în astfel de

împrejurări. Familiile nefericite au nevoie de un medicament ceresc, cu care să trateze rădăcinile și cauzele răului. Avem nevoie de prezența și puterea lui Isus în inimile și familiile noastre. Singura rezolvare este schimbarea vieții, nu a partenerului de viață.

➤ Când apar necazuri în familie, este nevoie de răbdare. De unde? _____ (**Romani 15,15**). Cine este cel mai mare exemplu în ce privește răbdarea? _____ (**2 Tesaloniceni 3,5**).

➤ Cine ne ajută să ne dezvoltăm răbdarea? _____ (**Galateni 5,22**).

6. Vineri

Cum se întâmplă?

➤ Familia aceasta cuprinde oameni de pe toată fața pământului – din toate rasele, culorile, naționalitățile. Familia lui Dumnezeu este mai diversă decât ți-ai putea închipui.

➤ În Biblie, Dumnezeu ne-a dat câteva sugestii cu privire la ce trebuie să facem pentru ca această familie să rămână unită. Dar ideile acestea pot fi aplicate și în familiile noastre.

➤ Iată-le: **Romani 12,10**: „lubiți-vă unii pe alții cu o dragoste frățească. În cinste, fiecare să

dea întâietate altuia”. Ideea este reluată în **Efeseni 4,32**: „... fiți buni unii cu alții, miloși și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi, în Hristos”.

➤ Suntem noi în stare să ne iertăm fratele, sora sau părinții, dacă ne-au greșit în vreun fel? Încercăm măcar să le înțelegem atitudinea?

➤ Isus spune: „Nu judecați, ca să nu fiți judecați” (**Mat. 7,1**). El merge mai departe și spune că adesea ne plângem când ni se fac necazuri, chiar mai mici decât cele pe care li le facem noi altora. Ar trebui să vedem răul din noi înainte de a arăta cu degetul spre alții.

➤ Iată un alt gând: „Cine iubește viața și vrea să vadă zile bune să-și înfrâneze limba de la rău și buzele de la cuvinte înșelătoare” (**1 Petru 3,10**). Spunem întotdeauna numai adevărul?

➤ Cât de plăcut ar fi în multe dintre familiile noastre, dacă aceste sfaturi ar fi puse în practică, în viața de zi cu zi. Dacă Îl rugăm, Domnul ne va ajuta să facem ce e bine.

➤ Limba, adică vorbirea, este o „forță” care poate influența în bine sau în rău. Cum o numește apostolul Iacov? (**Iac. 3,6**)

➤ Cum este cel care poate să-și stăpânească limba? (**vers. 2**) _____

Simplitate și echilibru în vestimentație

Un text important

Scriptura ne învață că adevărata frumusețe o dă caracterul. Atât Petru, cât și Pavel au prezentat principiul de bază pentru călăuzirea bărbaților și a femeilor în domeniul podoabelor și al vestimentației: „Podoaba voastră să nu fie podoaba de afară... în purtarea de scule de aur sau în îmbrăcarea hainelor (1 Petru 3,3). „Vreau, de asemenea, ca femeile să se roage îmbrăcate în chip cuviincios, cu rușine și sfială; nu cu împletituri de păr, nici cu aur, nici cu mărgăritare, nici cu haine scumpe, ci cu fapte bune, cum se cuvine femeilor care spun că sunt evlavioase” (1 Timotei 2,9.10).

Obiective

1. Să subliniem ideea că „noi suntem o priveliște pentru lume, îngeri și oameni”.
2. Să arătăm că simplitatea se armonizează cu reînvierea și reforma.
3. Să demonstrăm că adevărata frumusețe o dă un caracter sfânt și curat.

Materiale necesare

Două reviste de modă din sezoane diferite.

Pentru studiu suplimentar

Ellen White

Introducere

În toate manifestările sale, stilul de viață și purtare creștin este un răspuns la mântuirea prin Hristos. Creștinul dorește să-L onoreze pe Dumnezeu și să trăiască așa cum ar trăi Isus. Deși unii consideră că stilul de viață creștin nu este altceva decât o listă cu ce nu trebuie să

faci, noi trebuie să-l vedem mai degrabă ca o serie de principii pozitive, care acționează în cadrul general al mântuirii. Când Duhul Sfânt vine în viața unei persoane, are loc o schimbare ce este evidentă pentru cei din jurul ei (Ioan 3,8).

În toate împrejurările, favorabile sau nefavorabile, trebuie să căutăm să înțelegem și să trăim în armonie cu „gândul” Domnului Isus (1 Corinteni 2,16).

Întrebări pentru discuție

1. Citiți 2 Regi 9,30 și Ieremia 4,30. Cu ce asociază Biblia cosmeticele ostentative? (cu păgânismul și apostazia)
2. De asemenea, citiți Geneza 35,2.4. Când Iacov și-a chemat familia să se consacre, la ce a renunțat aceasta?
3. De ce crezi că Dumnezeu este împotriva modei și a purtării de bijuterii?

Povestire

Edna Mae era una dintre cele mai bune prietene ale mele când eram la școală. Era o fată simplă, dar făcea tot posibilul să nu se vadă lucrul acesta. Încerca să se depășească pe sine și ascundea, nu întotdeauna cu succes, lipsa banilor. În apropierea unei dintre aniversări, ea a invitat la petrecere toate fetele din clasă. În fiecare zi la școală eu eram foarte însuflețită întrebând-o întruna:

– Ce fel de tort o să fie? Și o să fie concursuri cu premii? Împodobești casa? Dar pălărioare festive vei avea?

Edna Mae doar dădea din cap. Începusem numărătoarea inversă până în duminica petrecerii.

A sosit și ziua mult așteptată. Am împachetat cadoul, m-am îmbrăcat cu cele mai frumoase

haine și am plecat. Am fost însă uimită de simplitatea cu care era mobilată casa. Îmi dădeam seama cât efort trebuie să fi făcut părinții să nu-lipsească Ednei Mae nimic.

Trecând peste toate acestea, m-am bucurat că ajunsesem prima, pentru că puteam să dau o mână de ajutor la aranjarea celor douăsprezece bomboniere – câte una pentru fiecare invitată. Masa era acoperită cu o față de masă obișnuită, chiar prea simplă, pe care însă erau așezate farfurii și pahare asortate. Peste tot erau baloane. În ansamblu, casa arăta frumos, a sărbătoare.

Însă invitatele nu mai veneau. Edna Mae locuia la marginea orașului, iar fetele, probabil, nu erau obișnuite cu astfel de locuri. Ne-am așezat pe trepte și am tot așteptat. Edna Mae începu să plângă. Mă simțeam atât de îngrozitor încât nu știam ce să mai zic. În cele din urmă, mama ei a ieșit din casă și a anunțat:

– Să înceapă petrecerea. Vă puteți distra doar voi două. Bucurați-vă că puteți mânca mai multe dulciuri.

Am jucat împreună cu Edna Mae tot felul de jocuri și am mâncat câte două porții de tort.

Când m-a luat mama, am întrebat-o în mașină, pe drum spre casă:

– De ce n-au venit celelalte fete? Edna Mae s-a necăjit atât de tare!

Mama a șovăit mai întâi, apoi a zis cu tristețe:

– Scumpo, celelalte fete n-au venit pentru că Edna Mae face parte dintr-o familie mai săracă, nu are haine la modă; este o fată modestă. Din păcate, sunt convinsă că aceasta este cauza pentru care nu au binevoit să vină la aniversarea Ednei Mae. Oamenii au prejudecăți, judecă după aparențe.

– Bine, atunci toate fetele astea sunt rele. Au făcut-o să plângă pe Edna Mae. Eu n-o să judec niciodată după aparențe.

Mama m-a luat de după umeri și mi-a spus:

– Mă bucur, scumpo. Și mă bucur și pentru că Edna Mae are o prietenă așa bună.

(Adaptare după *Edna Mae: prima lecție despre prejudecată*, din „Supă de pui pentru suflet de copil”)

Activitate

Priviți împreună revistele de modă din sezoane diferite sau din ani diferiți. Observați și accentuați cât de schimbătoare este moda și cât de mult trebuie să cheltui ca să fii în pas cu ea. Discutați și ce se urmărește printr-o anumită linie vestimentară, ce se dorește să se pună în valoare – liniile corpului, sexualitatea, pentru a atrage privirile tuturor.

Vorbiți și despre faptul că moda subjugă – de exemplu dacă până acum nu îți plăcea o anumită culoare, de acum, pentru că este în top, începe să devină una dintre cele mai preferate.

Întrebați: Credeți că toate acestea se potrivesc cu statutul nostru de copii ai lui Dumnezeu?

Ilustrație

Discutați despre o situație în care cineva nu a fost tratat cum se cuvine din cauza unei ținute demodate sau ieftine.

Încheiere

Scriptura ne învață că o bună administrare cere o viață de sacrificiu. În timp ce o mare parte din omenire este subnutrită, idolul materialismului așază înaintea creștinilor ispite începând de la haine, mașini și bijuterii scumpe, până la case luxoase. Simplitatea modului de viață și a înfățișării îi așază pe creștini într-un contrast izbitor cu lăcomia și „lăudăroșia vieții”.

Dacă Îl onorăm pe Mântuitorul prin felul în care vorbim, acționăm și ne îmbrăcăm, devenim ca un magnet, atrăgându-i pe oameni la El.

Materialul pentru elevi

Simplitate și echilibru în vestimentație

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

CÂT DE MULT MĂ PREOCUPĂ MODA

Beatrice s-a născut într-o familie veselă, căreia îi plăceau plimbările, înghețata servită cu dulceață de cireșe amare și moda în cel mai rafinat sens al ei. Singură la părinți, iubită, chiar răsfățată, n-a știut niciodată, în casa părintească, ce înseamnă privațiunea. Situația materială, poziția socială și profesională a părinților, precum și statutul copilului singur la părinți au modelat în ea standarde pe care, mai târziu, cu greu a reușit să le modifice.

La 16 ani, vârsta celor mai înalte aspirații și căutări, două dimensiuni erau deja bine conturate în mintea ei: EA și MODA. Mama obișnuia să-i spună că o femeie deșteaptă, care știe ce vrea, nu își uită aceste trei lucruri: capul, rujul și rimelul. Iar ea a învățat atât de bine această lecție, încât garderoba, bijuteriile și fardurile au ocupat, în mod natural, un loc egal cu pregătirea profesională. Conceperea unei ținute pentru o petrecere obișnuită echivala, în energie și timp, cu pregătirea pentru teze. Cât despre petrecerea pentru Revelion, un ritual întreg din care nu lipsea nimic. De multe se putea plânge, dar de monotonie, în niciun caz. Mai târziu a avut parte de prezentări de modă la televiziune, de evenimente mondene, interviuri, articole. Devenise atât de ocupată, că nu avea timp să cheltuiască nici banii pe care îi obținea cu atâta trudă.

Atunci însă a început să experimenteze pentru prima dată gustul amar al deșertăciunii deșertăciunilor acestei lumi. Obosită, dezamăgită pentru că viața era altfel decât în filme,

Beatrice a acceptat invitația de a vizita, într-o sâmbătă dimineața, o Biserică Adventistă. Rezultatul? Uimitor! Pur și simplu nu îi venea să creadă că există oameni care reușesc o dată pe săptămână să se rupă de tot și să acorde timp relației lor cu Dumnezeu. Era curioasă și confuză, deoarece fețele oamenilor emanau liniște, amabilitate și luminozitate ce au determinat-o să revină și în săptămânile următoare cu un simțământ nou, pe care nu-l mai experimentase până atunci. Acesta a fost începutul, pentru că mai târziu a vrut să fie ca ei. Să-L cunoască pe Dumnezeul lor, să mănânce ce mâncau ei, să simtă ce imțeau ei și... să arate ca ei.

Dar, când pe fiecare fibră a ființei tale sunt imprimate gustul și ritmul lumii, transformarea e dureroasă, fragilă, diformă, expusă extremelor. Rând pe rând, Beatrice a renunțat la alimentația neaptrivită, la munca peste măsură, chiar și la bijuterii. Însă lupta a început de-abia când a ajuns la vestimentație și la farduri. Pentru ea, lupta cu moda a fost teribilă, pe viață și pe moarte. Ar fi negociat cu oamenii la infinit, numai să le smulgă bunăvoința, dar, în adâncul sufletului ei, simțea că pe Dumnezeu nu-L va putea îndupleca niciodată.

I se părea o absurditate să-i ceri unei femei să renunțe la ceea ce pentru ea însemna feminitate și chiar identitate. Era dependentă de imaginea ei aranjată. De luni de zile lupta cu Dumnezeu să-L convingă să-și ajusteze standardele. Presiunea luptei ajunsese insuportabilă. Trebuia să ia o decizie. Așa nu mai putea continua: „Doamne, a strigat ea, mă auzi? Te rog spune-mi de ce? Dă-mi argumente logice. Ce nu e bine? Ce nu înțeleg?”

Răspunsul a venit în mintea ei fulgerător: „Ce vrei tu să adaugi la ce am creat Eu? Și chiar dacă ai insista să vrei, ai putea?” A plâns mult și cu fiecare ședință de machiaj, parcă îi spunea lui Dumnezeu: „Doamne, vezi ochii mei? N-ai

reușit. Mi-ar fi plăcut ca linia lor să fie ascenden-
tă. Slavă omului pentru creionul dermatograf!
Iar buzele... N-ai fost prea atent, una este mai
subțire, alta mai groasă. Slavă omului pentru ruj!
Genele... cam scurte și lipsite de personalitate.
E în regulă, te pot înțelege. Îți vin în ajutor cu
puțin rimel. Slavă omului!”

Dacă după această conversație de tip
rugăciune poți spune un „Amin” convingător,
atunci poți merge mai departe liniștit. Dar, dacă
acolo, în sufletul sincerității sufletului tău, s-a
tulburat ceva, trebuie să te oprești și să faci cale
întoarsă. Asta a făcut și Beatrice.

1. Duminică

lată părerea mea

➤ Noi suntem chemați să fim un popor
evlavios, care gândește, simte și acționează în
armonie cu principiile Cerului. Pentru ca Duhul
să refacă în noi caracterul Domnului nostru,
trebuie să ne angajăm numai în acele activități
care vor produce în viața noastră puritatea,
sănătatea morală și bucuria manifestate în viața
Domnului Hristos. Aceasta înseamnă că
distracțiile și plăcerile noastre trebuie să fie la
cele mai înalte standarde ale bunului-gust și
frumuseții creștine.

➤ În timp ce recunoaștem deosebirile
dintre diferite civilizații, îmbrăcămintea noastră
trebuie să fie simplă, decentă și de bun-gust, așa
cum le stă bine acelor a căror frumusețe nu
constă în împodobirea exterioară, ci în podoaba
nepieritoare a unui duh blând și smerit.

➤ Dumnezeu S-a îngrijit de primele haine
ale lui Adam și ale Evei și El știe că avem nevoie
astăzi de haine corespunzătoare (Matei 6,25-33).
Noi trebuie să ne bazăm alegerea hainelor pe
principiile simplității și decenței; ele să fie prac-
tice, sănătoase și atractive.

Tu ce părere ai?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre
citatele de mai jos sunt concepțiile unor ade-
vărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele
nu sunt. Observi deosebirile? Cum se raportează

aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în
Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din
secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care
să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești
la Școala de Sabat.

➤ „Mărturia creștină cere simplitate. Modul
în care ne îmbrăcăm demonstrează în fața lumii
cine și ce suntem – nu în sensul unei cerințe le-
gale, ca în era victoriană, ci ca o expresie a iubi-
rii noastre pentru Isus.” – William G. Johnsson,
autor creștin

➤ „Deși recunoaștem deosebirile de
cultură, îmbrăcămintea noastră trebuie să fie
simplă, modestă și curată, așa cum se potrivește
acelor pentru care adevărata frumusețe nu
constă în împodobirea exterioară, ci în podoaba
nepieritoare a unui duh blând și liniștit.” – *AZȘ
cred...*

➤ „În îmbrăcămintă, precum și în toate
celelalte lucruri, avem privilegiul de a-L preamări
pe Creatorul nostru. El dorește ca hainele noas-
tre să nu fie numai bine aranjate și sănătoase, ci
să fie și potrivite și să cadă bine. Caracterul unei
persoane este apreciat după felul în care se
îmbracă. Cu gust rafinat, o minte cultivată se va
descoperi în alegerea unei îmbrăcăminți simple
și potrivite.” – Ellen White, autoare inspirată

➤ „Îmbrăcămintea creștinului trebuie să fie
demnă de chemarea sa: simplă, curată, ordo-
nată și în acord cu credința și cu personalitatea
sa.” – V. Moldovan, autor creștin

3. Marți

Ei și?

➤ Moda, în general, și fardurile, în special,
creează o dependență puternică de lumea
aceasta. Începi puțin, apoi încă puțin, după care
nu te mai poți opri. Următorul pas cere o schim-
bare radicală. Cumperi reviste, alergi cu sete în
priviri prin magazine, studiezi noile oferte și vezi
rezultatele. Efortul tău nu trece neobservat.

➤ Colegii te remarcă, te încurajează și-ți
admiră noua înfățișare. Nici la biserică machiajul
nu pare să mai fie o problemă atât de mare. Îți
liniștești conștiința spunându-ți că mai sunt și
alții, dar, în realitate, este o ruptură. E dificil să te
așezi în genunchi când fusta e prea scurtă sau

când poșeta ta adăpostește lângă Biblie rujul, rimelul și creionul dermatograf. Așa e moda.

➤ **Lumea lui Dumnezeu, cea sfântă, curată și adevărată, are și ea regulile ei. Și cum sufletul tău este prea strâmt să adăpostească două lumi, Dumnezeu îți spune astăzi, prin Cuvântul Său, că „nu se poate sluji la doi stăpâni”, căci fie vom urî pe unul și vom iubi pe celălalt, fie vom ține numai la unul și vom nesocoti pe celălalt (Luca 16,13).**

➤ **În timp, Dumnezeu a câștigat biruința pentru mine, dar trebuie să pun acolo un străjer atent, pentru că „știi în adevăr, că nimic bun nu locuiește în mine, adică în firea mea pământească, pentru că, ce-i drept, am voința să fac binele, dar n-am puterea să-l fac” (Romani 7,18).**

➤ **Noi, oamenii, știm ce înseamnă păcatul. Nu ne putem dezvinovăți, pentru că Dumnezeu a lăsat în noi un semn: „Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum v-o dă lumea” (Ioan 14,27). O pace inconfundabilă. Când ea dispare, un univers întreg se spulberă, Universul lui Dumnezeu. Dar Dumnezeu nu cunoaște noțiunea de înfrângere. Victoria este singura acțiune care i se potrivește. Iar biruința Lui este mântuire pentru noi.**

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **1 Samuel 16,7**

„Și Domnul a zis lui Samuel: '... omul se uită la ceea ce izbește ochii, dar Domnul se uită la inimă.'”

➤ **Psalmi 93,5**

„Mărturiile Tale sunt cu totul adevărate; sfințenia este podoaba Casei Tale, Doamne, pentru tot timpul cât vor ține vremurile.”

➤ **Psalmi 119,72**

„Mai mult prețuiește pentru mine legea gurii Tale, decât o mie de lucruri de aur și de argint.”

➤ **Psalmi 119,127**

„De aceea, eu iubesc poruncile Tale, mai mult decât aurul, da, mai mult decât aurul curat.”

➤ **Proverbe 8,10**

„Primiți mai degrabă învățăturile mele decât argintul, și mai degrabă știința decât aurul scump.”

➤ **Proverbe 11,22**

„Femeia frumoasă și fără minte este ca un inel de aur pus în râul unui porc.”

➤ **Proverbe 16,16**

„Cu cât mai mult face câștigarea înțelepciunii decât a aurului! Cu cât este mai de dorit câștigarea priceperii decât a argintului!”

➤ **Proverbe 22,1**

„Un nume bun este mai de dorit decât o bogăție mare și a fi iubit prețuiește mai mult decât argintul și aurul.”

➤ **1 Petru 3,3,4**

„Podoaba voastră să nu fie podoaba de afară, care stă în împletitura părului, în purtarea de scule de aur sau în îmbrăcarea hainelor, ci să fie omul ascuns al inimii, în curăția nepieritoare a unui duh blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu.”

➤ **1 Timotei 2,9,10**

„Vreau, de asemenea, ca femeile să se roage îmbrăcate în chip cuviincios, cu rușine și sfială; nu cu împletituri de păr, nici cu aur, nici cu mărgăritare, nici cu haine scumpe, ci cu fapte bune, cum se cuvine femeilor care spun că sunt evlavioase.”

5. Joi

Ce legătură are cu mine?

➤ Cum trebuie să fie îmbrăcămintea noastră?

1. **Simplă.** La fel ca în toate compartimentele vieții noastre, chemarea la simplitate adresată creștinului se referă și la felul în care ne îmbrăcăm.

2. **De înaltă virtute morală.** Creștinii nu vor păta frumusețea caracterului lor cu un stil de a se îmbrăca ce trezește „pofa firii pământești” (1 Ioan 2,16). Pentru că doresc să le dea și altora mărturie, ei se vor îmbrăca și se vor comporta într-un mod decent.

3. **Practică și economică.** Pentru că sunt administratorii banilor pe care Dumnezeu i-a încredințat lor, creștinii vor practica economia, dar aceasta nu înseamnă neapărat cumpărarea hainelor celor mai ieftine cu putință, ci unele de bună calitate.

4. **Sănătoasă.** Creștinii vor evita stilurile de îmbrăcămintă care nu protejează în mod adecvat corpul sau care strâng; în caz contrar, îmbrăcămintea va face ca sănătatea să se deterioreze.

5. Caracterizată de farmec și frumusețe naturală. Referindu-Se la crinii de pe câmp, Domnul Isus a spus că „nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre ei” (Matei 6,29). În felul acesta, El a ilustrat viziunea Cerului cu privire la frumusețe, care este caracterizată de farmec, simplitate, puritate și naturalețe. Etalarea lumească, așa cum se vede în moda efemeră, nu are nicio valoare în ochii lui Dumnezeu.

➤ Creștinii îi câștigă pe cei necredincioși nu arătând ca lumea și comportându-se la fel, ci printr-un mod atrăgător și înviorător de a fi „altfel”.

➤ În locul podoabelor exterioare, Petru sfătuiește ca cei credincioși să se concentreze asupra dezvoltării omului „ascuns al inimii, în curăția nepieritoare a unui duh blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu (1 Petru 3,1-4).

6. Vineri

Cum se întâmplă?

➤ Lumea de astăzi se află într-o incredibilă stare de flux și schimbare. Valorile și punctele de vedere tradiționale au fost modificate și aproape răsturnate într-un timp relativ scurt. Sub influența paralizatoare a televiziunii și a celorlalte mijloace de comunicare în masă, mințile au fost manipulate și au fost impuse anumite standarde. Gândirea și modul de viață ne sunt influențate de ceea ce vedem și auzim.

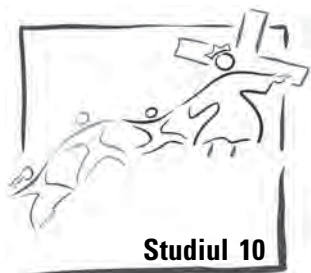
➤ Singura noastră siguranță este Sfânta Scriptură, care ne spune: „Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el. Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții nu este de la Tatăl, ci din lume” (1 Ioan 2,15.16).

➤ „Pentru că ce este înălțat între oameni este o urâciune înaintea lui Dumnezeu” (Luca 16,15). Crezi că acest principiu se poate aplica și în privința modei? Exprimă-ți părerea.

➤ Crezi că, respectând acest principiu despre care vorbește Domnul Isus, oamenii din afară ne vor privi ca fiind ciudați, extremiști, limitați?

➤ Ellen White spune în *Principiile fundamentale ale educației creștine*, pag. 295, că „noi suntem o priveliște pentru lume, îngeri și oameni”.

➤ Cum ne schimbă acest adevăr perspectiva despre felul în care trebuie să ne îmbrăcăm și să arătăm?

Isus – Marele nostru Preot

Un text important: Evrei 4,15.

Conceptul de „mare preot” poate fi destul de ciudat pentru juniori, întrucât în societatea contemporană nu există un corespondent.

Totuși ideea de mijlocire și reprezentare poate fi lesne înțeleasă. Adesea, acasă, mama „mijlocește” pentru un copil pe care altfel tata l-ar pedepsi cu prea multă asprime. Și la școală, de multe ori, prietenii joacă rolul de avocați, pledând pe lângă câte un profesor în favoarea prietenului lor: „Este la prima abatere, n-a intenționat să vă supere etc.”

Principiul acesta al reprezentării și al mijlocirii în favoarea cuiva stă la baza lucrării preotului în serviciul de la sanctuarul din Vechiul Testament și mai ales a lucrării marelui preot.

Iată cum este descrisă lucrarea de Mare Preot a Domnului Isus în 2 Ioan 2,1, în versiunea *Living Bible*: „Dacă păcătuiești, este cineva care poate pleda pentru voi înaintea Tatălui. Numele Său este Isus Hristos, singurul în care se întru-chipează tot ce e bun și care este în totul plăcut Tatălui.”

Obiective

1. Să subliniem ideea că toate serviciile de la sanctuar arătau spre Hristos, adevărata jertfă pentru păcatele noastre. Doar El poate mântui – fără sacrificiul Său, jertfele de animale nu aveau sens.

2. Să revedem serviciul din Ziua Ispășirii (Levitic, capitolul 16) ca o ilustrare a judecății care se ține acum în cer.

3. Să arătăm că aceia ale căror păcate nu au fost iertate vor fi nimiciți de prezența lui Dumnezeu. Isus nu poate prezenta meritele sângelui Său în favoarea celor care nu cer lucrul acesta.

4. Să-i încurajăm pe cei care se tem de judecată, arătându-le că Isus este Apărătorul nostru. El știe totul despre noi, ne iubește și vrea să ne scape de vina păcatelor noastre.

Materiale

O schemă a sanctuarului din vechime.

Pentru studiu suplimentar

Patriarhi și profeți, cap. 30; *Tragedia veacurilor*, cap. 23, 24.

Introducere

Amintiți-vă împreună cu clasa „schema” sanctuarului: curtea, cortul cu cele două încăperi, obiectele care se aflau acolo. Faceți schema pe tablă, cu ajutorul copiilor. Orientați-o așa cum este indicat în Biblie, ținând seama de punctele cardinale. După ce ați desenat, dumneavoastră sau un elev, curtea și sanctuarul, chemați pe rând câte un copil să deseneze sau să treacă inițialele diferitelor obiecte în locul în care se afla fiecare. Având această schemă în față, discutați puțin despre Ziua Ispășirii.

Întrebări pentru discuții

1. Ce legătură există între slujbele de la sanctuarul din vechime și Planul de Mântuire? Ce legătură este între mielul de jertfă și Isus?

2. Ce rol juca, în serviciul de la sanctuar, credința?

3. Care este importanța Zilei Ispășirii în doctrina Bisericii Adventiste?

4. Ce legătură am eu cu lucrarea lui Isus în favoarea păcătoșilor, despre care am învățat în această lecție?

5. Dacă ar trebui să înjunghii un miel de fiecare dată când păcătuiești, ai fi mai atent la cuvintele și faptele tale?

6. Ce urmează după încheierea judecății de cercetare?

(Ați putea scrie aceste întrebări pe bilețele. Împărțiți clasa în două echipe. Fiecare, prin reprezentanți, va avea de răspuns la trei întrebări. Stabiliți un sistem de evaluare a răspunsurilor. De exemplu, cinci puncte pentru un răspuns complet și coerent, dat de elevul care a luat biletul; răspuns incomplet, numai 3 puncte. Echipa sa poate face completări pentru întregirea răspunsului. Dacă încă mai e ceva de spus și acest lucru este făcut de un elev din cealaltă echipă, aceasta va primi două puncte pentru intervenție.)

Povestire

A. Trandafirii reginei

Se părea că nimeni nu știe cum, dar fetița reușise să intre în sera castelului Balmoral. Era iarnă și fetița ar fi vrut să cumpere, de cei câțiva bănuți care reprezentau toate economiile ei, nici mai mult nici mai puțin decât un trandafir frumos pentru mama ei, care era bolnavă.

– Vă rog, domnule, i-a spus ea grădinarului, vindeți-mi și mie un trandafir!

Dar grădinarul nu avea dreptul nici să vândă, nici să dea flori din serele reginei, așa că a refuzat-o.

Fetița s-a îndreptat spre ieșire, aruncând o privire plină de tristețe spre atât de doriții trandafiri, când, de după o perdea de trandafiri, a apărut o doamnă. O văzuse pe fetiță și auzise discuția. Avea în mână un coș cu trandafiri de-abia culeși. I-a întins fetiței un buchet superb, spunând:

– Copila mea, grădinarul are dreptate. Nu poate să vândă, nici să dea trandafiri din sera regală, dar regina poate. Ia trandafirii și du-i mamei tale. Spune-i că eu i-am trimis. Eu sunt regina.

Iertarea seamănă cumva cu darul reginei. Am putea face donație bisericii o avere, transformată în aur, pietre prețioase sau cantități enorme de bani, dar, oricât am da, nu putem să ne cumpărăm iertarea de păcat. Am putea angaja cel mai bun avocat care să pledeze în favoarea noastră, dar nici el n-ar putea să „câștige” procesul și să obțină iertarea prin pledoaria sa. Ne-am putea oferi pe noi înșine, cu totul, chiar

ca jertfă, dar nici așa nu am putea „plăti” pentru vina păcatului. Păcatul este atât de ofensator pentru Dumnezeu, încât numai jertfa Fiului Său putea acoperi prețul vinei noastre. Nu există nici un înlocuitor pentru această jertfă.

Domnul Hristos Și-a dat viața pentru noi și Dumnezeu este gata să ne ierte. Tot ce avem de făcut este să cerem acest lucru. Când înțelegem că avem nevoie de El și ne rugăm pentru iertare, El este gata să ne ierte. Dumnezeu a găsit posibilitatea de a îndepărta cu totul păcatul din viața noastră și este dornic să facă acest lucru, dacă Îl rugăm.

B. Semnul

Un preot se afla la un spital și a ajuns lângă patul unei bolnave care era pe moarte. S-a oferit s-o spovedească, să-i ierte păcatele și să-i dea ultima împărtășanie.

– Arătați-mi mâinile, a șoptit femeia.

Preotul și-a apropiat mâinile de ochii ei.

– Sunteți un impostor, a spus ea. Singurul care poate să-mi ierte păcatele este cel care are în mâini urmele cuielelor.

C. Crucea

Câțiva studenți se întorceau amețiți bine de la un chef. Era noapte târziu și cel care mergea înainte a văzut, pe turla unei biserici, crucea strălucind sub razele lunii. Așa amețit cum era, a avut brusc o „revelație”: „Hei, voi, matematicienilor, ia uitați-vă acolo. Acela e semnul plus al lui Dumnezeu! Ha, ha!”

Dar unul dintre colegii lui n-a putut dormi toată noaptea. Spre dimineață, s-a dus în camera colegului care făcuse gluma și i-a spus: „Crucea aceea nu este doar semnul plus al lui Dumnezeu, ci este simbolul iubirii Sale pentru ființele omenești. Eu m-am hotărât să trec de partea crucii, a Celui care a murit pe cruce pentru mine.” Șapte colegi i-au urmat exemplul.

Activitate în clasă

Aduceți în clasă câteva exemplare din *Tragedia veacurilor*. Împărțiți elevii în echipe și dați fiecărei echipe să citească un pasaj semnificativ (sau copiați dvs. aceste citate mai dinainte) din capitolul „În fața raportului vieții”. Apoi să redea ideile din pasaj.

Variantă – un copil să citească expresiv pasajul, iar ceilalți să spună ideile pe care le-au reținut.

Aplicație / Încheiere

Punctați din nou ideile. Stabiliți cu elevii câteva subiecte concrete de rugăciune, precum

și cine se va ruga pentru lucrul respectiv. Rugăciunile pot fi de numai câteva cuvinte. Ultima va fi a dvs. Cereți ca fiecare copil din grupă să-și încredințeze cazul Avocatului ceresc și cereți putere pentru fiecare (amintiți-i pe nume), ca să poată birui păcatul și să rămână pentru totdeauna cu Isus.

Materialul pentru elevi

Isus, Marele nostru Preot

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

MODELUL CEL ADEVĂRAT

Ai lucrat vreodată la un cerc de aeromodel? Acolo se fac avioane „de jucărie”, în sensul că sunt de dimensiunile unei jucării, dar cât mai asemănătoare, în ce privește ideea construirii, cu cele adevărate. „Modelele” de felul acesta ne ajută să ne facem o idee mai clară despre lucrurile, în mărime normală, pe care le reprezintă.

În timpurile biblice, Dumnezeu i-a dat poporului Său modelul Sanctuarului din cer. Biblia îl numește „cort”, pentru că, atunci când israeliții călătoreau dinspre Egipt spre Canaan, sanctuarul lor a fost un cort mare.

Sistemul de închinare (serviciile divine) de la sanctuar era un simbol al lucrării pe care avea s-o îndeplinească Isus, venind pe pământ și apoi în Sanctuarul din cer.

Cortul era alcătuit din trei părți. În Sfânta Sfintelor se afla chivotul legământului, tablele de piatră pe care era scrisă Legea lui Dumnezeu. Capacul chivotului, numit și „tronul harului”, era locul unde se descoperea slava lui Dumnezeu. Era un simbol al tronului lui Dumnezeu. Numai marelui preot îi era îngăduit să intre în Sfânta Sfintelor, o singură dată pe an. Doi îngeri sculptați, cu aripile întinse, străjuiau chivotul de o parte și de alta. În Sfânta, sau Locul Sfânt, se afla altarul pe care se ardea tămâie, un simbol al neprihănirii lui Isus, prin care rugăciunile noastre, care se înalță spre Dumnezeu, sunt primite. Mai era acolo sfeșnicul cu șapte brațe, reprezentându-L pe Isus, Lumina divină, venită să lumineze lumea, și o masă pe care se aflau în permanență douăsprezece pâini, ca simbol al lui

Isus, Pâinea vieții. În curtea sanctuarului se desfășurau cele mai multe dintre serviciile divine. Aici se afla ligheanul cu apă pentru preoți și altarul jertfelor.

Cortul a fost biserica israeliților, sau „centrul lor religios”, atâta timp cât au călătorit și chiar după ce s-au stabilit în Canaan. În vremea lui Solomon a fost construit templul, dar slujbele de la templu erau aceleași de la cort, arătând spre Isus, până la venirea Lui.

Cortul și tot ce se afla și se făcea la cort erau simboluri ale lui Isus și ale lucrării Sale pentru noi: **Chivotul** – tronul lui Dumnezeu; **Sfeșnicul** – Isus, Lumina lumii; **Altarul tămâierii** – rugăciunile înălțate spre tronul lui Dumnezeu; **Masa cu pâinile** – Isus, Pâinea vieții; **Ligheanul** – Spălarea de păcate; **Altarul jertfelor** – Jertfele arătau spre Isus.

Isus și lucrarea Sa în favoarea oamenilor constituiau centrul serviciilor de la cortul din pustie. Omul care păcătuia aducea un miel la sanctuar, își mărturisea păcatul, ținând mâinile pe capul mielului, apoi animalul era înjunghiat. Nu era ușor să iei un animal nevinovat și să-l omori. Dar lucrul acesta trebuia să arate gravitatea păcatului și faptul că, din cauza păcatelor, Fiului lui Dumnezeu avea să-I fie luată viața. Preotul stropea sângele jertfei pe coarnele altarului de jertfă din curte. Apoi, o parte din carnea mielului era fiartă și preotul o mânca, luând în mod simbolic asupra lui păcatul mărturisit de păcătosul care adusese jertfa și oferind iertarea lui Dumnezeu. După aceea, preotul slujea în sanctuar, transferând astfel păcatul asupra sanctuarului. Procedul era puțin diferit atunci când păcătuia un preot sau tot poporul. Dar întregul sistem arăta către Isus, care „a purtat păcatele noastre” (1 Petru 2,24). Când vărsa sângele animalului jertfit, păcătosul trebuia să se gândească la sângele lui Isus, care avea să se verse pentru păcatele lui.

1. Duminică

lată părerea mea

➤ Zi de zi, oamenii veneau la cort, își mărturiseau păcatele și aduceau jertfe. Ca reprezentanți ai lui Dumnezeu, preoții transferau, în simbol, aceste păcate asupra sanctuarului. Iată de ce era nevoie ca sanctuarul să fie curățit.

➤ Lucrul acesta se făcea o dată pe an, în Ziua Ispășirii, când tot poporul era prezent. Erau aleși doi țapi – unul ca să-L reprezinte pe Isus și altul care îl simboliza pe Satana. Primul era sacrificat, jertfirea lui fiind un simbol al morții lui Isus pe cruce. Marele Preot lua din sângele lui și stropea spre capacul ispășirii și înaintea lui, apoi puneă din sângele acesta pe coarnele altarului tămâierii și stropea pe el de șapte ori și, de asemenea, pe altarul jertfelor, din curte. În felul acesta, sanctuarul era curățit, în mod simbolic, de păcatele care le fuseseră iertate oamenilor, dar care fuseseră puse asupra lui.

➤ În timp ce marele preot făcea slujba aceasta în Sfânta Sfintelor, tot poporul stătea afară și, în tăcere deplină, fiecare om se cerceta, căutând să se asigure că toate păcatele fuseseră mărturisite și iertate.

➤ *De ce era Ziua Ispășirii un moment atât de solemn?*

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Există un sanctuar în ceruri, adevăratul cort întemeiat de Dumnezeu, nu de om. În el, Domnul Hristos slujește în favoarea noastră, punând la dispoziția credincioșilor binefacerile jertfei Sale de ispășire aduse pe cruce, o dată pentru totdeauna. El a inaugurat activitatea Sa ca Mare Preot și a început lucrarea de mijlocire la data înălțării Sale. În 1844, la sfârșitul perioadei

profetice de 2.300 de zile, El a intrat în cea de-a doua și ultima fază a lucrării Sale de ispășire. Aceasta este lucrarea judecății de cercetare care constituie o parte a îndepărtării finale a păcatului, simbolizată prin curățirea din Ziua Ispășirii a vechiului sanctuar iudaic. În acest serviciu simbolic, sanctuarul era curățit prin sângele animalelor jertfite, însă lucrurile cerești sunt curățite prin jertfa desăvârșită a sângelui lui Isus Hristos.” – *AZS cred...*

➤ „Judecata de cercetare descoperă ființelor cerești cine sunt cei adormiți în Hristos și socotiți vrednici să aibă parte de Prima Înviere. Ea arată, de asemenea, care dintre cei vii sunt în Hristos, păzind poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus, pe cei care sunt în El, și de aceea sunt pregătiți pentru a fi strămutați în Împărăția Sa veșnică. Această judecată reabilitează dreptatea lui Dumnezeu în lucrarea de mântuire a celor ce cred în Isus. Ea declară că cei care au rămas credincioși lui Dumnezeu vor primi Împărăția. Încheierea acestei lucrări a Domnului Hristos va marca sfârșitul timpului de probă a omenirii, înaintea celei de-a Doua Veniri.” – V. Moldovan, autor creștin

➤ „Subiectul cu privire la Sanctuar și la judecata de cercetare trebuie să fie clar înțeles de către poporul lui Dumnezeu. Toți au nevoie de o cunoaștere personală a poziției și a lucrării Marelui lor Preot. Altfel, le va fi cu neputință să arate credința care este absolut necesară în vremea aceasta sau să ocupe locul pe care Dumnezeu dorește ca ei să-l ocupe. Fiecare are un suflet de câștigat sau de pierdut. Fiecare are un caz ce trebuie să se înfățișeze înaintea barei de judecată a lui Dumnezeu. Fiecare trebuie să se întâlnească față în față cu Judecătorul cel mare. Cât de important este deci ca fiecare minte să contemple cât mai des scena solemnă în care se va ține judecata și se vor deschide cărțile, când, așa cum spune Daniel, fiecare trebuie să-și primească plata la sfârșitul zilelor!” – Ellen White, autoare inspirată

3. Marți

Ei și?

➤ Învățând despre cort, despre slujbele de acolo și despre judecata din Ziua Ispășirii, aflăm

ce se întâmplă acum în ceruri și în ce măsură lucrul acesta ne privește și pe noi. Sistemul jertfelor, prin care erau iertate păcatele vechiului Israel, preînchipuia jertfa lui Isus. Prin credință, păcătosul care aducea jertfa privea către Isus, care avea să Se jertfească pe cruce. În ceruri nu se aduc jertfe de animale, pentru că Isus a îndeplinit lucrarea simbolizată prin animalele jertfite la sanctuarul de pe pământ. Moartea Sa a fost o jertfă deplină pentru păcat.

➤ Când ne rugăm, rugăciunile noastre ajung la Isus, în Sanctuarul din cer, și sunt prezentate Tatălui, așa cum preotul aducea tămâia pe altar. Când ne cerem iertare, Isus face ispășire chiar cu sângele Său, în locul sângelui animalului jertfit, cu care preotul de la sanctuar stropea altarul pentru a face ispășire. Păcatele noastre iertate sunt trecute de Isus asupra Sanctuarului ceresc, la fel cum se făcea la sanctuarul de pe pământ.

➤ Și, după cum sanctuarul pământesc era curățit o dată pe an, în Ziua Ispășirii, și Sanctuarul ceresc trebuie curățit, la sfârșitul slujbei lui Isus ca Mare Preot. Lucrarea aceasta se mai numește și judecata de cercetare. Ea îi descoperă pe cei ale căror păcate au fost mărturisite și iertate, dar și pe cei care au neglijat să-și mărturisească păcatul și să ceară iertare, prin Isus.

➤ Ziua Ispășirii era o zi a judecății. Toate păcatele pentru care oamenii ceruseră iertare și pentru care se făcuse ispășire erau îndepărtate, fiind puse asupra țapului pentru Azazel, care-l simboliza pe Satana și care era dus în pustie. Aceasta simboliza faptul că păcatul avea să fie îndepărtat pentru totdeauna și că Satana este răspunzător pentru că i-a amăgit pe oameni să facă păcate. Toate păcatele nemărturisite și neiertate rămâneau însă asupra făptașilor, care erau eliminați din poporul lui Dumnezeu. Fiecare om era implicat în ceea ce se făcea în ziua aceasta a judecății. Fiecare caz era hotărât.

➤ Toate acestea erau un simbol pentru ce se întâmplă în cer. În timpul de acum, judecata de cercetare este în desfășurare. Cărțile de amintire, în care sunt trecute faptele tuturor celor care au pretins că sunt copii ai lui Dumnezeu, sunt cercetate cu mare atenție. Studiind profețiile biblice, aflăm că judecata aceasta de cercetare a început în anul 1844, la sfârșitul

perioadei profetice de 2.300 de zile, despre care se vorbește în Daniel 8,14. Curățirea sanctuarului, descrisă aici, este timpul judecății. „S-a ținut judecata și s-au deschis cărțile” (**Daniel 7,10**).

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Evrei 4,15**

„Căci n-avem un Mare Preot care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre; ci unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat.”

➤ **Evrei 4,14.15**

„Astfel, fiindcă avem un **Mare Preot** însemnat, care a străbătut cerurile – pe Isus, Fiul lui Dumnezeu – să rămânem tari în mărturisirea noastră. Căci n-avem un **Mare Preot**, care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre; ci unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat.”

➤ **Evrei 9,23.24**

„Dar, deoarece chipurile lucrurilor care sunt în ceruri, au trebuit curățite în felul acesta, trebuia ca înseși lucrurile cerești să fie curățite cu jertfe mai bune decât acestea. Căci Hristos n-a intrat într-un locaș de închinare făcut de mână omenească, după chipul adevăratului locaș de închinare, ci a intrat chiar în cer, ca să Se înfățișeze acum, pentru noi, înaintea lui Dumnezeu.”

➤ **Evrei 9,25.26**

„Și nu ca să Se aducă de mai multe ori jertfă pe Sine însuși, ca marele preot, care intră în fiecare an în Locul preasfânt cu un sânge, care nu este al lui, fiindcă atunci ar fi trebuit să pătimească de mai multe ori de la întemeierea lumii; pe când acum, la sfârșitul veacurilor, S-a arătat o singură dată, ca să șteargă păcatul prin jertfa Sa.”

➤ **Daniel 7,9.10**

„Mă uitam la aceste lucruri, până când s-au așezat niște scaune de domnie. Și un Îmbătrânit de zile a șezut jos. Haina Lui era albă ca zăpada, și părul capului Lui era ca niște lână curată; scaunul Lui de domnie era ca niște flăcări de foc, și roțile Lui, ca un foc aprins. Un râu de foc curgea și ieșea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori Îi slujeau și de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S-a ținut judecata și s-au deschis cărțile.”

➤ **Daniel 8,14**

„Și el mi-a zis: 'Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi sfântul Locaș va fi curățit!'”

➤ **Exod 32,33**

„Domnul a zis lui Moise: 'Pe cel ce a păcătuit împotriva Mea, pe acela îl voi șterge din cartea Mea.'”

➤ **Apocalipsa 22,11**

„Cine este nedrept să fie nedrept și mai departe; cine este întinat să se întineze și mai departe; cine este fără prihană să trăiască și mai departe fără prihană. Și cine este sfânt să se sfințească și mai departe!”

5. Joi**Ce legătură are cu mine?**

➤ Orice complet de judecată este alcătuit din persoane cu funcții bine stabilite. Judecătorul este cel care deschide ședința și o prezidează. La tribunalul din ceruri, președintele curții este Însuși Dumnezeu, Tatăl (**Daniel 7,9**).

➤ Apoi sunt cele două părți – acuzarea, care formulează acuzații împotriva celui dat în judecată și încearcă să demonstreze că acuzatul este vinovat de călcarea legii și deci trebuie pedepsit. De partea cealaltă este apărarea, care încearcă să dovedească nevinovăția celui acuzat sau pledează pentru îngăduință din partea curții.

➤ Înaintea curții cerești, Satana ne acuză, pe fiecare dintre noi. „Pentru că toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu” (**Romani 3,23**). El aduce această acuzare fiecărui om, în mod stăruitor și convingător. El este numit de Biblie „pârâșul fraților noștri, care zi și noapte” ne pârâște „înaintea Dumnezeului nostru” (**Apoc. 12,10**).

➤ De partea cealaltă, este Isus, Apărătorul nostru. El știe totul despre fiecare caz și, pentru că ne iubește, vrea să câștigăm acest proces. El nu spune că cei pe care îi apără sunt nevinovați și nu merită să fie pedepsiți. Dar arată că El a plătit prețul pe care trebuia să-l plătească păcătosul, suferind El Însuși condamnarea la moarte în locul păcătosului. Pentru că Isus a luat pedeapsa asupra Sa, păcătosul poate fi eliberat.

➤ Cazurile aduse în fața tribunalului ceresc sunt judecate pe baza unor fapte reale. Raportul vieții fiecărui om există în cărțile cerului. Îngerii

au făcut aceste rapoarte și sunt martori la proces. Nimeni nu va putea spune că îngerul său a greșit (**Ecl. 5,6**). Faptul că numele noastre vor ajunge la judecată ar trebui să ne liniștească, dar și să ne pună pe gânduri. Fiecare amănunt al vieții noastre va fi trecut în revistă. „Căci Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău” (**Ecl. 12,14**).

6. Vineri**Cum se întâmplă?**

➤ Avem toate motivele să nu ne temem de această judecată. De fapt, chiar ar trebui să ne bucurăm. De ce? Iată persoanele oficiale care participă la judecată și procedurile:

Judecătorul

Acuzatorul

Acuzații

Avocatul apărării

Probele înaintea curții

Martorii

Acuzația

Pledoaria (argumentul) apărării

Sentința

Rezultatul, ca urmare a intervenției apărării

Rezultatul pentru cei care nu pot fi apărați

➤ Cazul meu va ajunge înaintea tribunalului ceresc. „Căci toți ne vom înfățișa înaintea scaunului de judecată al lui Dumnezeu” (**Romani 14,10**). Fie că vrem sau nu, vom apărea în fața completului de judecată. Deși este un lucru foarte serios, nu trebuie să ne temem dacă (și acest „dacă” este foarte important) ne pregătim mai dinainte.

➤ Ioan spune: „V-am scris aceste lucruri, ca să nu păcătuiți” (**1 Ioan 2,1**). Dacă Îl avem pe Isus în inimă, păcatul nu va mai avea putere asupra noastră: „Dar, dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, Cel neprihănit” (**vers. 1 u. p.**). În curțile din ceruri există un Avocat al apărării, gata să preia cazul nostru.

➤ Ce avem noi de făcut?

➤ „Să ne apropiem cu deplină

_____ de scaunul harului, ca să câpătăm _____ și să găsim

_____, pentru ca să fim _____ la vreme de _____” (**Evrei 4,6**).

A doua venire a lui Isus

Un text important

Chiar dacă este mai lung, textul din Ioan 14, 1-3 merită să fie memorat corect. Dacă elevii nu l-au învățat acasă, eventual învățați-l în clasă, folosind una dintre metodele mai vechi – text lacunar, fragmentat, „spune cuvântul precedent și pe următorul” etc.

De reținut că Domnul Isus ne spune, într-un mod care nu lasă loc de îndoieli sau neclarități, că va reveni și atunci vom fi cu El. Avem privilegiul nu doar să așteptăm revenirea Sa, ci și să o grăbim (vezi 1 Petru 3,12 și *Hristos, Lumina lumii*, ed. 2000, pag. 652, 653 – ultimele pagini ale cap. 39).

Făgăduința este la fel de sigură azi ca atunci când le-a fost dată ucenicilor, cu puțin timp înainte de întoarcerea lui Isus la Tatăl.

Obiective

1. Să revedem împreună cu elevii tot ce știm despre revenirea lui Isus – când, cum, unde, de ce.

2. Să facem legătura între prima și a doua venire a lui Isus, arătând că a doua venire n-ar fi posibilă dacă n-ar fi existat prima, iar prima n-ar fi avut sens fără a doua.

3. Să arătăm că este important să fim gata să-L întâmpinăm și să recunoaștem că Biblia este „manualul” cu instrucțiuni pentru pregătire.

4. Să-i ajutăm pe elevi să simtă și să transmită și altora mângâierea pe care ne-o oferă gândul revenirii lui Isus, mai ales atunci când moare cineva apropiat.

Materiale

O coală mare de hârtie și markere sau tablă și cretă.

Pentru studiu suplimentar

Experiențe și viziuni, ed. 2002, pag. 39, 40 (cap. „Prima mea viziune”); *Tragedia veacurilor*, cap. 39, 40, 41 (ed. 2000, pag. 641, 642 – venirea lui Isus va fi văzută de toți oamenii, de pe tot pământul; pag. 675 – efectul venirii lui Isus asupra celor nelegiuți; pag. 675, 676 – efectul asupra pământului).

Introducere

Cereți-le elevilor să se gândească și faceți împreună o listă cu evenimente din ultima săptămână care pot fi înscrise sub titlul: Semne ale revenirii lui Isus.

1. Războaie.
2. Conferințe de pace și continuarea înarmărilor (amenințările din partea țărilor care dețin arme chimice, „exerciții” și „antrenamente” cu participare internațională).
3. Terorism și violență.
4. Anomalii ale vremii și urmările lor – ninsori în țări cu climă caldă, inundații, secetă, creșterea temperaturii, uragane, cicloane.
5. Accidente pe mare, pe uscat și în aer.
6. Declin moral și religios.
7. Predicarea Evangheliei în toată lumea.

Întrebări pentru discuții

1. Mulți oameni cred că Isus va reveni „în taină”, vorbesc despre o „răpire secretă”. Ce răspuns putem da din Biblie?

2. De ce este nevoie să vină Isus din nou pe pământ?

3. Când a început judecata de cercetare? Ce legătură are cu a doua venire a lui Isus?

4. Ce deosebiri sunt între prima și a doua venire? Dar asemănări? Ce deosebiri sunt între ultimele zile petrecute de Isus pe pământ, înainte de înălțare, și revenirea Sa în slavă?

5. Se vede din faptele mele, din viața mea de zi cu zi, că eu cred că Isus va reveni foarte curând?

6. Ce pot face ca să nu-mi pierd credința în a doua venire?

7. Cât mai este până atunci?

8. Cum ne putem pregăti?

Povestire

A. Știam că tata se va întoarce

Un tată înota în ocean cu fetița lui, în vârstă de nouă ani. Erau la oarecare distanță unul de celălalt, când tata a observat că începe refluxul. A înțeles că nu mai avea cum să ajungă până la fetiță. Singura salvare era să vină cât mai repede cu ajutoare, cu o barcă.

„Încearcă să faci pluta, înoată liniștit, nu te agita. Eu mă întorc cu o barcă!” a strigat tata la fetița care era dusă de apă tot mai departe de țărm.

Până să se întoarcă tata cu barca, fetița fusese dusă departe, în larg. Salvamarilor le-a trebuit ceva vreme până s-o localizeze. Dar, când au găsit-o, fetița înota liniștită, așa cum o învățase tatăl ei.

Mai târziu, ziarele au făcut multă tevdură, reporterii au luat-o cu asalt, vrând să afle cum a reușit să stea liniștită atâta timp și așa departe de țărm. „Tata mi-a spus că se va întoarce. Știam că va veni, așa că nu mi-a fost frică. Am făcut așa cum m-a învățat el și a fost foarte bine”, a răspuns fetița simplu.

Încrederea în promisiunea tatălui ei și ascultarea de cuvântul lui i-au salvat viața. Încrederea în Tatăl ceresc și ascultarea de Cuvântul Său ne vor salva pentru veșnicie.

(R. H. Pierson, *501 Illustrations*, pag. 43, 44)

B. Vasul părăsit

– Iată, uită-te la vasul acela de acolo, zise cineva din echipajul de pe *Dei Gratia*. Nu ți se pare ceva ciudat cu el?

– Da, răspunse un altul. Se pare că este în derivă, fără nicio direcție.

– Nu-mi vine să cred, spuse un al treilea. Pur și simplu nu se poate să se afle un vas aici, în mijlocul Oceanului Atlantic, fără căpitan și echipaj. Trebuie să fie ceva în neregulă.

– Oliver, du-te până acolo și cercetează! i-a ordonat căpitanul David Morehouse locțiitorului. Află ce se petrece acolo.

Apropiindu-se de vas, echipa de cercetare a observat că acesta era vasul *Mary Celeste*; fusese ancorat la New York în același timp cu *Dei Gratia*. Marinarii au strigat, dar nimeni n-a răspuns. Trăgând în lungul vasului, oamenii s-au cățărat la bord. Acolo n-au găsit pe nimeni.

În bucătăria vasului, au descoperit apă și hrană din belșug. Nu era nicio dovadă că valurile ar fi inundat vasul, măturându-i pe pasageri peste bord. O haină de femeie și câteva jucării de copil zăceau în jur, ca și când proprietarii ar fi plecat în grabă. O scrisoare, scrisă pe jumătate, se afla pe masa din cabina secundului. Bărcile de salvare au dispărut, dar cele zece persoane care se aflau pe vas când acesta a părăsit New York-ul n-au mai fost găsite niciodată. Ce s-a întâmplat a rămas încă o taină.

Echipajul de pe *Dei Gratia* a remorcat vasul pustiu, l-a dus la Gibraltar și a predat cazul tribunalului Vice-Amiralității Britanice. Vasul a fost redat proprietarilor, iar echipajul de pe *Dei Gratia* a primit o recompensă de 3.500 de dolari.

Acel vas singuratic, lăsat să navigheze singur, necondus, pe vasta întindere a Oceanului Atlantic, este asemănător cu acei oameni care nu-L cunosc pe Isus. Viața lor este goală. Ei n-au nicio țintă. Se pare că vasul vieții lor n-are niciun căpitan. Ei navighează, duși de curent, spre nimicire.

O inimă fără Hristos este întotdeauna singuratică. O viață fără El este goală și fără însemnătate. La drept vorbind, fără El, ce putem face? Fără El, unde putem merge? Fără binecuvântările Lui în viața noastră, suntem sortiți la nereușită. Fără călăuzirea Lui, suntem ca un vas pe mare fără căpitan sau echipaj. Fără El, suntem pierduți. (D. Watts, *Aceasta este ziua*, pag. 342)

Activitate în clasă

Cereți-le elevilor să facă fiecare o listă cu motivele pentru care Isus va reveni. (La secțiunea pentru marți este deja o astfel de listă, însoțită de texte biblice.) Ar putea fi un fel de extemporal – cereți-le să scrie și ideea din textul biblic și referința.

Biblia vorbește despre contrafaceri (imitații) ale revenirii lui Isus. Este însă un lucru care nu va fi îngăduit să fie imitat. Care? (Puteți pregăti dinainte citatul din *Tragedia veacurilor* care

răspunde la această întrebare.) Propuneți-le elevilor să alcătuiască un program care să poată fi prezentat în comunitate, având ca subiect revenirea lui Isus. Căutați împreună cântări, poezii și citate potrivite. Cei care se pricep la scris pot compune câteva teme. Puteți lega a Doua Venire de Prima și programul ar fi o completare la programul de Crăciun.

Aplicație / Încheiere

Rugăciunea de încheiere ar trebui să exprime reconsacrarea clasei și cererea ca Dumnezeu să-i ajute pe toți membrii clasei să rămână statornici, să fie gata să-L întâmpine pe Isus cu bucurie.

Materialul pentru elevi

A doua venire a lui Isus

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

➤ _____

CINE ESTE CEL CE VINE?

Nașterea lui Isus în Betleem, sărbătorită cu atâta fast și zgomot de întreaga creștinătate la sfârșitul fiecărui an, a fost doar începutul vieții Sale ca om. Pruncul din iesle a crescut, cum cresc toți copiii, a ajuns un om matur, a mers din loc în loc făcând bine oamenilor, a murit pe cruce, apoi S-a întors la cer, unde Se află acum. Minunat, dar nu e tot. „Acest Isus” (**Fapte 1,11**) va veni din nou pe pământ. Numim acest eveniment „a Doua Venire”, sau „revenirea lui Isus”.

Dar atunci nu va mai veni ca un copilăș neajutorat, într-o iesle. Nici ca un băiețel în creștere sau ca un predicator ce umblă din loc în loc. Nu va mai purta coroana de spini, nu va mai fi batjocorit, lovit sau scuipat. Nu va mai purta mantaua purpurie a batjocurii și nu va mai fi condamnat pentru că spune că e rege. Nu va mai muri pe cruce ca un osândit. Nu va mai avea înfățișarea unui om oarecare.

Și totuși acest Isus „va veni”. De data aceasta, în strălucire și slavă, însoțit de mii de îngeri și purtând coroana biruitorului. Pentru mulți, ziua aceea va fi cea mai minunată din viața lor, fiindcă L-au așteptat. Pentru alții va fi ceva groaznic, pentru că, voit, ei L-au întors spatele. Fiecare dintre noi se va afla atunci ori într-un grup, ori în celălalt.

Eram în Anglia, într-o gară care este un mare nod de cale ferată, la vest de Londra.

– Depărtați-vă de marginea peronului! S-a auzit la stație vocea șefului de gară. Se apropie Expresul Cardiff!

M-am uitat în lungul liniei. Undeva, foarte departe, se zărea un punctișor; ceva mai aproape, luminile roșii ale semafoarelor. Dar punctul creștea rapid, până ce a luat forma unei locomotive care se făcea tot mai mare și care a trecut prin stație cu o viteză de peste 160 km/h, lăsând în urmă un vârtej ca un uragan.

Dacă n-ar fi fost anunțul acela, și eu, și alții care stăteau lângă linie am fi fost pur și simplu „trași” de curentul format de uriașul de oțel.

Isus vine, dar când? Cum putem ști? De-a lungul „drumului” sunt multe „semafoare”, iar vocea „Șefului gării” se aude clar: „Mă voi întoarce” – este mesajul Lui în **Ioan 14,3**. „Da, Eu vin curând” (**Apocalipsa 22,20**).

Nu știm exact când. „Despre ziua aceea și despre ceasul acela nu știe nimeni”, spune Isus în **Matei 24,36**. Dar semnele ne arată că venirea Lui s-a apropiat. În trei dintre cele patru Evanghelii este câte un capitol în care sunt menționate aceste semne – **Matei 24, Marcu 13, Luca 21**.

Catastrofe în lumea naturală; războaie și lupte între popoare, semne în soare, lună și stele, vestirea Evangheliei în toată lumea – toate acestea ne spun că marele eveniment se apropie. Isus nu vrea să fim luați prin surprindere. „Tot așa și voi, când veți vedea toate aceste lucruri, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la uși” (**Mat. 24,33**). Și avertizarea sună clar: „Păziți-vă; iată că vi le-am spus toate dinainte” (**Marcu 13,23**).

1. Duminică

lată părerea mea

➤ Datorită televiziunii prin satelit, care „acoperă” întreaga lume, orice știre importantă este aflată imediat pe tot globul. Și revenirea lui Isus va fi văzută și auzită pe tot pământul, chiar atunci când va avea loc. Instalațiile TV ale

cerului vor funcționa mult mai eficient decât cele mai bune aparate care există azi. „Iată că El vine pe nori. Și orice ochi Îl va vedea” (**Apocalipsa 1,7**). Când Isus S-a înălțat la cer, după înviere, îngerii le-au spus ucenicilor: „Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer” (**Fapte 1,11**). Deci din Biblie aflăm că revenirea lui Isus va fi vizibilă, personală și literală.

➤ Isus ne-a avertizat și despre apariția unora care vor imita venirea Sa. Dacă știm cum va fi revenirea lui Isus, vom putea recunoaște orice contrafacere a lui Satana și nu vom fi amăgiți. Isus va face un lucru pe care nimeni nu-l poate face: îi va învia pe cei morți.

➤ Mai sunt și alte lucruri care fac imposibil ca revenirea lui Isus să fie imitată perfect – știi care?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebirea? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „A Doua Venire a lui Hristos este binecuvântata speranță a bisericii, marele punct culminant al Evangheliei. Venirea Mântuitorului va fi literală, personală, vizibilă și mondială. Când El va reveni, morții neprihăniți vor fi înviați și, împreună cu cei neprihăniți care vor fi în viață, vor fi glorificați și luați la cer, iar cei nelegiuți vor muri. Împlinirea aproape completă a tuturor lanțurilor profetice, împreună cu condiția actuală din lume, arată că venirea lui Hristos este iminentă. Timpul acestui eveniment nu a fost descoperit, de aceea suntem îndemnați să fim gata în orice vreme.” – *Azș cred...*

➤ „Revenirea lui Hristos este făgăduită în Biblie în 1.846 de locuri: Vechiul Testament vorbește despre ea în 1.527 de ori, iar Noul Testament, de 319 ori. Este doctrina cea mai specifică

a creștinismului și formează nota dominantă a cre-dinței acesteia.” – R. Pache, teolog

➤ „Noi credem fără îndoială că Hristos vine în curând. Aceasta nu este pentru noi o născocire, ci o realitate. Când vine, El nu vine cu scopul de a ne curăța de păcate, nu va îndepărta defectele din caracterul nostru, nici nu va vindeca infirmitățile temperamentului și înclinațiilor noastre. Când Domnul va veni, cei sfinți vor rămâne sfinți. cei care și-au păstrat trupul și spiritul în sfințenie, în neprihănire și cinste vor primi atunci atingerea finală a nemuririi.” – Ellen White, autoare inspirată

3. Marți

Ei și?

➤ Ți s-a întâmplat vreodată ca mama sau tata să-ți spună că ceea ce faci n-are niciun rost, niciun sens? Uneori, se pare că mai facem câte ceva „fără cap”. În mod normal, trecem la acțiune doar când avem un motiv și un plan.

➤ Dumnezeu nu face nimic fără rost. Când Isus a venit prima dată, a existat un motiv bine întemeiat pentru venirea Sa. Și revenirea Sa are un motiv, chiar mai multe.

➤ Mai întâi, Isus revine ca să-i readucă la viață pe credincioșii Săi care au murit. Iată cum descrie Pavel acest moment: „Căci Însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhangel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer și mai întâi vor învia cei morți în Hristos” (**1 Tesaloniceni 4,16**).

➤ Atunci, credincioșii care vor fi în viață se vor uni cu cei înviați și, sfidând legea gravitației, se vor ridica în aer – fără ajutorul vreunui motor sau al unei elice. Pavel spune în continuare: „Apoi, noi, cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul” (**1 Tesaloniceni 4,17**).

➤ Toți cei care sunt ai lui Isus vor merge cu El, să trăiască în locașurile pe care le pregătește acum pentru ei, despre care ne vorbește textul din **Ioan 14,1-3**. Dacă nu l-ai învățat încă pe dinafară, este momentul să faci acest lucru acum.

➤ Iată câteva dintre motivele revenirii lui Isus. Unește motivul cu textul potrivit.

1. **1 Corinteni 15,25,26** – să-Și împlinească făgăduința;

2. **Matei 24,31** – să-i învie pe credincioșii care au murit;
3. **Filipeni 3,20,21** – să nimicească moartea;
4. **Matei 16,27** – să-Și adune poporul;
5. **Ioan 14,3** – să judece lumea;
6. **Matei 25,31-46** – să le ofere slavă credincioșilor Săi;
7. **1 Tesaloniceni 4,13-18** – să-Și răsplătească poporul.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Ioan 14,1-3**

„Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine. În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.”

➤ **Matei 24,45**

„Luați seama să nu vă înșele cineva. Fiindcă vor veni mulți în Numele Meu și vor zice: 'Eu sunt Hristosul!' Și vor înșela pe mulți.”

➤ **Ioan 14,1-3**

„Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine. În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.”

➤ **Apocalipsa 1,7**

„Iată că El vine pe nori. Și orice ochi îl va vedea; și cei ce L-au străpuns. Și toate semințiile pământului se vor boci din pricina Lui! Da, Amin.”

➤ **Matei 24,31**

„El va trimite pe îngerii Săi cu trâmbița răsunătoare și vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la o margine a cerurilor până la cealaltă.”

➤ **1 Tesaloniceni 4,16-18**

„Căci Însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer și, întâi, vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi, cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să

întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul. Mângâiați-vă dar unii pe alții cu aceste cuvinte.”

➤ **Matei 24,44**

„De aceea, și voi fiți gata; căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți.”

5. Joi

Ce legătură are cu mine?

➤ Isus va reveni să-i trezească la viață pe cei care au murit cu speranța revenirii Lui. El cunoaște inimile, știe cine Îl iubește și va face tot ce e mai bine pentru fiecare. Gândește-te puțin ce minunată priveliște vor oferi cimitirele de pe tot pământul, când, la glasul lui Isus, mormintele se vor deschide, eliberându-și prizonierii! Dumnezeu face totul până la capăt. El va trimite îngeri care să-i însoțească pe cei înviați să-L întâmpine în văzduh pe Cel care îi va chema la viață. Și tot îngerii vor ajuta familiile să se regăsească. Biblia spune: „El va trimite pe îngerii Săi, cu trâmbița răsunătoare, și vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la o margine a cerului până la cealaltă” (**Matei 24,31**).

➤ Iată de ce vreau să știu unde îi va trimite Isus pe îngeri să-i adune pe cei înviați. Parcă văd un înger cu chip surâzător cum îl conduce pe tatăl meu și alți îngeri alături de mama, de sora mea și de celelalte rude, care acum se odihnesc în țărâna pământului. Sunt sigur că, dacă voi muri înainte de revenirea lui Isus, în ziua aceea, când se va auzi sunetul trâmbiței, un înger mă va lua de mână, mă va conduce la ai mei și vom merge împreună să-L întâmpinăm pe Isus.

➤ Nu uita: atâta timp cât există păcat, moartea este inevitabilă. Păcatul ne-a despărțit de Dumnezeu, de Dătătorul vieții. Toți suntem muritori, dar nu suntem supuși morții veșnice – decât dacă alegem aceasta.

6. Vineri

Cum se întâmplă?

➤ Unul dintre subiectele despre care Noul Testament vorbește cel mai mult este a doua venire a lui Isus. Cineva a numărat trei sute optsprezece menționări ale revenirii lui Isus numai în Noul Testament!

➤ Dumnezeu a considerat că acesta este un subiect important, dacă Biblia vorbește de atâtea ori despre el. Cu siguranță, El vrea ca noi să înțelegem bine ce înseamnă pentru noi.

➤ De fapt, Biblia e ca un fel de ghid sau îndrumar, care ne arată cum să ne pregătim pentru acest mare eveniment. Și Isus vorbește în **Matei, capitolele 24 și 25**, despre revenirea Sa, dând amănunte despre felul în care ar trebui să ne pregătim și subliniind ideea că trebuie să veghem și să fim gata.

➤ Când așteptăm vizita unui prieten apropiat sau a unei rude, facem tot posibilul să fim

gata și să ne putem primi oaspetele cum se cuvine. Facem ordine în casă, pregătim ceva mai deosebit pentru masă. Cu cât mai mult ar trebui să ne pregătim ca să fim gata când va reveni Isus! Atunci vom merge cu El acasă, la invitația Lui.

➤ Ioan spunea: „Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Și suntem!... Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este” (**1 Ioan 3,1.2**).

Moartea și învierea

Un text important

Textul din 1 Tesaloniceni 4,16.17 face o descriere a revenirii lui Isus, specificând că El va veni personal și va fi înconjurat de o mare slavă. Revenirea Sa nu va fi tainică, pe ascuns, în vreun colț de lume, ci va fi anunțată cu sunet de trâmbiță, așa încât și cei din morminte vor auzi.

În vechime, trâmbița era folosită pentru a aduna poporul când aveau loc evenimente importante sau în caz de primejdie. Aici se poate asocia cu strângerea poporului lui Dumnezeu și învierea morților.

Obiective

1. Să le prezentăm elevilor concepția biblică despre moarte – „un somn”, o binecuvântare pentru „cei ce mor în Domnul”.
2. Să arătăm că morții nu își primesc răsplata imediat după moarte, ci rămân în mormânt și așteaptă să fie chemați la viață de glasul lui Isus.
3. Să subliniem ideea că a înțelege moartea ca un somn este mai mângâietor decât să crezi că cei dragi care au murit sunt în cer și văd cum familiile lor suferă pe pământ.
4. Să arătăm contrastul dintre planul inițial al lui Dumnezeu pentru ființele create de El – viața veșnică – și planul lui Satana, care a adus degenerare, boală și moarte.
5. Să explicăm înțelesul expresiei „foc veșnic” și să arătăm că focul acesta, care va distruge complet păcatul și urmele lui, este o garanție a biruinței definitive asupra păcatului și a morții și asigurarea vieții veșnice pentru cei mântuiți.

Pentru studiu suplimentar

Tragedia veacurilor, cap. 33 și cap. 40 ultima parte; *Experiențe și viziuni*, cap. „Prima mea viziune” și cap. „Izbăvirea sfinților”.

Introducere

Un punct de pornire pentru discuție ar putea fi contrastul dintre strigătul de biruință al lui Pavel – 2 Timotei 4,7.8 (eventual scrieți textul cu litere mari pe tablă sau pe un poster) – și atitudinea față de moarte așa cum a fost exprimată de cei care n-au avut nicio speranță în fața mormântului.

Voltaire, faimosul necredincios, care și-a petrecut cea mai mare parte din viață luptând împotriva creștinismului, a strigat cu ultima răsuflare (pe când i se aprindeau lumânări): „E aprins focul?”

Carol al IX-lea, regele Franței: „Ce de sânge și omoruri! Ce rău am fost sfătuit!”

Edward Gibbon, faimosul istoric: „Totul e întuneric și îndoială!”

Sir Thomas Scott, cancelar al Angliei: „Până în această clipă, am crezut că nu există nici Dumnezeu, nici iad; acum știu și simt că există și Unul, și celălalt și sunt condamnat la pieire prin dreapta judecată a Celui Atotputernic!”

Întrebări pentru discuții

1. Suntem noi în prezent nemuritori?
2. Ce definiție putem da cuvintelor „viață” și „moarte”, în conformitate cu învățătura Bibliei?
 - a. Ce este moartea? (Ar putea fi comparată cu o anestezie generală. Elevii care s-au operat ar putea explica.)
 - b. Care sunt părțile componente ale ființei noastre?
 - c. Ce se întâmplă cu fiecare dintre ele când omul moare?
 - d. Ce știe un mort și ce poate face?
 - e. Are ființa omenească o componentă, numită „suflet”, care este nemuritoare și se ridică la cer când omul moare? Argumentați cu texte biblice.

3. Cine va avea parte de prima înviere, la revenirea lui Isus?

4. Ce răsplată vor primi cei credincioși?

Povestire

În cartea sa, *Run This Race*, Walter Scragg povestește despre un băiat, pe nume Bucky, care, la vârsta de șapte ani, a suferit un accident teribil, când a încercat să-l salveze pe câinele său, Smokey.

Împreună cu câțiva prieteni, Bucky a hotărât că cel mai bun drum spre casă era o scurtătură care trecea peste calea ferată. A venit un tren care s-a oprit și băieții, grăbiți, au zis că drumul cel mai scurt e peste tampoane, printre două vagoane.

Au trecut cu toții nevătămați, dar, când trenul începea să se pună în mișcare, Bucky s-a întors și l-a văzut pe Smokey printre roți. Disperat, a întins mâinile să-l tragă de acolo, dar mâinile i-au fost prinse sub roți și a fost târât de tren aproape zece metri, înainte ca mâinile să-i fie complet retezate de roți.

A fost o minune că a scăpat cu viață. S-a ridicat și a alergat cu prietenii câteva zeci de metri până la un supermarket. Acolo, trei oameni l-au întins pe podea și i-au aplicat niște garouri strânse.

Bucky a fost operat, i s-au pus proteze și a putut, cu timpul, chiar să scrie. Dar pentru aceasta a fost nevoie să stea mult timp prin spitale, departe de drăguțul de Smokey, care scăpase și el. Din păcate, ce n-a reușit să facă trenul a făcut despărțirea de stăpân – Smokey a murit de tristețe.

Bucky a crescut și a fost nevoie să tot schimbe protezele – fiecare a costat între o mie și două mii de dolari. Progresele chirurgiei și ale tehnicii în materie de proteze au făcut ca viața lui Bucky să fie ceva mai ușoară. Băiatul a primit o medalie și multe premii și daruri de la diverși oameni pentru curajul cu care a salvat câinele. Dar nimeni nu i-a putut da înapoi mâinile tăiate de tren.

La revenirea lui Isus, corpurile noastre vor fi schimbate și defectele și invaliditatea vor dispărea; schilozii vor fi vindecați, orbi vor vedea, surzii vor auzi, mușii vor putea să vorbească.

Activitate în clasă

Poate că un elev a participat de curând la o înmormântare neadventistă. Ar putea povesti. Atenție să nu se facă afirmații jignitoare la adresa practicilor altor biserici, chiar dacă unele par ilogice. Subliniați ce spune Biblia; găsiți argumentele cele mai potrivite și modul cel mai potrivit de a le prezenta într-o discuție cu o persoană care respectă tradițiile, necunoscând Biblia.

Aplicație / Încheiere

În rugăciunea de încheiere, cereți ca Domnul să vă dea tuturor înțelepciunea de a împărtăși altora mângâierea și încurajarea pe care ni le oferă învățătura biblică despre moarte și înviere. Este minunat să știi că nu se termină totul la mormânt, ci dincolo de el mai există ceva trainic și bun – veșnicia împreună cu Dumnezeu.

Materialul pentru elevi

Moartea și învierea

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

TOTUL SE SFÂRȘEȘTE LA MOARTE?

Unul dintre cei mai activi oameni în domeniul sănătății publice a fost dr. Haven Emerson din New York. El a avut o activitate de pionierat, fiind inițiatorul multor proiecte de protejare a sănătății celor care locuiesc în marile orașe. Chiar a fost numit „Părintele Sănătății Publice”.

Dr. Emerson a luptat împotriva folosirii alcoolului, tutunului și drogurilor. Ca redactor la *Listen*, i-am luat câteva interviuri și i-am admirat cunoștințele și priceperea. Când a murit, am fost invitat și eu la înmormântare. A fost o ceremonie impresionantă, la care au participat oameni de frunte din domeniul cercetării medicale și al vieții publice. Ce m-a impresionat cel mai mult la această înmormântare a fost totala lipsă de speranță pentru viitor. Celui dispărut i-au fost aduse elogiile pentru tot ce a făcut, pentru milioanele de oameni care trăiesc mai bine datorită activității lui. Dar nimeni nu a vorbit despre viața de dincolo și nu a existat nicio mângâiere pentru familie sau prieteni. Tot ce se spunea era despre trecut. Pentru dr. Emerson, se părea că totul s-a terminat la mormânt.

Desigur, oricine ar vrea să știe ce se întâmplă la moarte. Dar singura sursă de unde putem afla adevărul cu privire la moarte este Dumnezeu, de aceea este important să știm ce spune Biblia despre acest subiect. Dumnezeu l-a făcut pe om și știe ce se întâmplă la moarte și cum se poate rezolva această problemă.

Ce cuvinte sau expresii cunoști, pe care le folosește Biblia, referindu-se la moarte și la cei care au murit?

1 Tesaloniceni 4,14

Apocalipsa 14,13

Filipeni 1,21

Isaia 57,1.2

2 Timotei 4,8

O înmormântare este ceva trist – înseamnă pierderea unei rude sau a unui prieten.

Ce spune Biblia despre moarte? (Citește textele și trece pe spațiile libere cuvintele care lipsesc.)

După moarte, mai poate ști omul ce se întâmplă cu familia lui?

„De ajung fiii lui la _____ el nu _____ nimic; de sunt _____, habar n-are” (Iov 14,21).

„_____ lor trece, se _____ în _____ și în aceeași zi le _____ și _____” (Psalmi 146,4).

Apostolul Petru spune că David era încă în mormânt, după câteva sute de ani de la moarte (Fapte 2,29).

Și acum se ridică o întrebare. Dacă după înmormântare cei morți rămân în mormânt, care este starea lor reală? Mai este vreo speranță pentru viitor? Acestea sunt întrebările la care vom căuta răspuns în Biblie.

1. Duminică

Întrebare

➤ Ce poate fi mai bun după o zi de muncă sau de învățat decât un somn odihnitor? Când suntem obosiți, de-abia așteptăm să ne odihnim.

➤ Isus privea moartea ca pe un somn aducător de odihnă și a folosit această comparație de mai multe ori. Când a murit fiica lui Iair, Isus a spus: „Fetița nu a murit, ci doarme” (Marcu 5,39); la fel și la moartea lui Lazăr: „Lazăr, prietenul nostru, doarme” (Ioan 11,11).

➤ Biblia vorbește despre o înviere specială, care a avut loc la învierea lui Isus. Când

Isus a murit pe cruce, „pământul s-a cutremurat..., mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților care muriseră au înviat. Ei au ieșit din morminte după învierea Lui, au intrat în sfânta cetate și s-au arătat multora” (**Matei 27,51-53**).

➤ Și Daniel vorbește despre înviere, când „mulți din cei ce dorm în țărâna pământului se vor scula” (**Daniel 12,2**).

➤ Ce gând minunat și mângâietor: În ziua învierii, cei credincioși vor fi treziți la viață de glasul plăcut al lui Isus, de data aceasta la o viață care nu se va sfârși niciodată!

➤ Știind toate acestea, nu-i așa că moartea nu mai pare atât de neagră?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Moartea nu este în ordinea firească a lucrurilor, ea nu a fost în planul lui Dumnezeu, ci este urmarea păcatului. ‘Plata păcatului este moartea’, spune Pavel, ‘dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru’ (Romani 6,23). Iacov este și el de acord cu aceasta când spune: ‘Păcatul, odată făptuit, aduce moartea’ (Iacov 1,15). Dumnezeu Se bucură să ne dea viața – atât viața aceasta, de care ne bucurăm acum, cât și viața veșnică, de care ne vom bucura împreună cu El. ‘Și mărturisirea este aceasta: Dumnezeu ne-a dat viața veșnică și această viață este în Fiul Său. Cine are pe Fiul are viața; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu n-are viața’ (1 Ioan 5,11.12).” – Millard Erickson, teolog

➤ „Plata păcatului este moartea. Dar Dumnezeu, singurul care are nemurirea, va da viață veșnică celor răscumpărați. Până în ziua aceea, moartea este o stare de inconștiență pentru toți oamenii. Când Se va arăta Domnul Hristos, Viața

noastră, neprihăniții înviați și neprihăniții în viață vor fi glorificați și luați să întâmpine pe Domnul lor. A Doua Înviere, învierea celor nelegiuți, va avea loc după o mie de ani.” – *AZS cred...*

➤ „În final, morții vor învia, indiferent de conținutul moral al vieții lor. Nu va fi o înviere ‘spirituală’ sau în descendenți, ci una reală și corporală. Vor avea loc două învieri generale: prima va fi învierea celor neprihăniți, cu ocazia venirii lui Hristos, iar a doua la sfârșitul mileniului, când vor învia toți cei care au refuzat harul salvator și își vor lua osânda.” – Ellen White, autoare inspirată

➤ „Înainte de revenirea lui Hristos, în cadrul evenimentelor de după încheierea harului, vor învia cei care L-au răstignit pe Isus, iar dintre credincioși, cei adormiți în credința celor trei solii îngerești.” – V. Moldovan, autor creștin

3. Marți

Ei și?

➤ La creație, Dumnezeu l-a făcut pe om „din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață și omul s-a făcut astfel un suflet viu” (**Gen. 2,7**). Așa a fost creat omul. Luând din pământul pe care îl crease deja, Dumnezeu a modelat un trup, apoi a „suflat” peste forma aceea neînsuflețită cu răsuflarea Sa, dându-i „suflare de viață”, și astfel trupul a căpătat viață. Toate organele și sistemele au intrat în funcțiune și au început să lucreze normal. „Suflarea de viață” a fost principiul vieții. Deci „formula” de la creație a fost:

trup + suflare de viață (sau duh) = un suflet viu.

➤ La moarte, se întâmplă exact invers: un suflet viu – suflarea de viață = un trup neînsuflețit.

➤ Suflarea de viață, sau spiritul, duhul, se întoarce la Dumnezeu, care a dat-o, iar trupul se întoarce în țărână (**Ecl. 12,7**). Atât animalele, cât și omul se supun aceluiași proces. „Căci soarta omului și a dobitocului este aceeași... cum moare unul, așa moare și celălalt... Toate merg la un loc; toate au fost făcute din țărână și toate se întorc în țărână” (**Ecl. 3,19.20**).

➤ Un om este un tot unitar. Dacă se oprește respirația, se opresc funcțiile tuturor

celorlalte organe. După moarte, totul stă. Dar moartea nu este sfârșitul. Când Dumnezeu va reîncepe procesul creației, se va întâmpla ceva minunat și vom vedea ce spune Biblia despre aceasta.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **1 Tesaloniceni 4,16.17**

„Căci Însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi, cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.”

➤ **Deuteronom 31,16**

„Iată că tu vei adormi împreună cu părinții tăi.”

➤ **Ezechiel 18,20**

„Sufletul care păcătuiește, acela va muri. Fiul nu va purta nelegiuirea tatălui său, și tatăl nu va purta nelegiuirea fiului său! Neprihănirea celui neprihănit va fi peste el, și răutatea celui rău va fi peste el.”

➤ **Psalmi 13,3**

„Privește, răspunde-mi, Doamne, Dumnezeul meu! Dă lumină ochilor mei, ca să n-adorm somnul morții.”

➤ **Ioan 5,28.29**

„Nu vă mirați de lucrul acesta; pentru că vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui, și vor ieși afară din ele. Cei ce au făcut binele vor învia pentru viață; iar cei ce au făcut răul vor învia pentru judecată.”

➤ **Apocalipsa 20,13.14**

„Marea a dat înapoi pe morții care erau în ea; Moartea și Locuința morților au dat înapoi pe morții care erau în ele. Fiecare a fost judecat după faptele lui. Și Moartea și Locuința morților au fost aruncate în iazul de foc. Iazul de foc este moartea a doua.”

➤ **Apocalipsa 21,3.4**

„Și am auzit un glas tare, care ieșea din scaunul de domnie și zicea: 'Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor. El va șterge orice lacrimă din

ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.”

5. Joi

Ce legătură are cu mine?

➤ De obicei, ne culcăm seara, și dimineața ne sculăm. Pentru că moartea este ca un somn, atunci când cineva moare este ca și cum s-ar culca și ar dormi o vreme, dar în dimineața învierii se trezește. Isus a spus: „Nu vă mirați de lucrul acesta, pentru că vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui și vor ieși afară din ele” (**Ioan 5,28.29**).

➤ De fapt, vor fi două învieri: una pe care Isus o numește „pentru viață”, învierea celor care „au făcut binele”, și una „pentru moarte”, a celor care „au făcut răul” (**vers. 29**).

➤ Prima înviere are loc la revenirea lui Isus. El îi va chema la viață pe credincioșii care sunt în morminte și îi va transforma pe credincioșii aflați în viață. La aceasta se referă Pavel în **1 Tesaloniceni 4,16.17**, când spune: „Întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi, cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să-L întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul”.

➤ Dar va fi și o a doua înviere, după o mie de ani de la prima, când cei ce au disprețuit darul vieții veșnice oferit de Isus vor învia ca să vadă ce au pierdut. Ei vor fi nimiciți atunci de focul care va curăți pământul.

➤ „Fericii și sfinții sunt cei ce au parte de întâia înviere! Asupra lor, a doua moarte n-are nicio putere” (**Apoc. 20,6**).

6. Vineri

Cum se întâmplă?

➤ „Nemuritor” este un cuvânt folosit adesea cu privire la ceva durabil în timp. De exemplu, o piesă muzicală care a încântat mai multe generații, o lucrare de artă care a durat mai mult decât altele. Cu toate acestea, în ce ne privește, nouă ne place ca lucrurile să se schimbe, să fie înlocuite, să avem mereu ceva nou.

➤ Dumnezeu a avut în vedere exact acest lucru pentru noi. Acum suntem muritori, supuși putrezirii, bolii, morții. Păcatul și-a înșfăcat victimele chiar de când Adam și Eva au părăsit Edenul. Fiecare generație își plătește cumplitul tribut față de păcat.

➤ Dar Dumnezeu are o rezolvare pentru toți cei care acceptă remediile oferite de El. Domnul vrea să ne transforme în ființe noi, care să nu mai fie supuse morții, niște ființe nemuritoare.

➤ De aceea revine Isus. Pavel spune: „Toți vom fi schimbați. Într-o clipă, într-o clipeală de ochi, la cea din urmă trâmbiță” (1 Cor. 15,50-57).

➤ Atunci Dumnezeu va face din fiecare dintre noi o făptură nouă. Ne va dăruia corpuri noi, desăvârșite, care nu se mai pot îmbolnăvi – nu mai pot face febră, infecții, alergii. „Căci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire” (**vers. 53**). Atunci, nu ne vom mai teme de durere, de moarte și înmormântări.

Mileniul și Noul Pământ

Un text important: Apocalipsa 21,1

Ce a văzut Ioan? 1. Un pământ nou. 2. Un cer nou. Ce s-a întâmplat cu cele „vechi”?

Noul Pământ va fi făcut din elementele purificate ale celui vechi – o calitate nouă. Cel vechi, în starea sa degradată, „a trecut” – nu poate rămâne în Universul desăvârșit al unui Dumnezeu iubitor. El vrea pentru copiii Săi tot ce poate fi mai bun și nimic întinat de păcat nu poate rezista în prezența Sa.

Obiective

1. Să revedem împreună cu elevii desfășurarea evenimentelor specifice începutului și sfârșitului perioadei de o mie de ani.
2. Să explicăm ce înseamnă „legarea” lui Satana și să discutăm despre cei ce vor fi în cer în acest timp – ce vor face acolo.
3. Să prezentăm „hotărârea finală” ca ultim act al marii lupte dintre Hristos și Satana.
4. Să discutăm despre Noul Pământ și tot ce ne oferă el.

Materiale

Coală mare de hârtie sau tablă și cretă; dacă se poate, o colecție de pietre prețioase, în care să existe cele din care vor fi făcute temeliiile cetății. Se pot folosi fotografii sau diapozitive color.

Pentru studiu suplimentar

Tragedia veacurilor, cap. 41 și 42; *Experiențe și viziuni*, cap. „Pentru turma cea mică”, „Răsplata sfinților” și „Pământul pustit”; *Educație*, cap. „Școala din lumea cea nouă”.

Introducere

Faceți la tablă o diagramă pentru mileniu; să fie destul de mare, ca să puteți trece pe ea

evenimentele de la început și sfârșit. Lăsați-i pe elevi să scrie – sunt evenimentele prezentate în lecție la secțiunea de duminică. În continuare, când veți discuta despre Noul Ierusalim, arătați, la momentul potrivit, colecția de pietre prețioase.

Întrebări pentru discuții

1. Spune cumva Biblia că mileniul va fi o perioadă de pace pentru toți oamenii? Așa cred unii. Ce se va întâmpla la a Doua Venire? Unde îi va duce Isus pe cei mântuiți, conform făgăduinței făcute ucenicilor?
2. La ce judecată vor participa cei mântuiți?
3. Dacă la revenirea lui Isus vom primi corpuri noi, nemuritoare, de ce trebuie să ne luptăm să ne schimbăm atitudinea și dorințele acum, când suntem în corpul acesta supus slăbiciunilor și morții?
4. Cum vă imaginați viața pe Noul Pământ, în cetate și în afara ei?
5. Care va fi totuși cea mai mare bucurie a celor mântuiți?
6. Ce deosebiri există între felul în care muncim aici și felul în care vom lucra pe Noul Pământ? Dar în privința posibilităților și a modului de a călători?

Povestire

A. Unde ești

În legătură cu mileniul, lucrul cel mai important nu este cine vei fi, ci unde vei fi.

În cartea sa, *Aceasta este ziua*, la pagina 109, Dorothy Watts povestește următoarele. *Titanicul*, cel mai mare vas care a existat până atunci, având înălțimea unui bloc cu unsprezece etaje și lungimea cât patru cvartale de oraș, a fost cel mai mare vas care se afla pe apă în anul 1912. El a fost și cel mai sigur, cu șaisprezece compartimente ermetice, care înconjurau supra-

construcția; oricare patru dintre ele puteau fi inundate și vasul continua să plutească. În caz de vătămare a oricăruia dintre aceste compartimente, căpitanul putea să izoleze restul vasului prin apăsarea pe un buton.

În ciuda tuturor acestor caracteristici, *Titanicul* a durat doar cinci zile. Cu puțin timp înainte de miezul nopții, din ziua de 14 aprilie, el s-a izbit de un munte de gheață. La 15 aprilie, în decurs de două ore și jumătate după accident, cel mai „sigur” vapor pe care omul îl construise vreodată până atunci zăcea la mai bine de trei kilometri dedesubtul suprafeței Oceanului Atlantic, ducând la moarte peste 1.500 de oameni.

Printre cei înecați se aflau unii dintre cei mai bogați oameni din lume. John Jacob Astor, cu o avere de 150 de milioane de dolari, avea o casă mare, cu optsprezece mașini în garaj. Harry Widener a fost fiul celui mai bogat om din Philadelphia. Isidor Straus era membru al Congresului și consilier prezidențial. Benjamin Guggenheim avea multe mine și fabrici.

Totuși, când s-a abătut tragedia, doar un singur lucru a făcut deosebirea între viață și moarte. Acesta n-a fost *cine* erau oamenii, ci *unde* se aflau ei – asta conta.

Așa va fi când te vei găsi în fața morții. N-are importanță dacă ea vine acum sau mai târziu, iar cine ești tu nu va avea importanță. Poți fi fiul unui pastor sau fiica unui medic, dar aceasta nu va conta. Tatăl tău poate fi în comitetul școlii sau al Conferinței, aceasta însă nu va fi de ajutor.

Problema hotărâtoare va fi: „Unde te afli?” Dacă te vei afla cu lumea și plăcerile ei, atunci vei merge la fund, împreună cu vasul. Dar, dacă ai luat loc în corabia vieții, dacă ai acceptat oferta mântuitoare a lui Hristos, atunci vei fi salvat.

B. Performanțe

Pe Noul Pământ, simțurile noastre vor fi atât de performante, încât vom putea face anumite lucruri pentru care acum folosim aparate complicate.

Chiar și acum există oameni care au, de exemplu, o acuitate vizuală mult peste limita obișnuită.

De exemplu, Babe Ruth, un renumit jucător de baseball, avea o vedere excepțională. Când mergea la vânătoare de rațe sălbatice, putea

localiza păsările mult înainte de a fi zărite de ceilalți și chiar de ghid. Putea să citească numărul de înmatriculare al unei mașini când ea era încă atât de departe, încât ceilalți nu-i puteau distinge bine nici culoarea.

Un alt jucător, care considera că vederea este un lucru foarte important în activitatea sa, timp de douăzeci de ani cât a jucat în baseball-ul profesionist nu s-a uitat niciodată la un film. El evita orice activitate care nu era absolut necesară și i-ar fi obosit vederea.

Avem acum o idee, încă destul de vagă, despre „ascuțimea” simțurilor noastre pe Noul Pământ. Acolo nu vom fi limitați în folosirea lor, ci ne vom bucura de posibilitățile neînchipuit de mari pe care le vom avea în corpurile acelea desăvârșite, de a aprecia și de a înțelege tot mai mult din puterea și înțelepciunea Creatorului, așa cum ni se descoperă în lucrările Sale desăvârșite.

Activitate în clasă

Propuneți-le elevilor să facă, fiecare sau în grupe mici, liste cu cel puțin cinci profesii care se vor putea practica mai bine pe Noul Pământ și cinci de care nu va mai fi nevoie. Confrunțați listele.

Jucați apoi câteva minute jocul „Rudele”. Alegeți câte un personaj biblic, al cărui nume să înceapă cu fiecare dintre literele care alcătuiesc titlul jocului (ex. R – Ruben; U – Uza; D – Dan, David) și faceți la fiecare o listă cu toate rudele cunoscute – (stră)bunici, părinți, frați, copii, nepoți, unchi, veri etc.

Cereți-le elevilor să se gândească fiecare la rudele sale pe care speră să le întâlnească în cer, să facă o listă cu cele pentru care se roagă să fie cu el în cer.

Reamintiți-le că, în cer, vom fi toți o mare familie.

Aplicație / Încheiere

La sfârșitul acestor două trimestre în care am studiat principalele puncte de doctrină ale bisericii noastre, este potrivit să cerem, în rugăciune, ca fiecare dintre membrii grupei să dorească din toată inima să se încadreze în marele plan al lui Dumnezeu pentru mântuirea omului și să se poată bucura de biruința finală asupra păcatului și morții, de viața veșnică pe Noul Pământ.

Materialul pentru elevi

Mileniul și Noul Pământ

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

MILENIUL

O listă cu cele mai importante evenimente din istoria acestei lumi ar trebui să le conțină pe acelea care au avut cel mai mare impact asupra lumii întregi. Cea mai credibilă sursă de informație fiind Biblia, le vom lua în considerare pe cele trecute în ea: 1. Creația – începutul existenței acestei lumi; 2. Potopul din zilele lui Noe; 3. Darea Legii; 4. Moartea lui Isus pe cruce; 5. Începerea judecății de cercetare din cer, în 1844.

Toate aceste evenimente au avut deja loc, dar altele urmează să aibă loc. Unul dintre ele este mileniul despre care vorbește Apocalipsa. Oricine știe ce înseamnă mileniu – o perioadă de timp de o mie de ani. Dar când va începe mileniul acesta despre care vorbește cartea Apocalipsa?

Ultima dată precizată de profeții este anul 1844, dar mileniul va începe la revenirea lui Isus, iar despre acest eveniment Isus a afirmat că nici îngerii nu știu „ziua și ceasul”, ci numai Tatăl. Chiar dacă nu știm data exactă, de un lucru putem fi siguri: mai este foarte puțin până atunci.

Ce se va întâmpla în timpul mileniului?

Să vedem mai întâi ce se va întâmpla cu cei necredincioși. Din cauza păcatului, pentru ei ar fi un chin să stea în prezența lui Isus. Pavel spune că, la venirea Domnului Isus, „cei ce nu cunosc pe Dumnezeu și cei ce nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru Isus Hristos” vor fi nimiciți de arătarea slavei Sale (**2 Tesaloniceni 1,8,9**). Cei care au respins iubirea lui Dumnezeu și harul Său vor muri. La revenirea lui Isus nu vor învia decât cei credincioși, care vor fi luați la cer.

Apocalipsa 20,1,3 ne spune că Satana va fi legat și aruncat în „Adânc” pentru o mie de ani.

„Adâncul” despre care se vorbește aici este de fapt pământul pustiit, care va fi pentru Satana ca o închisoare, pentru că nu va mai exista niciun om pe care să-l ispitească. **Ieremia 4,23-27** redă o viziune a pământului pustiit.

Despre cei mântuiți **Apocalipsa 20,4** spune că „ei au împărțit cu Hristos o mie de ani” și că „li s-a dat judecata”. În timpul mileniului, ei vor putea să cerceteze cazurile celor care nu vor fi în cer. Dumnezeu dorește ca aleșii Săi să nu aibă nicio îndoială cu privire la dreptatea Sa. Pentru ei sunt deschise din nou „cărțile de amintire”. Pavel spune: „Nu știți că sfinții vor judeca lumea?” (**1 Corinteni 6,2**). Mai mult, ei îi vor judeca și pe Satana și pe îngerii lui (**vers. 3**).

Eu, unul, de-abia aștept mileniul, ca pe un început, o pregustare a veșniciei. Vreau să-i cunosc personal pe Iosif, pe Moise, pe Estera, pe Solomon și să-i întreb despre timpul tinereții lor. Vreau să-i cunosc pe frații mei din Africa, din Europa, Asia, Australia – din toată lumea. Vreau să văd cum e cerul și să aflu ce vom face toată veșnicia. Sunt sigur că nu voi avea vreme să mă plictisesc în acei o mie de ani!

1. Duminică

lată părerea mea

➤ Isus va veni și a treia oară pe pământ, însoțit de îngeri și de poporul Său. Atunci va coborî pe pământ și Noul Ierusalim (**Apoc. 21,10**). Atunci, Isus va atinge pământul exact în locul de unde S-a înălțat la cer, după înviere – pe Muntele Măslinilor, care este în fața Ierusalimului” (**Zah. 14,4**).

➤ Dar, când Isus va coborî din cer, nelegiuții care au murit la a doua Sa venire și cei care erau morți atunci vor învia. Atunci, Satana va fi dezlegat pentru „puțină vreme”, adică va putea din nou, pentru scurt timp, să-i amăgească pe oameni (**Apoc. 20,3,8**).

➤ În mulțimea aceea vor fi mari conducători de armate, împărați și dictatori care au trăit de-a lungul vremii și Satana îi va strânge pe toți „pentru război” (**vers. 8**). Cu oameni ca Alexandru cel Mare, Napoleon, Hitler, ajutați de cei care în generațiile următoare au dezvoltat armele atomice și chimice, izbânda pare sigură. Văzând Noul Ierusalim și pe cei mântuiți în cetatea sfântă, nelegiuții vor porni să ia cu asalt cetatea (**vers. 9**).

➤ Și acum, pune-ți imaginația la lucru! Ce vor face sfinții din cetate, văzând planul de luptă al lui Satana și al armatelor sale? Crezi că se vor simți slabi și le va fi frică? Cum crezi că te-ai simți tu dacă ai fi în cetate? Dar afară?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Mileniul este domnia de o mie de ani a Domnului Hristos împreună cu sfinții Săi în ceruri, între Prima și a Doua Înviere. În timpul acesta, morții cei nelegiuți vor fi judecați. Pământul va fi complet pustiu, fără oameni, dar ocupat de Satana și îngerii lui. La sfârșitul mileniului, Domnul Hristos, cu sfinții Săi și cu cetatea sfântă, va coborî din ceruri pe pământ. Atunci morții nelegiuți vor fi înviați și, împreună cu Satana și îngerii lui, vor înconjura cetatea, dar foc de la Dumnezeu îi va mistui și va curăți pământul. Astfel, Universul va fi eliberat pentru totdeauna de păcat și de păcătoși.” – *AZȘ cred...*

➤ „Pe Noul Pământ, în care va locui neprihănirea, Dumnezeu va pregăti un cămin veșnic pentru cei răscumpești și un mediu desăvârșit pentru viață veșnică, dragoste, bucurie și pentru a învăța în prezența Lui, pentru că aici, Dumnezeu Însuși va locui cu poporul Său, iar suferința și moartea nu vor mai fi. Marea luptă va lua

sfârșit, iar păcatul nu va mai exista. Toate lucrurile, însuflețite și neînsuflețite, vor declara că Dumnezeu este dragoste. El va domni pentru veșnicie. Amin.” – V. Moldovan, autor creștin

„Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră” (Apocalipsa 21,1). Focul care îi nimicește pe cei răi, purifică pământul. Toate urmele blestemului sunt șterse. Nu va exista un iad arzând veșnic în care consecințele grozave ale păcatului să rămână mereu înaintea ochilor celor răscumpești. Un singur lucru rămâne ca amintire: Mântuitorul nostru va purta pururea semnele răstignirii Sale. Singurele urme ale lucrării nemiloase a păcatului vor fi pe fruntea Lui, pe mâinile și picioarele Sale rănite. Limba omenească nu este în stare să descrie răsplata dreptilor. Aceasta va fi cunoscută numai de cei care o vor primi. Nicio minte mărginită nu poate cuprinde slava paradisiului lui Dumnezeu.” – Ellen White, autoare inspirată

3. Marți

Ei și?

➤ În marile războaie, se dau lupte izolate sau se duc mari campanii militare, însă există o „bătălie finală” – cea care decide sfârșitul războiului. Când Satana își strânge oștirile să atace Noul Ierusalim, începe „bătălia finală”: „Și ei [cei nelegiuți] s-au suit... și au înconjurat tabăra sfinților și cetatea preaiubită. Dar din cer s-a pogorât un foc care i-a mistuit” (**Apoc. 20,9**). Cât de puternic și de întins trebuie să fie acest foc, dacă Ioan l-a văzut ca pe un „iaz de foc”! Păcatul va fi complet distrus, nu va mai rămâne nimic – „nici rădăcină, nici ramură” (**Maleahi 4,1**).

➤ De câte ori nu ni se întâmplă să ne dorim să putem să o luăm de la capăt! Poate cu o prietenie care s-a terminat, deși n-am fi vrut, poate cu un examen pe care l-am ratat.

➤ Dumnezeu vrea să ne ofere ocazia unui nou început. „Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea” (**2 Petru 3,13**).

➤ La a doua venire a lui Isus, vom fi transformați. Pavel spune: „noi vom fi schimbați. Căci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire și trupul acesta muritor

să se îmbrace în nemurire” – **1 Corinteni 15,52 u. p. 53.**

➤ Focul care distruge păcatul și răul, la sfârșitul mileniului, pregătește calea pentru aducerea la existență a unui pământ nou, pe care Dumnezeu îl va crea. Din cetatea minunată, în care se află în deplină siguranță, cei mântuiți vor vedea cum pământul este transformat într-un paradis minunat, asemenea Edenului pe care l-a făcut Dumnezeu la început (**Apoc. 21,5**). Ce fericiți vor fi Adam și Eva, văzând acest nou început al lumii pe care ei au pierdut-o prin păcat!

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Ieremia 4,23-27**

„Mă uit la pământ și iată că este pustiu și gol; mă uit la ceruri și lumina lor a pierit! Mă uit la munți și iată că sunt zguduți; și toate dealurile se clatină! Mă uit și iată că nu este niciun om; și toate păsările cerurilor au fugit! Mă uit și, iată, Carmelul este un pustiu; și toate cetățile sale sunt nimicite înaintea Domnului și înaintea mâniei Lui aprinse! Căci așa vorbește Domnul: 'Toată țara va fi pustiită; dar nu o voi nimici de tot.'”

➤ **Filipeni 3,21**

„El va schimba trupul stării noastre smerite, și-l va face asemenea trupului slavei Sale, prin lucrarea puterii pe care o are de a-Și supune toate lucrurile.”

➤ **Apocalipsa 20,7-9**

„Când se vor împlini cei o mie de ani, Satana va fi dezlegat; și va ieși din temnița lui, ca să înșele Neamurile, care sunt în cele patru colțuri ale pământului, pe Gog și pe Magog, ca să-i adune pentru război. Numărul lor va fi ca nisipul mării. Și ei s-au suit pe fața pământului și au înconjurat tabăra sfinților și cetatea preaiubită. Dar din cer s-a pogorât un foc care i-a mistuit.”

➤ **Apocalipsa 20,5,6**

„Ceilalți morți n-au înviat până nu s-au sfârșit cei o mie de ani. Aceasta este întâia înviere. Fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de întâia înviere! Asupra lor, a doua moarte n-are nicio putere; ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos și vor împărăți cu El o mie de ani.”

➤ **Apocalipsa 21,1**

„Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră, și marea nu mai era.”

➤ **Apocalipsa 22,1-5**

„Și mi-a arătat un râu cu apa vieții, limpede ca cristalul, care ieșea din scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului. În mijlocul pieții cetății și pe cele două maluri ale râului, era pomul vieții, rodind douăsprezece feluri de rod și dând rod în fiecare lună; și frunzele pomului slujesc la vindecarea Neamurilor. Nu va mai fi nimic vrednic de blestem acolo. Scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului vor fi în ea. Robii Lui îi vor sluji. Ei vor vedea fața Lui, și Numele Lui va fi pe frunțile lor. Acolo nu va mai fi noapte. Și nu vor mai avea trebuință nici de lampă, nici de lumina soarelui, pentru că Domnul Dumnezeu îi va lumina. Și vor împărăți în vecii vecilor.”

➤ **Psalmi 19,7-10**

„Legea Domnului este desăvârșită și înviorază sufletul; mărturia Domnului este adevărată și dă înțelepciune celui neștiutor. Orânduirile Domnului sunt fără prihană și veselesc inima; poruncile Domnului sunt curate și luminează ochii. Frica de Domnul este curată și ține pe vecie; judecățile Domnului sunt adevărate, toate sunt drepte. Ele sunt mai de preț decât aurul, decât mult aur curat; sunt mai dulci decât mierea, decât picurul din faguri.”

➤ **Daniel 3,16-18**

„Șadrac, Meșac și Abed-Nego au răspuns împăratului Nebucadnețar: 'Noi n-avem nevoie să-ți răspundem la cele de mai sus. Iată, Dumnezeuul nostru, căruia îi slujim, poate să ne scoată din cuptorul aprins și ne va scoate din mâna ta, împărate. Și chiar de nu ne va scoate, să știi, împărate, că nu vom sluji dumnezeilor tăi și nici nu ne vom închina chipului de aur pe care l-ai înălțat!’”

➤ **2 Timotei 1,12**

„Și din pricina aceasta sufăr aceste lucruri; dar nu mi-e rușine, căci știu în cine am crezut. Și sunt încredințat că El are putere să păzească ce l-am încredințat până în ziua aceea.”

➤ **Proverbe 14,12**

„Multe căi pot părea bune omului, dar la urmă se vede că duc la moarte.”

➤ **Matei 7,13,14**

„Intrați pe poarta cea strâmtă. Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare și mulți sunt cei ce intră pe ea. Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață și puțini sunt cei ce o află.”

➤ **Ioan 14,6**

„Isus le-a zis: 'Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine'.”

(Mai mult: Ioan 18,33-39; Romani 1,18-20; Filipeni 2,14-16.)

5. Joi**Ce legătură are cu mine?**

➤ Capitala Noului Pământ, cetatea sfântă, pe care Ioan a văzut-o coborându-se din cer, este încununarea lucrării lui Dumnezeu de restaurare a pământului.

➤ În zilele noastre, un oraș mare înseamnă clădiri înghesuite – unele foarte înalte, mult zgomot, poluare, gunoaie, sărăcie, stricăciune. Dar orașul sfânt este cu totul altceva. Citește **Apoc. 21,10-27** și încearcă să-ți imaginezi lumina, amestecul de culori reflectate în strălucirea zidurilor și străzilor, și designul locuințelor pregătite de Isus pentru om.

➤ Poate că îți spui: „Oricât de frumos ar fi, eu prefer viața la țară, în mijlocul naturii”. Să nu-ți faci griji. În jurul Noului Ierusalim se întinde, în toată splendoarea sa, Noul Pământ, ca o grădină uriașă sau un parc neînchipuit de frumos – dat în stăpânire celor mântuiți, care își pot construi acolo case (**Is. 65,21.22**), care pot sădi și cultiva tot ce și-au dorit vreodată și chiar mai mult, pentru că (citește **1 Cor. 2,9**) „Lucruri pe care _____ nu le-a _____, _____ nu le-a _____, și la _____ omului nu s-au _____, așa sunt _____ pe care le-a _____ Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc”.

Poate că cel mai greu de închipuit dintre toate aceste lucruri minunate este pomul vieții. Dar oricât de incredibile ți-ar părea, nu uita că Dumnezeu a spus că „aceste cuvinte sunt vrednice de crezut și adevărate” (**Apoc. 21,5**).

6. Vineri**Cum se întâmplă?**

➤ După o călătorie sau o excursie lungă și obositoare, nimic nu e mai plăcut decât să fii din nou acasă.

➤ Dorul de casă este ceva instinctiv. Îl au și alte viețuitoare, mai ales cele migratoare – păsări și pești, dar nu numai ele.

➤ Dumnezeu a pus în noi nevoia de a avea o casă, un cămin. În lumea aceasta zbuciumată, căminul ar trebui să fie un loc de odihnă, înțelegere, iubire. Dumnezeu a întemeiat căminul ca un sălaș al fericirii, dar Satana s-a luptat mereu, pe toate căile, să strice acest plan al lui Dumnezeu, punând între oameni neînțelegeri, ură, depărtare, moarte.

➤ Pe Noul Pământ, nu va mai fi așa. Cei mântuiți vor avea familii și cămine fericite. Dumnezeu Însuși va locui cu noi, va face parte din familia noastră.

➤ Face Dumnezeu parte din familia ta de acum, astfel încât să puteți forma aceeași familie, împreună cu El, și pe Noul Pământ? Ce pot face eu ca să fiu sigur că așa stau lucrurile?

